

881
p5
'887 v.2'

PARMEN

POST

CAROLUM FRIDERICUM HER

RECOGNOVIT

MARTINUS WOHLRAB.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIX.

881
P 5/387
Y2pt1

LIBRARY
UNIVERSITY OF ILLINOIS
URBANA

PRAEFATIO.

Hac praefandi opportunitate uti mihi liceat, qua meam Platonis edendi rationem contra eos defendam, qui de ea iudicium fecerunt. Fecerunt autem Bruns in Deutsche Literaturz. 1887 p. 1727—28, Cohn in Philol. Anz. 1887 p. 635—37, B. in Literar. Centralbl. 1888 p. 122—23, Jordan in Wochenschr. f. klass. Philol. 1888 p. 952—56, 989—92, Wallies in Berliner philol. Wochenschr. 1888 p. 957—64.

Horum iudicium gravissimum esse Iordanum facile quisque concedet; versatus enim est quam maxime in libris Platoniceis et cognoscendis et aestimandis. Quenam igitur ille docet de eorum cognatione? Nempe ex aliis non pendere Bodleianum \mathfrak{A} , Tubingensem \mathfrak{T} , Venetos Π et t , Vindobonenses 1 et \mathcal{R} , in prima tetralogia Vaticanum Δ . Iordanum igitur si sequimur, ad Euthyphronem, apologiam, Critonem edendum adhibendi sunt $\mathfrak{A}(\mathfrak{T})\Pi\Delta 1t\mathcal{R}$, ad Phaedonem $\mathfrak{A}\mathfrak{T}\Pi\Delta\mathcal{R}t$, ad Cratylum, Theaetetum, sophistam, politicum $\mathfrak{A}\Pi t\mathcal{R}$. Ego nonne idem fere inveni? Scilicet in stemmatis Euth., apol., Crit. $\mathfrak{A}\mathfrak{T}\Pi = a^1$, $\Delta = a^3$, $1 = a^4$, $t = b^1$, $\mathcal{R} = b^2$, in Phaed. $\mathfrak{A}\mathfrak{T}\Pi = a^1$, $\Delta = a^2$, $\mathcal{R} = a^3$, $t = b$, in Crat. $\mathfrak{A}\Pi = a^1$, $\mathcal{R} = a^3$, $t = b$, in Theaet., soph., polit. $\mathfrak{A}\Pi = a$, $t = b^1$, $\mathcal{R} = b^2$. Quae cum ita sint, Iordanus a me discedit, quod in primis tribus dialogis $D (= a^2)$, in Cratylo $r (= a^2)$ ego ex aliis libris ortos esse nego, ille affirmat. Multo sane pauciora et leviora ea, in quibus dissentimus, ea, in quibus consentimus, plura et graviora.

Dicet aliquis hoc interesse inter Iordanum et me, quod ille familiae cuiusque unum praebeat testem, ego eos libros, qui unius familiae esse videantur, siglis quibusdam comprehenderim. Ego vero illam rationem praestabiliorem esse concessi ipse. Cur in hac recognitione paranda eam non secutus sim, exposui in eo libello, qui est de libris Platoniceis manuscriptis, p. 646. Huius excusationis qui rationem habuerunt nullam, non mihi videntur esse aequi iudices. Revera autem eosdem libros familiae cuiusque principes habere me atque Iordanum inde cognoscitur, quod eos et in stemmatis et in illo libello primo loco posui. Hoc fortasse offendit, quod libros $\mathfrak{A} \Pi (\mathfrak{I})$ non separatim respiciendos esse duxi. Huius rei causa est, quod artiore propinquitatis vinculo inter se coniuncti sunt, quam ceteri.

Alia autem via Iordanus, alia ego ad idem pervenimus. Ille enim plerumque e librorum, quorum numerum ipse vidit maximum, habitu et natura, e lectionum similitudinibus ego eorum necessitudines iudicavi. Utraque autem ratione verum posse inveniri quis est qui infitietur? Utraque igitur si eadem indagata sunt, ea satis videntur confirmata esse.

Quibus in rebus si mecum facit Iordanus, forsitan mireris, quod Schanzium sequens in unis \mathfrak{A} et t niti orationem Platoniceam perseverat. Nimirum aliorum librorum utilitatem magnam esse negat. At hac in re secum videtur pugnare ipse. Magnopere enim eos errare dicit, qui libros in meliores et deteriores dividant; ex eorum necessitudinibus pendere omnia (Fleckeisens Jahrb. 1876 p. 770sq., Wochenschr. p. 952). Accedit, quod Iordanus ipse ea, quae Schanzius affert, ad perspiciendas lectionum rationes non utique satis esse concedit confugiendumque esse non numquam ad Bekkeri et Stallbaumii copias vastas (Wochenschr. p. 990). Cui malo quomodo mederis? Nempe reclu-

dendis omnibus fontibus, e quibus oratio Platonica manavit. Quod quoniam fit iis libris respiciendis, qui ex aliis non suspensi sunt, non video, quo quis iure stemmata mea vituperet meumque Platonis edendi consilium. Hoc sane in Hermanni editione novanda non plane persecutus sum; in hac enim ea sola licuit afferre, quae mea iudicia firmare viderentur. Sed si per vires et aetatem licebit, ne ampliori quidem illi editoris officio deero.

Nihil igitur moror librorum multitudinem mihi obici, quos non neglegendos duxerim. Mira profecto per se haec est vituperatio. Ante omnia enim videtur quaerendum esse, qui libri ex aliis, qui exstant, non descripti sint. Horum si numerus est magnus, multi, si est parvus, pauci ad emendandam scriptorum orationem adhibendi sunt. Numerus autem in variis Platonis dialogis varius est, maximus in tetralogia prima, in quo codices collati sunt plurimi, minor in ceteris. In secunda tres mihi videntur respiciendi esse, duo Schanzio.

At Brunsius non satis me ostendisse dicit, quibus lectionum similitudinibus adductus libros in familias diviserim; quare acquiescendum esse in Schanzii ratione, qui omnes libros e duobus \mathcal{A} et t ortos esse vult. Quocum si discrepui, demonstrandum mihi erat, in Euthyphrone, apologia, Critone $D \Delta 1$ non posse ex \mathcal{A} , \mathcal{T} non ex t derivari, in Phaedone $\Delta \mathcal{T}$ non ex \mathcal{A} , in Cratylo $r \mathcal{T}$ non ex \mathcal{A} , in Theaeteto, sophista, politico \mathcal{T} non ex t . Et profecto hoc docere conatus sum in Platonhandschriften de D p. 698, de Δ p. 681 sq., de 1 p. 717, de \mathcal{T} p. 714. Itaque cur Brunsius Schanzii me dicat rationes neque respexisse neque refellisse, cogitatione non satis possum assequi.

Unum autem quam maxime miror, quod Iordanus quae de librorum necessitudinibus exposuerim et ipsa librorum stemmata non putat mihi videri gravissima,

longe vero gravissimum illud, quod extrema praefatione dixerim, esse libros quosdam, qui scribentium ingeniis non nulla debeant. Quid? Mene quae toto fere libello demonstrare volui, ea minoris pendere, quam quae uno illo loco obiter commemoravi? Scilicet quod libros esse dixi, qui a scribentibus correcti tamen negligendi non sint, dubium esse non potest, quin scribentium coniecturas in iis esse putaverim, eas autem coniecturas minime spernendas. Coniecturas autem cum haud ignorem a librorum lectionibus esse diversas, non satis perspicio, quo iure Iordanus me opinetur fundamenta emendationis confudisse cum adiumentis.

Schanzium vituperavi, quod varias codicis Bodleiani manus non satis distinxit; hoc saltem necessarium esse duxi discernere manum antiquam et recentem (Platohandschr. p. 726). Schanzium defendit Iordanus (Wochenschr. p. 991). Sed video in novissimis Euthyphronis et Critonis editionibus a Schanzio ipso desiderio meo nunc esse satisfactum.

Dresdae Nonis Decembribus MDCCCLXXXVIII.

Wohlrab.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ

[ἢ περὶ ἰδεῶν, λογικός].

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

St. III
p. 126

ΚΕΦΑΛΟΣ, ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ, ΑΝΤΙΦΩΝ, ΓΛΑΥΚΩΝ,
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΖΗΝΩΝ, ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ,
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

I. ΚΕΦ 'Επειδὴ Ἀθήναζε οἰκοθθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα, κατ' ἀγορὰν ἐνετύχομεν Ἀδειμάντῳ τε καὶ Γλαύκῳ· καὶ μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ὁ Ἀδειμάντος· 'χαῖρ', ἔφη, 'ὦ Κέφαλε, καὶ εἰ τοῦ δέει τῶν τῆδε, ὧν ἡμεῖς δυνατοί, φράζε.' 'ἀλλὰ μὲν δὴ,' εἶπον ἐγώ, 'πάρειμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, δεησόμενος ὑμῶν.' 'λέγοις ἄν,' ἔφη, 'τὴν δέησιν.' καὶ ἐγὼ εἶπον· 'τῷ ἀδελφῷ | ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ τί ἦν ὄνομα; οὐ γάρ B μέμνημαι. παῖς δέ που ἦν, ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησα δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν· πολὺς δὲ ἤδη χρόνος ἐξ ἐκείνου. τῷ μὲν γὰρ πατρί, δοκῶ, Πυριλάμπης ὄνομα.' 'πάνν γε,' ἔφη· 'αὐτῷ δέ γε Ἀντιφῶν. ἀλλὰ τί μάλιστα πυνθάνει;' 'οἶδ', εἶπον ἐγώ, 'πολιταί μοι εἰσι, μάλα φιλόσοφοι, ἀκηκόασί τε ὅτι οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Πυθόδωρῳ τινὶ Ζήνωνος ἐταίρῳ πολλὰ ἐντετύχηκε, καὶ | τοὺς λόγους, οὓς ποτε Σωκράτης καὶ Ζήνων καὶ Παρ- C μενίδης διελέχθησαν, πολλάκις ἀκούσας τοῦ Πυθόδω-

ρου ἀπομνημονεύει.' ἄληθῆ,' ἔφη, 'λέγεις.' 'τούτων
 τοίνυν,' εἶπον, 'δεόμεθα διακοῦσαι.' ἄλλ' οὐ χαλεπόν,'
 ἔφη· 'μειράκιον γὰρ ὦν αὐτούς εὖ μάλα διεμελέτησεν,
 ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον τε καὶ ὁμώνυμον πρὸς
 ἵππικῆν τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ' εἰ δεῖ, ἴωμεν παρ'
 αὐτόν· ἄρτι γὰρ ἐνθ'ένδε οἴκαδε οἴχεται, οἴκει δὲ
 127 ἐγγὺς ἐν Μελίτῃ.' ταῦτα εἰπόντες ἐβαδίζομεν, | καὶ
 κατελάβομεν τὸν Ἀντιφῶντα οἴκοι χαλινόν τινα χαλκεῖ
 ἐκδιδόντα σκευάσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνου ἀπηλλάγη οἷ
 τε ἀδελφοὶ ἔλεγον αὐτῷ ὦν ἔνεκα παρεῖμεν, ἀνεγνώ-
 ρισέ τέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας καὶ ἠσπάζετο,
 καὶ δεομένων ἡμῶν διελθεῖν τοὺς λόγους τὸ μὲν πρῶ-
 του ὤκνει· πολὺ γὰρ ἔφη ἔργον εἶναι· ἔπειτα μέντοι
 διηγεῖτο. ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἀντιφῶν λέγειν τὸν Πυθό-
 B δωρον ὅτι ἀφίκοιτό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ | μεγάλα
 Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην
 εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι, σφόδρα πολιόν, καλὸν
 δὲ ἀγαθὸν τὴν ὕψιν, περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ
 ἐξήκοντα· Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς ἐτῶν τετταράκοντα τότε
 εἶναι, εὐμήκη δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν· καὶ λέγεσθαι
 αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γερονέαι. καταλύειν
 C δὲ αὐτούς ἔφη παρὰ | τῷ Πυθοδώρῳ ἐκτὸς τείχους ἐν
 Κεραμεικῷ· οἷ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ
 ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλούς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι
 τῶν τοῦ Ζήνωνος γραμμάτων· τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον
 ὑπ' ἐκείνων κοιμισθῆναι· Σωκράτη δὲ εἶναι τότε
 σφόδρα νέον. ἀναγινώσκειν οὖν αὐτοῖς τὸν Ζήνωνα
 αὐτόν, τὸν δὲ Παρμενίδην τυχεῖν ἔξω ὄντα· καὶ εἶναι
 πάνυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων ἀναγινωσκομένων,
 D ἠνίκα αὐτός τε ἐπεισελθεῖν ἔφη | ὁ Πυθόδωρος ἔξωθεν

καὶ τὸν Παρμενίδην μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοτέλη τὸν τῶν τριάκοντα γενόμενον, καὶ σμίκρ' ἄττα ἔτι ἐπακοῦσαι τῶν γραμμάτων· οὐ μὴν αὐτὸς γε, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ Ζήνωνος.

II. Τὸν οὖν Σωκράτη ἀκούσαντα πάλιν τε κελεῦσαι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀναγνωσθεΐσης· 'πῶς,' φάναι, 'ὦ Ζήνων, τοῦτο λέγεις; | εἰ πολλά ἐστὶ τὰ ὄντα, ὡς ἄρα δεῖ αὐτὰ ἑομοιά τε εἶναι καὶ ἀνόμοια, τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον· οὔτε γὰρ τὰ ἀνόμοια ὅμοια οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια οἶόν τε εἶναι; οὐχ οὕτω λέγεις;' 'οὕτω,' φάναι τὸν Ζήωνα. 'οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον τὰ τε ἀνόμοια ὅμοια εἶναι καὶ τὰ ὅμοια ἀνόμοια, ἀδύνατον δὴ καὶ πολλά εἶναι· εἰ γὰρ πολλά εἶη, πάσχοι ἂν τὰ ἀδύνατα. ἄρα τοῦτό ἐστιν ὃ βούλονται σοι οἱ λόγοι, οὐκ ἄλλο τι ἢ διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ λεγόμενα, ὡς οὐ πολλά ἐστὶ; καὶ τούτου αὐτοῦ οἶει σοι τεκμήριον εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ὥστε καὶ ἡγεῖ τοσαῦτα τεκμήρια παρεῖσθαι, ὅσουσπερ λόγους γέγραφας, ὡς οὐκ ἐστὶ πολλά; | οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω;' 'οὐκ, 128 ἀλλά,' φάναι τὸν Ζήωνα, 'καλῶς συνήκας ὅλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται.' 'μανθάνω,' εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, 'ὦ Παρμενίδη, ὅτι Ζήνων ὅδε οὐ μόνον τῇ ἄλλῃ σου φιλίᾳ βούλεται ἐγκειῶσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ συγγράμματι. ταῦτον γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ ὅπερ σύ, μεταβάλλων δὲ ἡμᾶς πειροῖται ἐξαπατᾶν ὡς ἕτερόν τι λέγων. σύ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐν φῆσι εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τούτων | τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ· ὅδε δὲ B αὖ οὐ πολλά φησιν εἶναι, τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται. τὸ οὖν τὸν μὲν ἐν

φάναι, τὸν δὲ μὴ πολλά, καὶ οὕτως ἐκάτερον λέγειν, ὥστε μηδὲν τῶν αὐτῶν εἰρηκέναι δοκεῖν σχεδόν τι λέγοντας ταῦτά, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρημένα εἰρηῆσθαι.' 'ναί,' φάναι τὸν Ζήνωννα, 'ὦ Σώκρατες. σὺ δ' οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος C οὐ πανταχοῦ ἤσθησαι. | καίτοι ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι σκύλακες εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχθυεῖς τὰ λεχθέντα. ἀλλὰ πρῶτον μὲν σε τοῦτο λανθάνει, ὅτι οὐ παντά- πασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα, ὥστε ἄπερ σὺ λέγεις διανοηθὲν γραφῆναι, τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐπικρουπτό- μενον ὡς τι μέγα διαπραττόμενον. ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι, ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά τις ταῦτα τὰ γράμματα τῷ Παρμενίδου λόγῳ πρὸς D τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὸν κωμωδεῖν, | ὡς εἰ ἓν ἔστι, πολλά καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῷ λόγῳ καὶ ἐναντία αὐτῷ. ἀντιλέγει δὴ οὖν τοῦτο τὸ γράμμα πρὸς τοὺς τὰ πολλά λέγοντας, καὶ ἀνταποδίδωσι ταῦτα καὶ πλείω τοῦτο βουλόμενον δηλοῦν, ὡς ἔτι γελο- ὀτερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἢ ὑπόθεσις, ἢ εἰ πολλά ἔστιν, ἢ ἢ τοῦ ἓν εἶναι, εἰ τις ἰκανῶς ἐπεξίῳι. διὰ τοιαύτην δὴ φιλονεικίαν ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη, καὶ τις αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν, ὥστε οὐδὲ βουλευσασθαι ἔξε- E γένετο, | εἴτ' ἐξιοστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἶτε μὴ. ταύτη οὖν σε λανθάνει, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐχ ὑπὸ νέου φι- λονεικίας οἶει αὐτὸ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὸ πρεσβυτέρου φιλοτιμίας. ἐπεὶ, ὅπερ γ' εἶπον, οὐ κακῶς ἀπέικασας.

III. 'Ἄλλ' ἀποδέχομαι,' φάναι τὸν Σωκράτη, 'καὶ ἡγοῦμαι ὡς λέγεις ἔχειν. τόδε δέ μοι εἶπέ· οὐ νομί- 129 ζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἶδος τι ὁμοιότητος, | καὶ τῷ τοιούτῳ αὖ ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ ἔστιν ἀνόμιον·

τούτοιον δὲ δυοῖν ὄντων καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τᾶλλα ἃ
δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν; καὶ τὰ μὲν τῆς
ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὅμοια γίνεσθαι ταύτη τε
καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μεταλαμβάνῃ, τὰ δὲ τῆς
ἀνομοιότητος ἀνόμοια, τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα;
εἰ δὲ καὶ πάντα ἐναντίων ὄντων ἀμφοτέρων μετα-
λαμβάνει, καὶ ἔστι τῷ μετέχειν ἀμφοῖν ὅμοιά τε καὶ
ἀνόμοια | αὐτὰ αὐτοῖς, τί θαυμαστόν; εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ B
τὰ ὅμοιά τις ἀπέφαινε ἀνόμοια γινόμενα ἢ τὰ ἀνό-
μοια ὅμοια, τέρας ἂν, οἶμαι, ἦν· εἰ δὲ τὰ τούτων
μετέχοντα ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα ἀποφαίνει πεπονθότα,
οὐδὲν ἔμοιγε, ὦ Ζήνων, ἄτοπον δοκεῖ εἶναι, οὐδέ γε
εἰ ἐν ἅπαντα ἀποφαίνει τις τῷ μετέχειν τοῦ ἐνός καὶ
ταῦτά ταῦτα πολλὰ τῷ πλήθους αὐτῷ μετέχειν· ἀλλ'
εἰ ὃ ἔστιν ἐν, αὐτὸ τοῦτο πολλὰ ἀποδείξει καὶ αὐτὰ
πολλὰ δὴ ἐν, τοῦτο | ἤδη θαυμάσομαι. καὶ περὶ τῶν C
ἄλλων ἁπάντων ὡσαύτως· εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τε
καὶ εἶδη ἐν αὐτοῖς ἀποφαίνοι τὰναντία ταῦτα πάθη
πάσχοντα, ἄξιον θαυμάζειν· εἰ δ' ἐμὲ ἐν τις ἀποδείξει
ὄντα καὶ πολλὰ, τί θαυμαστόν, λέγων, ὅταν μὲν βού-
ληται πολλὰ ἀποφαίνειν, ὡς ἕτερα μὲν τὰ ἐπὶ δεξιὰ
μού ἐστιν, ἕτερα δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερά, καὶ ἕτερα μὲν
τὰ πρόσθεν, ἕτερα δὲ τὰ ὀπίσθεν, καὶ ἄνω καὶ κάτω
ὡσαύτως· πλήθους γὰρ, οἶμαι, μετέχω· ὅταν δὲ ἐν,
ἔρεϊ | ὡς ἐπὶ τὰ ἡμῶν ὄντων εἷς ἐγὼ εἶμι ἄνθρωπος D
μετέχων καὶ τοῦ ἐνός· ὥστε ἀληθῆ ἀποφαίνει ἀμφο-
τέρα. εἰ οὖν τις τοιαῦτα ἐπιχειρῇ πολλὰ καὶ ἐν
ταῦτά ἀποφαίνειν, λίθους καὶ ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα,
φῆσομεν αὐτὸν πολλὰ καὶ ἐν ἀποδεικνύειν, οὐ τὸ ἐν
πολλὰ οὐδέ τὰ πολλὰ ἐν, οὐδέ τι θαυμαστόν λέγειν,

ἀλλ' ἄπερ ἂν πάντες ὁμολογοῖμεν· ἐὰν δέ τις, ὃ νῦν
 δὴ ἐγὼ ἔλεγον, πρῶτον μὲν διαιρῆται χωρὶς αὐτὰ
 καθ' αὐτὰ τὰ εἶδη, οἷον ὁμοιότητά τε καὶ ἀνομοιο-
 Ετητα | καὶ πλήθος καὶ τὸ ἐν καὶ στάσιν καὶ κίνησιν
 καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, εἶτα ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα
 συγκεράνυσθαι καὶ διακρίνεσθαι ἀποφαίνη, ἀγαίμην
 ἂν ἐγὼγ', ἔφη, ἄναμαστῶς, ὧ Ζήνων. ταῦτα δὲ
 ἀνδρείως μὲν πάνυ ἠγοῦμαι πεπραγματεῦσθαι· πολὺ
 μέντ' ἂν ὧδε μᾶλλον, ὡς λέγω, ἀγασθείην, εἴ τις
 ἔχοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἶδεσι
 130 παντοδαπῶς πλεκομένην, | ὥσπερ ἐν τοῖς ὄρωμένοις
 διήλθετε, οὕτως καὶ ἐν τοῖς λογισμῶ λαμβανομένοις
 ἐπιδειξαι.'

IV. Λέγοντος δὴ, ἔφη ὁ Πυθόδωρος, τοῦ Σω-
 κράτους ταῦτα αὐτὸς μὲν οἶεσθαι ἐφ' ἐκάστου ἄχθε-
 σθαι τὸν τε Παρμενίδην καὶ τὸν Ζήωνα, τοὺς δὲ
 πάνυ τε αὐτῶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ θαμὰ εἰς ἀλλή-
 λους βλέποντας μειδιᾶν ὡς ἀγαμένους τὸν Σωκράτη.
 ὅπερ οὖν καὶ παυσάμενου αὐτοῦ εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην·
 Β 'ὧ Σώκρατες,' φάναι, 'ὡς ἄξιός ἐῖ ἀγασθαι τῆς | ὄρμης
 τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. καὶ μοι εἰπέ, αὐτὸς σὺ οὕτω
 διήρησαι ὡς λέγεις, χωρὶς μὲν εἶδη αὐτὰ ἅττα, χωρὶς
 δὲ τὰ τούτων αὖ μετέχοντα; καὶ τί σοι δοκεῖ εἶναι
 αὐτῇ ὁμοιότης χωρὶς ἧς ἡμεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν, καὶ
 ἐν δὴ καὶ πολλὰ καὶ πάντα ὅσα νῦν δὴ Ζήνωνος
 ἤκουες;' ἔμοιγε,' φάναι τὸν Σωκράτη. 'ἦ καὶ τὰ
 τοιάδε,' εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, 'οἷον δικαίου τι εἶδος
 αὐτὸ καθ' αὐτὸ καὶ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ πάντων αὖ
 τῶν τοιούτων;' 'ναί,' φάναι. 'τί δ', ἀνθρώπου εἶδος |
 C χωρὶς ἡμῶν καὶ τῶν οἷοι ἡμεῖς ἐσμὲν πάντων, αὐτό

τι εἶδος ἀνθρώπου ἢ πυρὸς ἢ καὶ ὕδατος;’ ‘ἐν ἀπορίᾳ,’ φάναι, ‘πολλάκις δὴ, ὧ Παρμενίδη, περὶ αὐτῶν γέγονα, πότερα χρὴ φάναι ὡσπερ περὶ ἐκείνων ἢ ἄλλως.’ ‘ἢ καὶ περὶ τῶνδε, ὧ Σώκρατες, ἃ καὶ γελοῖα δόξειεν ἂν εἶναι, οἷον θοῖξ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος ἢ ἄλλο τι ἀτιμώτατόν τε καὶ φαυλότατον, ἀπορεῖς εἴτε χρὴ φάναι καὶ τούτων ἐκάστου εἶδος εἶναι χωρὶς, ὃν ἄλλο αὖ | ὧν ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα, εἴτε καὶ μῆ;’ ‘οὐδαμῶς,’ D φάναι τὸν Σωκράτη, ‘ἀλλὰ ταῦτα μὲν γε, ἅπερ ὀρώμεν, ταῦτα καὶ εἶναι· εἶδος δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι μὴ λίαν ἢ ἄτοπον. ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μῆ τι ἢ περὶ πάντων ταύτων· ἔπειτα ὅταν ταύτη στώ, φεύγων οἴχομαι, δεῖσας μῆ ποτε εἰς τιν’ ἄβυθον φλυαρίαν ἐμπεσῶν διαφθαρῶ· ἐκεῖσε δ’ οὖν ἀφικόμενος, εἰς ἃ νῦν δὴ ἐλέγομεν εἶδη ἔχειν, περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω.’ | ‘νέος γὰρ εἶ ἔτι,’ φάναι τὸν E Παρμενίδην, ‘ὧ Σώκρατες, καὶ οὐπω σου ἀντείληπται φιλοσοφία, ὡς ἔτι ἀντιλήφεται κατ’ ἐμὴν δόξαν, ὅτε οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις· νῦν δὲ ἔτι πρὸς ἀνθρώπων ἀποβλέπεις δόξας διὰ τὴν ἡλικίαν.

V. Τόδε οὖν μοι εἰπέ. δοκεῖ σοι, ὡς φῆς, εἶναι εἶδη ἅττα, ὧν τάδε τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἴσχειν, | οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαβόντα 131 ὅμοια, μεγέθους δὲ μεγάλα, κάλλους δὲ καὶ δικαιοσύνης δίκαιά τε καὶ καλὰ γίγνεσθαι;’ ‘πάνν γε,’ φάναι τὸν Σωκράτη. ‘οὐκοῦν ἦτοι ὅλου τοῦ εἶδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο;’ ‘καὶ πῶς ἂν;’ εἶπεν. ‘πότερον οὖν δοκεῖ σοι ὅλου τὸ εἶδος ἐν ἐκάστῳ εἶναι τῶν πολλῶν ἐν ὄν, ἢ πῶς;’ ‘τί γὰρ κωλύει;’

Β φάναι τὸν Σωκράτη, ὦ Παρμενίδη, ἐνεῖναι; ἔν | ἄρα
 ὄν καὶ ταύτων ἐν πολλοῖς χωρὶς οὔσιν ὅλον ἅμα ἐν-
 ἔσται, καὶ οὕτως αὐτὸ αὐτοῦ χωρὶς ἂν εἴη. οὐκ ἂν, εἴ
 γε, φάναι, οἷον ἢ ἡμέρα εἴη, ἢ μία καὶ ἢ αὐτὴ οὔσα
 πολλαχοῦ ἅμα ἐστὶ καὶ οὐδέν τι μᾶλλον αὐτὴ αὐτῆς
 χωρὶς ἐστίν, εἰ οὕτω καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἐν ἐν
 πᾶσιν ἅμα ταύτων εἴη. ἠδέως γε, φάναι, ὦ Σώ-
 κρατες, ἐν ταύτων ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς, οἷον εἰ ἰστίῳ
 καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους φαίης ἐν ἐπὶ πολλοῖς
 C εἶναι ὅλον· ἢ οὐ τὸ τοιοῦτον | ἠγεῖ λέγειν; ἴσως,
 φάναι. ἢ οὖν ὅλον ἐφ' ἑκάστῳ τὸ ἰστίον εἴη ἂν, ἢ
 μέρος αὐτοῦ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ; μέρος. μεριστὰ ἄρα,
 φάναι, ὦ Σώκρατες, ἔστιν αὐτὰ τὰ εἶδη, καὶ τὰ μετ-
 ἔχοντα αὐτῶν μέρους ἂν μετέχοι, καὶ οὐκέτι ἐν ἑκάστῳ
 ὅλον, ἀλλὰ μέρος ἑκάστου ἂν εἴη. φαίνεται οὕτω
 γε. ἢ οὖν ἐθελήσεις, ὦ Σώκρατες, φάναι τὸ ἐν εἶδος
 ἡμῖν τῆ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἔσται; οὐδα-
 μῶς, εἰπεῖν. ὄρα γάρ, φάναι. εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος
 D μεριεῖς καὶ ἕκαστον | τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους
 μέρει σμικροτέρῳ αὐτοῦ τοῦ μεγέθους μέγα ἔσται, ἄρα
 οὐκ ἄλογον φανεῖται; πάνν γ', ἔφη. τί δέ; τοῦ
 ἴσου μέρος ἕκαστον σμικρὸν ἀπολαβόν τι ἔξει ᾧ ἐλάτ-
 τονι ὄντι αὐτοῦ τοῦ ἴσου τὸ ἔχον ἴσον τῷ ἔσται;
 ἀδύνατον. ἀλλὰ τοῦ σμικροῦ μέρος τις ἡμῶν ἔξει·
 τούτου δὲ αὐτοῦ τὸ σμικρὸν μείζον ἔσται ἅτε μέρους
 ἑαυτοῦ ὄντος, καὶ οὕτω δὴ αὐτὸ τὸ σμικρὸν μείζον
 ἔσται. ᾧ δ' ἂν προστεθῆ τὸ ἀφαιρεθέν, τοῦτο σμι-
 E κρότερον | ἔσται ἄλλ' οὐ μείζον ἢ πρῖν. οὐκ ἂν
 γένοιτο, φάναι, τοῦτό γε. τίν' οὖν τρόπον, εἰπεῖν,
 ὦ Σώκρατες, τῶν εἰδῶν σοι τὰ ἄλλα μεταλήψεται,

μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλα μεταλαμβάνειν δυνά-
 μενα;’ ‘οὐ μὰ τὸν Δία,’ φάναι, ‘οὐ μοι δοκεῖ εὐκόλον
 εἶναι τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς διορίσασθαι.’ ‘τί δὲ δῆ;
 πρὸς τόδε πῶς ἔχεις;’ ‘τὸ ποῖον;’ ‘οἴμαι σε ἐκ τοῦ
 τοιοῦδε ἐν ἕκαστον | εἶδος οἶεσθαι εἶναι· ὅταν πόλλ’ 132
 ἅττα μεγάλα σοι δόξη εἶναι, μία τις ἴσως δοκεῖ ἰδέα
 ἢ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἐν τὸ μέγα ἡγεῖ
 εἶναι.’ ‘ἀληθῆ λέγεις,’ φάναι. ‘τί δ’ αὐτὸ τὸ μέγα
 καὶ τᾶλλα τὰ μεγάλα, ἐὰν ὡσαύτως τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα
 ἰδῆς, οὐχὶ ἐν τι αὖ μέγα φανεῖται, ᾧ ταῦτα πάντα
 ἀνάγκη μεγάλα φαίνεσθαι;’ ‘ἔοικεν.’ ‘ἄλλο ἄρα εἶδος
 μεγέθους ἀναφανήσεται, παρ’ αὐτό τε τὸ μέγεθος γε-
 γονὸς καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτοις αὖ πᾶσιν
 | ἕτερον, ᾧ ταῦτα πάντα μεγάλα ἔσται· καὶ οὐκέτι δῆ B
 ἐν ἕκαστόν σοι τῶν εἰδῶν ἔσται, ἀλλ’ ἄπειρα τὸ πλῆθος.’

VI. ‘Ἄλλά,’ φάναι, ‘ὦ Παρμενίδη,’ τὸν Σωκράτη,
 ‘μὴ τῶν εἰδῶν ἕκαστον ἢ τούτων νόημα, καὶ οὐδαμοῦ
 αὐτῶ προσήκη ἐγγίγνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχαῖς· οὕτω
 γὰρ ἂν ἐν γε ἕκαστον εἴη καὶ οὐκ ἂν ἔτι πάσχοι ἂ
 νῦν δῆ ἐλέγετο.’ ‘τί οὖν;’ φάναι, ‘ἐν ἕκαστόν ἐστι
 τῶν νοημάτων, νόημα δὲ οὐδενός;’ ‘ἀλλ’ ἀδύνατον,’
 εἶπεῖν. ‘ἀλλὰ τινός;’ ‘ναί.’ ‘ὄντος ἢ οὐκ | ὄντος;’ C
 ‘ὄντος.’ ‘οὐχ ἑνός τινος, ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκείνο τὸ νόημα
 ἐπὸν νοεῖ, μίαν τινὰ οὔσαν ἰδέαν;’ ‘ναί.’ ‘εἶτα οὐκ
 εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἐν εἶναι, ἀεὶ ὄν τὸ
 αὐτὸ ἐπὶ πᾶσιν;’ ‘ἀνάγκη αὖ φαίνεται.’ ‘τί δὲ δῆ;’
 εἶπεῖν τὸν Παρμενίδην, ‘οὐκ ἀνάγκη, εἰ τᾶλλα φῆς
 τῶν εἰδῶν μετέχειν, ἢ δοκεῖν σοι ἐκ νοημάτων ἕκαστον
 εἶναι καὶ πάντα νοεῖν, ἢ νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι;’
 ‘ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο,’ φάναι, ‘ἔχει λόγον, ἀλλ’, ὦ Παρμε-

Δνίδη, μάλιστα ἔμοιγε καταφαίνεται | ὥδε ἔχειν· τὰ μὲν
 εἶδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἐστάναι ἐν τῇ φύσει,
 τὰ δὲ ἄλλα τούτοις εἰκέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα· καὶ
 ἢ μέθεξις αὐτῇ τοῖς ἄλλοις γίνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ
 ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς.’ ‘εἰ οὖν τι,’ ἔφη, ‘ἔοικε
 τῷ εἶδει, οἷόν τε ἐκεῖνο τὸ εἶδος μὴ ὅμοιον εἶναι τῷ
 εἰκασθέντι, καθ’ ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιωθή; ἢ ἔστι τις
 μηχανὴ τὸ ὅμοιον μὴ ὁμοίῳ ὅμοιον εἶναι;’ ‘οὐκ ἔστι.’
 Ετοῦ αὐτοῦ | εἶδους μετέχειν;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘οὐ δ’ ἂν τὰ
 ὅμοια μετέχοντα ὅμοια ᾗ, οὐκ ἐκεῖνο ἔσται αὐτὸ τὸ
 εἶδος;’ ‘παντάπασι μὲν οὖν.’ ‘οὐκ ἄρα οἷόν τέ τι τῷ
 εἶδει ὅμοιον εἶναι, οὐδὲ τὸ εἶδος ἄλλω· εἰ δὲ μή,
 παρὰ τὸ εἶδος αἰεὶ ἄλλο ἀναφανήσεται εἶδος, καὶ ἂν
 133 ἐκεῖνό τῳ ὅμοιον ᾗ, | ἕτερον αὖ, καὶ οὐδέποτε παύ-
 σεται αἰεὶ καινὸν εἶδος γιννόμενον, ἐὰν τὸ εἶδος τῷ
 ἑαυτοῦ μετέχοντι ὅμοιον γίννηται.’ ‘ἀληθέστατα λέ-
 γεις.’ ‘οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τᾶλλα τῶν εἰδῶν μεταλαμ-
 βάνει, ἀλλά τι ἄλλο δεῖ ζητεῖν ᾧ μεταλαμβάνει.’ ‘ἔοικεν.’
 ‘ὄρα οὖν,’ φάναι, ‘ὦ Σώκρατες, ὄση ἢ ἀπορία, ἐὰν
 τις ὡς εἶδη ὄντα αὐτὰ καθ’ αὐτὰ διορίζηται;’ ‘καὶ
 μάλα.’ ‘εὖ τοίνυν ἴσθι,’ φάναι, ‘ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν
 Βοῦδέπω ἄπτει αὐτῆς ὄση ἐστὶν ἢ | ἀπορία, εἰ ἐν εἶδος
 ἕκαστον τῶν ὄντων αἰεὶ τι ἀφοριζόμενος θήσεις.’ ‘πῶς
 δή;’ εἰπεῖν. ‘πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα,’ φάναι, ‘μέγιστον
 δὲ τόδε. εἴ τις φαίη μηδὲ προσήκειν αὐτὰ γιννώσκε-
 σθαι ὄντα τοιαῦτα οἷά φαμεν δεῖν εἶναι τὰ εἶδη, τῷ
 ταῦτα λέγοντι οὐκ ἂν ἔχοι τις ἐνδείξασθαι, ὅτι ψεύ-
 δεται, εἰ μὴ πολλῶν μὲν τύχοι ἔμπειρος ὢν ὁ ἀμ-
 φισβητῶν καὶ μὴ ἀφυῆς, ἐθέλοι δὲ πάνυ πολλὰ καὶ

πόρρωθεν πραγματευομένου τοῦ ἐνδεικνυμένου ἐπε-
 σθαι, ἀλλ' ἀπίθανος | ἂν εἶη ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων C
 αὐτὰ εἶναι.' 'πῆ δὴ, ὦ Παρμενίδη;' φάναι τὸν Σω-
 κράτη. 'ὅτι, ὦ Σώκρατες, οἶμαι ἂν καὶ σὲ καὶ ἄλλον,
 ὅστις αὐτήν τινα καθ' αὐτήν αὐτοῦ ἐκάστου οὐσίαν
 τίθεται εἶναι, ὁμολογήσαι ἂν πρῶτον μὲν μηδεμίαν
 αὐτῶν εἶναι ἐν ἡμῖν.' 'πῶς γὰρ ἂν αὐτὴ καθ' αὐτήν
 ἔτι εἶη;' φάναι τὸν Σωκράτη. 'καλῶς λέγεις,' εἰπεῖν.
 'οὐκοῦν καὶ ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἶ
 εἰσιν, αὐταὶ πρὸς αὐτάς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' | οὐ D
 πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὅπη δὴ τις
 αὐτὰ τίθεται, ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπ-
 ονομαζόμεθα· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ταῦτα ὁμώνυμα ὄντα
 ἐκείνοις αὐτὰ αὖ πρὸς αὐτὰ ἐστὶν ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ
 εἶδη, καὶ ἑαυτῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ὅσα αὖ ὀνομάζεται
 οὕτως.' 'πῶς λέγεις;' φάναι τὸν Σωκράτη. 'οἶον,'
 φάναι τὸν Παρμενίδην, 'εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ
 δοῦλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότου δὴ που, ὃ ἐστὶ
 δεσπότης, ἐκείνου δοῦλός | ἐστὶν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, E
 ὃ ἐστὶ δοῦλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος
 ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρα ταῦτά ἐστιν· αὐτὴ δὲ δεσπο-
 τεῖα αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὃ ἐστὶ, καὶ δουλεία ὡσαύ-
 τως αὐτὴ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας, ἀλλ' οὐ τὰ ἐν
 ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς
 ἡμᾶς, ἀλλ', ὃ λέγω, αὐτὰ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτὰ ἐκεῖνά |
 τέ ἐστὶ, καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς ἑαυτά. ἢ οὐ 134
 μανθάνεις ὃ λέγω;' 'πάνυ γ', εἰπεῖν τὸν Σωκράτη,
 'μανθάνω.'

VII. 'Οὐκοῦν καὶ ἐπιστήμη,' φάναι, 'αὐτὴ μὲν
 ὃ ἐστὶν ἐπιστήμη τῆς ὃ ἐστὶν ἀλήθεια αὐτῆς ἂν ἐκεί-

νης εἴη ἐπιστήμη;’ ‘πάνν γε.’ ‘ἐκάστη δὲ αὖ τῶν ἐπιστημῶν, ἣ ἔστιν, ἐκάστου τῶν ὄντων, ὃ ἔστιν, εἴη ἂν ἐπιστήμη· ἢ οὐ;’ ‘ναί.’ ‘ἢ δὲ παρ’ ἡμῖν ἐπιστήμη οὐ τῆς παρ’ ἡμῖν ἂν ἀληθείας εἴη, καὶ αὖ ἐκάστη ἢ παρ’ ἡμῖν ἐπιστήμη τῶν παρ’ ἡμῖν ὄντων

B ἐκάστου | ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘ἀλλὰ μὴν αὐτὰ γε τὰ εἶδη, ὡς ὁμολογεῖς, οὔτε ἔχομεν οὔτε παρ’ ἡμῖν οἷόν τε εἶναι.’ ‘οὐ γὰρ οὖν.’ ‘γιννώσκειται δέ γέ που ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ εἶδους τοῦ τῆς ἐπιστήμης αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἔστιν ἕκαστα;’ ‘ναί.’ ‘ὅ γε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.’ ‘οὐ γάρ.’ ‘οὐκ ἄρα ὑπό γε ἡμῶν γιννώσκειται τῶν εἰδῶν οὐδέν, ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν.’ ‘οὐκ ἔοικεν.’ ‘ἄγνωστον ἄρα ἡμῖν ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ |

C πάντα ἃ δὴ ὡς ιδέας αὐτὰς οὔσας ὑπολαμβάνομεν.’ ‘κινδυνεύει.’ ‘ὄρα δὴ ἔτι τούτου δεινότερον τόδε.’ ‘τὸ ποῖον;’ ‘φαίης ἂν ἢ οὐ, εἶπερ ἔστιν αὐτό τι γένος ἐπιστήμης, πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ’ ἡμῖν ἐπιστήμην; καὶ κάλλος καὶ τᾶλλα πάντα οὕτως;’ ‘ναί.’ ‘οὐκοῦν εἶπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἂν τινα μᾶλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘ἄρ’ οὖν οἷός τε αὖ

D ἔσται ὁ θεὸς τὰ | παρ’ ἡμῖν γιννώσκειν αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων;’ ‘τί γὰρ οὐ;’ ‘ὅτι,’ ἔφη ὁ Παρμενίδης, ‘ὁμολόγηται ἡμῖν, ὧ Σώκρατες, μὴτ’ ἐκεῖνα τὰ εἶδη πρὸς τὰ παρ’ ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν ἢν ἔχει, μῆτε τὰ παρ’ ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα, ἀλλ’ αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἐκάτερα.’ ‘ὁμολόγηται γάρ.’ ‘οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἐστὶν ἢ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὕτη ἢ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὔτ’ ἂν ἢ δεσποτεία ἢ ἐκείνων

ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν, | οὐτ' ἂν ἡ ἐπιστήμη ἡμᾶς E
 γνοίη οὐδέ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁμοίως ἡμεῖς
 τ' ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ οὐδὲ γιννώ-
 σκομεν τοῦ θείου οὐδὲν τῇ ἡμετέρῃ ἐπιστήμῃ, ἐκείνοί
 τε αὖ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὔτε δεσπότηται ἡμῶν εἶσιν
 οὔτε γιννώσκουσι τὰ ἀνθρώπεια πράγματα θεοὶ ὄντες.
 'ἀλλὰ μὴ λίαν,' ἔφη, 'θαυμαστὸς ὁ λόγος <ῆ>, εἴ τις
 τὸν θεὸν ἀποστερήσειε τοῦ εἰδέναι.' 'ταῦτα μέντοι,
 ὦ Σώκρατες,' ἔφη ὁ Παρμενίδης, 'καὶ ἔτι ἄλλα πρὸς
 τούτοις | πάνυ πολλὰ ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ εἶδη, εἴ εἶσιν 135
 αὐταὶ αἱ ιδέαι τῶν ὄντων καὶ ὀριεῖται τις αὐτό τι
 ἕκαστον εἶδος· ὥστε ἀπορεῖν τε τὸν ἀκούοντα καὶ
 ἀμφισβητεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα, εἴτε ὅτι μάλιστα εἴη,
 πολλὴ ἀνάγκη αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα·
 καὶ ταῦτα λέγοντα δοκεῖν τε τι λέγειν καί, ὃ ἄρτι ἐλέ-
 γομεν, θαυμαστῶς ὡς δυσανάπειστον εἶναι· καὶ ἀνδρὸς
 πάνυ μὲν εὐφροῦς τοῦ δυνησομένου μαθεῖν ὡς ἔστι
 γένος τι ἕκαστον καὶ οὐσία αὐτῆ καθ' | αὐτήν, ἔτι δὲ B
 θαυμαστοτέρου τοῦ εὐρήσοντος καὶ ἄλλον δυνησομένου
 διδάξαι ταῦτα πάντα ἱκανῶς διευκρινησάμενον.' 'συγ-
 χωρῶ σοι,' ἔφη, 'ὦ Παρμενίδη,' ὁ Σωκράτης· 'πάνυ
 γὰρ μοι κατὰ νοῦν λέγεις.' 'ἀλλὰ μέντοι,' εἶπεν ὁ
 Παρμενίδης, 'εἴ γέ τις δὴ, ὦ Σώκρατες, αὖ μὴ ἐάσει
 εἶδη τῶν ὄντων εἶναι, εἰς πάντα τὰ νῦν δὴ καὶ
 ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας, μηδέ τι ὀριεῖται εἶδος ἐνὸς
 ἕκαστου, οὐδὲ ὅπῃ τρέψει τὴν διάνοιαν ἔξει, μὴ
 ἐὼν ιδέα τῶν ὄντων | ἕκαστου τὴν αὐτὴν ἀεὶ εἶναι, C
 καὶ οὕτως τὴν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι
 διαφθερεῖ. τοῦ τοιούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖς καὶ μᾶλ-
 λον ἡσθησθαι.' 'ἀληθῆ λέγεις,' φάναι.

VIII. 'Τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας πέρι; πῆ τρέψει ἀγνοουμένων τούτων;' 'οὐ πάνυ μοι δοκῶ καθορᾶν ἔν γε τῷ παρόντι.' 'πρὸ γάρ,' εἶπεῖν, 'πρὶν γυμνασθῆναι, ὧ Σώκρατες, ὀρίζεσθαι ἐπιχειρεῖς καλόν τε τί καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν καὶ ἐν ἑκάστον τῶν εἰδῶν. ἐνενόησα D γὰρ καὶ | πρῶην σου ἀκούων διαλεγομένου ἐνθάδε Ἀριστοτέλει τῷδε. καλὴ μὲν οὖν καὶ θεία, εὖ ἴσθι, ἡ ὁρμή, ἣν ὁρμᾶς ἐπὶ τοὺς λόγους· ἔλκυσον δὲ σαντὸν καὶ γύμνασαι μᾶλλον διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου εἶναι καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας, ἕως ἔτι νέος εἶ· εἰ δὲ μή, σὲ διαφεύξεται ἡ ἀλήθεια.' 'τίς οὖν ὁ τρόπος,' φάναι, 'ὧ Παρμενίδη, τῆς γυμνασίας;' 'οὗτος,' εἶπεῖν, 'ὄνπερ ἤκουσας Ζήνωνος. πλὴν τοῦτο E γέ σου καὶ πρὸς τοῦτον ἠγάσθην | εἰπόντος, ὅτι οὐκ εἶας ἐν τοῖς ὁρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ περὶ ἐκεῖνα ἃ μάλιστα τις ἂν λόγῳ λάβοι καὶ εἶδη ἂν ἠγγήσαιτο εἶναι.' 'δοκεῖ γάρ μοι,' ἔφη, 'ταύτη γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι καὶ ὅμοια καὶ ἀνόμοια καὶ ἄλλο ὄτιοῦν τὰ ὄντα πάσχοντα ἀποφαίνειν.' 'καὶ καλῶς γ', ἔφη. 'χρὴ δὲ καὶ τόδε ἔτι πρὸς τούτῳ ποιεῖν, μὴ μόνον εἰ ἔστιν ἑκάστον ὑποτιθέμενον σκο- 136 πεῖν τὰ ξυμβαίνοντα | ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἔστι τὸ αὐτὸ τοῦτο ὑποτίθεσθαι, εἰ βούλει μᾶλλον γυμνασθῆναι.' 'πῶς λέγεις;' φάναι. 'οἶον,' ἔφη, 'εἰ βούλει περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, ἣν Ζήνων ὑπέθετο, εἰ πολλά ἔστι, τί χρὴ ξυμβαίνειν καὶ αὐτοῖς τοῖς πολλοῖς πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς τὸ ἐν καὶ τῷ ἐνὶ πρὸς τε αὐτὸ καὶ πρὸς τὰ πολλά· καὶ αὖ εἰ μὴ ἔστι πολλά, πάλιν σκοπεῖν, τί ξυμβήσεται καὶ τῷ ἐνὶ καὶ τοῖς πολ- B λοῖς καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα· καὶ | αὖθις αὖ

ἐὰν ὑποθῆ, εἰ ἔστιν ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστι, τί ἐφ' ἐκατέρας τῆς ὑποθέσεως ξυμβήσεται καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑποτεθεῖσι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ κινήσεως καὶ στάσεως καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι· καὶ ἐνὶ λόγῳ, περὶ ὅτου ἂν ἀεὶ ὑποθῆ ὡς ὄντος καὶ ὡς οὐκ ὄντος καὶ ὅτι οὖν ἄλλο πάθος πάσχοντος, δεῖ σκοπεῖν τὰ ξυμβαίνοντα πρὸς αὐτὸ | καὶ πρὸς ἕνα ἕνα τῶν ὅτων ἄλλων, ὅτι ἂν προέλη, καὶ πρὸς πλείω καὶ πρὸς ξύμπαντα ὡσαύτως· καὶ τᾶλλα αὖ πρὸς αὐτὰ τε καὶ πρὸς ἄλλο ὅτι ἂν προαιρηῆ ἀεὶ, ἐάντε ὡς ὄν ὑποθῆ ὃ ὑπετίθεσο, ἐάντε ὡς μὴ ὄν, εἰ μέλλεις τελέως γυμνασάμενος κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές.' 'ἀμήχανον,' ἔφη, 'λέγεις, ὦ Παρμενίδη, πραγματεῖαν, καὶ οὐ σφόδρα μανθάνω. ἀλλὰ μοι τί οὐ διήλθες αὐτὸς ὑποθέμενός τι, ἵνα μᾶλλον καταμάθω;' | 'πολὺ ἔργον,' φάναι, 'ὦ Σώκρατες, προστάττεις ὡς τηλικῶδε.' 'ἀλλὰ σύ,' εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, 'Ζήνων, τί οὐ διήλθες ἡμῖν;' καὶ τὸν Ζήνωνα ἔφη γελάσαντα φάναι· 'αὐτοῦ, ὦ Σώκρατες, δεώμεθα Παρμενίδου· μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ἦ ὃ λέγει. ἢ οὐχ ὄρας ὅσον ἔργον προστάττεις; εἰ μὲν οὖν πλείους ἦμεν, οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι· ἀπρεπῆ γὰρ τὰ τοιαῦτα πολλῶν ἐναντίον λέγειν ἄλλως τε καὶ τηλικούτω· ἀγνοοῦσιν γὰρ οἱ πολλοί, ὅτι ἄνευ ταύτης | τῆς διὰ πάντων διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ νοῦν σχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Παρμενίδη, Σωκράτει συνδέομαι, ἵνα καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου.'

ΙΧ. Ταῦτα δὴ εἰπόντος τοῦ Ζήνωνος, ἔφη ὁ Ἀντιφῶν φάναι τὸν Πυθόδωρον, αὐτόν τε δεῖσθαι τοῦ

Παρμενίδου καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνδεί-
 ξασθαι ὃ λέγοι καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖν. τὸν οὖν Παρμε-
 νίδην· ‘ἀνάγκη,’ φάναι, ‘πειθεσθαι. καὶ τοι δοκῶ μοι
 137 τὸ τοῦ Ἴβυκείου | ἵππου πεπονθέναι, ᾧ ἐκεῖνος ἀθλητῆ
 ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ, ὑφ’ ἄρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖ-
 σθαι καὶ δι’ ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον, ἑαυτὸν ἀπει-
 κάξων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ὢν εἰς
 τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι· κἀγὼ μοι δοκῶ με-
 μνημένος μάλα φοβεῖσθαι, πῶς χρῆ τηλικόνδε ὄντα δια-
 νεῦσαι τοιοῦτόν τε καὶ τοσοῦτον πλήθος λόγων· ὅμως
 δὲ δεῖ γὰρ χαρίζεσθαι, ἐπειδὴ καί, ὃ Ζήνων λέγει,
 Β αὐτοὶ ἔσμεν. πόθεν οὖν δὴ ἀρξόμεθα | καὶ τί προῶτον
 ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε, ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγμα-
 τειώδη παιδιὰν παίζειν, ἀπ’ ἑμαυτοῦ ἀρξώμαι καὶ τῆς
 ἑμαυτοῦ ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ ὑποθέμενος,
 εἴτε ἐν ἔστιν εἴτε μὴ ἐν, τί χρῆ ξυμβαίνειν;’ ‘πάνυ
 μὲν οὖν,’ φάναι τὸν Ζήωνα. ‘τίς οὖν;’ εἰπεῖν, ‘μοὶ
 ἀποκρινεῖται; ἢ ὁ νεώτατος; ἤμιστα γὰρ ἂν πολυπραγ-
 μονοῖ, καὶ ἂ οἶεται μάλιστ’ ἂν ἀποκρίνοιτο· καὶ ἅμα
 C ἔμοι ἀνάπαντα ἂν εἴη ἢ ἐκεῖνου ἀπόκρισις.’ | ‘ἔτοιμός
 σοι, ᾧ Παρμενίδη,’ φάναι, ‘τοῦτο,’ τὸν Ἀριστοτέλη·
 ‘ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων· ἀλλ’ ἐρώτα ὡς
 ἀποκρινουμένου.’

X. ‘Εἶεν δὴ,’ φάναι· ‘εἰ ἐν ἔστιν, ἄλλο τι οὐκ
 ἂν εἴη πολλὰ τὸ ἐν;’ ‘πῶς γὰρ ἂν;’ ‘οὔτε ἄρα μέρος
 αὐτοῦ οὔτε ὅλον αὐτὸ δεῖ εἶναι.’ ‘τί δὴ;’ ‘τὸ μέρος
 που ὅλου μέρος ἐστίν.’ ‘ναί.’ ‘τί δὲ τὸ ὅλον; οὐχὶ
 οὔ ἂν μέρος μηδὲν ἀπῆ, ὅλον ἂν εἴη;’ ‘πάνυ γε.’
 ‘ἀμφοτέρως ἄρα τὸ ἐν ἐκ μερῶν ἂν εἴη, ὅλον τε ὄν
 D καὶ μέρος ἔχον.’ ‘ἀνάγκη.’ ‘ἀμφοτέρως | ἂν ἄρα οὕτως

τὸ ἓν πολλὰ εἶη, ἀλλ' οὐχ ἓν.' 'ἀληθῆ.' 'δεῖ δέ γε μὴ πολλὰ ἀλλ' ἓν αὐτὸ εἶναι.' 'δεῖ.' 'οὐτ' ἄρα ὅλον ἔσται οὔτε μέρη ἔξει, εἰ ἓν ἔσται τὸ ἓν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔχει μέρος, οὐτ' ἂν ἀρχὴν οὔτε τελευτήν οὔτε μέσον ἔχοι· μέρη γὰρ ἂν ἤδη αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα εἶη.' 'ὀρθῶς.' 'καὶ μὴν τελευτή γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἐκάστου.' 'πῶς δ' οὐ;' 'ἄπειρον ἄρα τὸ ἓν, εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευτήν ἔχει.' 'ἄπειρον.' 'καὶ ἄνευ σχήματος ἄρα· οὔτε | γὰρ ἂν στρογγύλου οὔτε E εὐθύεος μετέχοι.' 'πῶς;' 'στρογγύλον γέ πού ἐστι τοῦτο, οὗ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῆ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχη.' 'ναί.' 'καὶ μὴν εὐθύ γε, οὗ ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν τοῖν ἐσχάτοιον ἐπίπροσθεν ἦ.' 'οὕτως.' 'οὐκοῦν μέρη ἂν ἔχοι τὸ ἓν καὶ πόλλ' ἂν εἶη, εἴτ' εὐθύεος σχήματος εἶτε περιφεροῦς μετέχοι.' 'πάννυ μὲν οὔν.' 'οὔτε ἄρα εὐθὺ οὔτε περιφερές ἐστιν, | ἐπέπερ οὐδὲ μέρη ἔχει.' 138 'ὀρθῶς.' 'καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὐδαμοῦ ἂν εἶη· οὔτε γὰρ ἓν ἄλλῳ οὔτε ἓν ἑαυτῷ εἶη.' 'πῶς δῆ;' 'ἓν ἄλλῳ μὲν ὄν κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου, ἓν ᾧ ἐνείη, καὶ πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἄπτοιτο πολλοῖς· τοῦ δὲ ἐνός τε καὶ ἀμεροῦς καὶ κύκλου μὴ μετέχοντος ἀδύνατον πολλαχῆ κύκλῳ ἄπτεσθαι.' 'ἀδύνατον.' 'ἀλλὰ μὴν αὐτό γε ἓν ἑαυτῷ ὄν κἂν ἑαυτὸ εἶη περιέχον ὄν οὐκ ἄλλο ἢ αὐτό, εἴπερ καὶ ἓν ἑαυτῷ | εἶη· ἓν τῷ B γὰρ τι εἶναι μὴ περιέχοντι ἀδύνατον.' 'ἀδύνατον γάρ.' 'οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἂν τι εἶη αὐτὸ τὸ περιέχον, ἕτερον δὲ τὸ περιεχόμενον· οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω ταῦτόν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει· καὶ οὕτω τὸ ἓν οὐκ ἂν εἶη ἔτι ἓν ἀλλὰ δύο.' 'οὐ γὰρ οὔν.' 'οὐκ ἄρα ἐστὶ πού τὸ ἓν, μήτε ἓν ἑαυτῷ μήτε ἓν ἄλλῳ ἐνόν.' 'οὐκ ἔστιν.'

XI. "Ὅρα δὴ, οὕτως ἔχον εἰ οἷόν τέ ἐστιν ἐστάναι ἢ κινεῖσθαι." 'τί δὴ γὰρ οὐ;' 'ὅτι κινούμενον γε C ἢ φέροιτο ἢ ἀλλοιοῖτο ἄν· | αὐταὶ γὰρ μόναι κινήσεις.' 'ναί.' 'ἀλλοιούμενον δὲ τὸ ἐν ἑαυτοῦ ἀδύνατον πού ἐν ἔτι εἶναι.' 'ἀδύνατον.' 'οὐκ ἄρα κατ' ἀλλοιώσιν γε κινεῖται.' 'οὐ φαίνεται.' 'ἀλλ' ἄρα τῷ φέρεσθαι;' 'ἴσως.' 'καὶ μὴν εἰ φέροιτο τὸ ἐν, ἦτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφερόιτο κύκλῳ ἢ μεταλλάττοι χώραν ἐτέραν ἐξ ἐτέρας.' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν κύκλῳ μὲν περιφερόμενον D φερόμενα ἄλλα μέρη ἔχειν ἑαυτοῦ· ᾧ δὲ | μῆτε μέσου μῆτε μερῶν προσήκει, τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλῳ ποτὲ ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθῆναι;' 'οὐδεμία.' 'ἀλλὰ δὴ χώραν ἀμείβον ἄλλοτ' ἄλλοθι γίγνεται καὶ οὕτω κινεῖται;' 'εἴπερ γε δὴ.' 'οὐκοῦν εἶναι μὲν πού ἐν τινι αὐτὸ ἀδύνατον ἐφάνη;' 'ναί.' 'ἄρ' οὖν γίνεσθαι ἔτι ἀδυνατώτερον;' 'οὐκ ἐννοῶ ὅπη.' 'εἰ ἐν τῷ τι γίγνεται, οὐκ ἀνάγκη μῆτε πῶ ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἔτι ἐγγιγνόμενον, μῆτ' ἔτι ἔξω ἐκείνου παντάπασιν, εἴπερ ἤδη ἐγγίγνεται;' E 'ἀνάγκη.' 'εἰ ἄρα τι ἄλλο πείσεται τοῦτο, | ἐκεῖνο ἂν μόνον πάσχοι οὐ μέρη εἶη· τὸ μὲν γὰρ ἂν τι αὐτοῦ ἤδη ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ ἔξω εἶη ἅμα· τὸ δὲ μὴ ἔχον μέρη οὐχ οἷόν τέ πού ἐστι τρόπῳ οὐδενὶ ὅλον ἅμα μῆτε ἐντὸς εἶναι τινὸς μῆτε ἔξω.' 'ἀληθῆ.' 'οὐ δὲ μῆτε μέρη εἰσὶ μῆθ' ὅλον τυγχάνει ὄν, οὐ πολὺ ἔτι ἀδυνατώτερον ἐγγίγεσθαι πού, μῆτε κατὰ μέρη μῆτε κατὰ ὅλον ἐγγιγνόμενον;' 'φαίνεται.' 'οὔτ' ἄρα ποι 139 ἴον | καὶ ἐν τῷ γιγνόμενον χώραν ἀλλάττει, οὔτ' ἐν τῷ αὐτῷ περιφερόμενον οὔτε ἀλλοιούμενον.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'κατὰ πᾶσαν ἄρα κίνησιν τὸ ἐν ἀκίνητον.'

'ἀκίνητον.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναι γέ φαμεν ἐν τινι
 αὐτὸ ἀδύνατον.' 'φαμὲν γάρ.' 'οὐδ' ἄρα ποτὲ ἐν τῷ
 αὐτῷ ἐστίν.' 'τί δή;' 'ὅτι ἤδη ἂν ἐν ἐκείνῳ εἴη, ἐν
 ᾧ τῷ αὐτῷ ἐστίν.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'ἀλλ' οὔτε ἐν
 ἑαυτῷ οὔτε ἐν ἄλλῳ οἶόν τε ἦν αὐτῷ ἐνεῖναι.' 'οὐ
 γὰρ οὖν.' 'οὐδέποτε ἄρα ἐστὶ τὸ ἐν | ἐν τῷ αὐτῷ.' B
 'οὐκ ἔοικεν.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ
 ὄν οὔθ' ἡσυχίαν ἄγει οὔθ' ἔστηκεν.' 'οὐ γὰρ οἶόν
 τε.' 'τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὔθ' ἔστηκεν οὔτε κινεῖ-
 ται.' 'οὐκουν δὴ φαίνεται γε.' 'οὐδὲ μὴν ταύτόν γε
 οὔθ' ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἔσται, οὐδ' αὖ ἕτερον οὔτε
 αὐτοῦ οὔτε ἐτέρου ἂν εἴη.' 'πῆ δή;' 'ἕτερον μὲν που
 ἑαυτοῦ ὄν ἐνὸς ἕτερον ἂν εἴη καὶ οὐκ ἂν εἴη ἐν.'
 'ἀληθῆ.' 'καὶ μὴν ταύτόν γε ἐτέρῳ ὄν ἐκεῖνο ἂν εἴη,
 αὐτὸ δ' οὐκ ἂν εἴη· | ὥστε οὐδ' ἂν οὕτως εἴη ὅπερ C
 ἔστιν, ἐν, ἀλλ' ἕτερον ἐνός.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ταύτὸν
 μὲν ἄρα ἐτέρῳ ἢ ἕτερον ἑαυτοῦ οὐκ ἔσται.' 'οὐ γάρ.'
 'ἕτερον δέ γε ἐτέρου οὐκ ἔσται, ἕως ἂν ἦ ἐν. οὐ γὰρ
 ἐνὶ προσήκει ἐτέρῳ τινὸς εἶναι, ἀλλὰ μόνῳ ἐτέρῳ ἐτέρου,
 ἄλλῳ δὲ οὐδενί.' 'ὀρθῶς.' 'τῷ μὲν ἄρα ἐν εἶναι οὐκ
 ἔσται ἕτερον· ἢ οἶει;' 'οὐ δήτα.' 'ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ
 τούτῳ, οὐχ ἑαυτῷ ἔσται· εἰ δὲ μὴ αὐτῷ, οὐδὲ αὐτό·
 αὐτὸ δὲ μηδαμῆ ὄν ἕτερον οὐδενὸς | ἔσται ἕτερον.' D
 'ὀρθῶς.' 'οὐδὲ μὴν ταύτὸν ἑαυτῷ ἔσται.' 'πῶς δ'
 οὔ;' 'οὐχ ἤπερ τοῦ ἐνὸς φύσις, αὐτῆ δῆπου καὶ τοῦ
 ταύτου.' 'τί δή;' 'ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ταύτὸν γένηται τῷ
 τι, ἐν γίννεται.' 'ἀλλὰ τί μὴν;' 'τοῖς πολλοῖς ταύτὸν
 γενόμενον πολλὰ ἀνάγκη γίννεσθαι, ἀλλ' οὐχ ἐν.'
 'ἀληθῆ.' 'ἀλλ' εἰ τὸ ἐν καὶ τὸ ταύτὸν μηδαμῆ δια-
 φέρει, ὅποτε τι ταύτὸν ἐρίγνετο, αἰεὶ ἂν ἐν ἐρίγνετο,

καὶ ὁπότε ἔν, ταύτόν.' 'πάνυ γε.' 'εἰ ἄρα τὸ ἐν |
 E ἑαυτῷ ταύτὸν ἔσται, οὐχ ἔν ἑαυτῷ ἔσται· καὶ οὕτω ἐν
 ὄν οὐχ ἔν ἔσται· ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε ἀδύνατον· ἀδύ-
 νατον ἄρα καὶ τῷ ἐνὶ ἡ ἑτέρου ἕτερον εἶναι ἢ ἑαυτῷ
 ταύτόν.' 'ἀδύνατον.' 'οὕτω δὴ ἕτερόν γε ἢ ταύτὸν
 τὸ ἐν οὔτ' ἂν αὐτῷ οὔτ' ἂν ἑτέρῳ εἶη.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
 'οὐδὲ μὴν ὅμοιον τινι ἔσται οὐδ' ἀνόμοιον οὔθ' ἑαυ-
 τῷ οὔθ' ἑτέρῳ.' 'τί δὴ;' 'ὅτι τὸ ταύτόν που πεπον-
 θὸς ὅμοιον.' 'ναί.' 'τοῦ δέ γε ἐνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν
 140 φύσιν τὸ ταύτόν.' 'ἐφάνη γάρ.' | 'ἀλλὰ μὴν εἴ τι
 πέπονθε χωρὶς τοῦ ἐν εἶναι τὸ ἐν, πλείω ἂν εἶναι
 πεπόνθοι ἢ ἔν, τοῦτο δὲ ἀδύνατον.' 'ναί.' 'οὐδαμῶς
 ἔστιν ἄρα ταύτὸν πεπονθὸς εἶναι τὸ ἐν οὔτε ἄλλῳ
 οὔθ' ἑαυτῷ.' 'οὐ φαίνεται.' 'οὐδὲ ὅμοιον ἄρα δυνα-
 τὸν αὐτὸ εἶναι οὔτε ἄλλῳ οὔθ' ἑαυτῷ.' 'οὐκ ἔοικεν.'
 'οὐδὲ μὴν ἕτερόν γε πέπονθεν εἶναι τὸ ἐν· καὶ γὰρ
 οὕτω πλείω ἂν πεπόνθοι εἶναι ἢ ἔν.' 'πλείω γάρ.'
 'τό γε μὴν ἕτερον πεπονθὸς ἢ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἀνό-
 B μοιον ἂν εἶη ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλῳ, | εἶπερ τὸ ταύτὸν πε-
 πονθὸς ὅμοιον.' 'ὀρθῶς.' 'τὸ δέ γε ἐν, ὡς ἔοικεν,
 οὐδαμῶς ἕτερον πεπονθὸς οὐδαμῶς ἀνόμοιον ἔστιν
 οὔθ' ἑαυτῷ οὔθ' ἑτέρῳ.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὔτε ἄρα
 ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον οὔθ' ἑτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἂν εἶη
 τὸ ἐν.' 'οὐ φαίνεται.' 'καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὔτε
 ἴσον οὔτε ἄμισον ἔσται οὔτε ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ.' 'πῆ
 δὴ;' 'ἴσον μὲν ὄν τῶν αὐτῶν μέτρων ἔσται ἐκείνῳ,
 ᾧ ἂν ἴσον ᾗ.' 'ναί.' 'μείζον δέ που ἢ ἕλαττον ὄν,
 C οἷς μὲν ἂν ξύμμετρον ᾗ, τῶν | μὲν ἕλαττόνων πλείω
 μέτρα ἔξει, τῶν δὲ μειζόνων ἐλάττω.' 'ναί.' 'οἷς δ'
 ἂν μὴ σύμμετρον, τῶν μὲν σμικροτέρων, τῶν δὲ

μειζόνων μέτρων ἔσται.' 'πῶς γὰρ οὐ;' 'οὐκοῦν ἀδύνατον τὸ μὴ μετέχον τοῦ αὐτοῦ ἢ μέτρων τῶν αὐτῶν εἶναι ἢ ἄλλων ὠντινωοῦν τῶν αὐτῶν;' 'ἀδύνατον.' 'ἴσον μὲν ἄρα οὔτ' ἂν ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ εἴη μὴ τῶν αὐτῶν μέτρων ὄν.' 'οὐκοῦν φαίνεται γε.' 'ἀλλὰ μὴν πλειόνων γε μέτρων ὄν ἢ ἔλαττόνων, ὅσωνπερ μέτρων, τοσοῦτων | καὶ μερῶν ἂν εἴη· καὶ οὕτως αὖ οὐκέτι D ἐν ἔσται, ἀλλὰ τοσαῦτα ὅσαπερ καὶ τὰ μέτρα.' 'ὀρθῶς.' 'εἰ δέ γε ἑνὸς μέτρου εἴη, ἴσον ἂν γίγνοιτο τῷ μέτρῳ· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐφάνη, ἴσον τῷ αὐτὸ εἶναι.' 'ἐφάνη γάρ.' 'οὔτε ἄρα ἑνὸς μέτρου μετέχον οὔτε πολλῶν οὔτε ὀλίγων, οὔτε τὸ παράπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον, οὔτε ἑαυτῷ ποτέ, ὡς ἔοικεν, ἔσται ἴσον οὔτε ἄλλῳ· οὐδ' αὖ μείζον οὐδὲ ἔλαττον οὔτε ἑαυτοῦ οὔθ' ἑτέρου.' 'παντάπασι μὲν οὖν οὕτως.'

XII. 'Τί δέ; πρεσβύτερον ἢ | νεώτερον ἢ τὴν E αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τὸ ἐν δοκεῖ τῷ δυνατὸν εἶναι;' 'τί δὴ γὰρ οὐ;' 'ὅτι που ἡλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον ἢ αὐτῷ ἢ ἄλλῳ ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθεξέει, ὧν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι τῷ ἐνί, οὔθ' ὁμοιότητος οὔτε ἰσότητος.' 'ἐλέγομεν γὰρ οὖν.' 'καὶ μὴν καὶ ὅτι ἀνομοιότητός τε καὶ ἀνισότητος οὐ μετέχει, καὶ τοῦτο ἐλέγομεν.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'πῶς οὖν οἶόν τε ἔσται τινὸς | ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον εἶναι ἢ 141 τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τῷ τοιοῦτον ὄν;' 'οὐδαμῶς.' 'οὐκ ἄρ' ἂν εἴη νεώτερον οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον τὸ ἐν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἄλλῳ.' 'οὐ φαίνεται.' 'ἄρ' οὖν οὐδὲ ἐν χρόνῳ τὸ παράπαν δύναται ἂν εἶναι τὸ ἐν, εἰ τοιοῦτον εἴη; ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἐάν τι ἢ ἐν χρόνῳ, ἀεὶ αὐτὸ αὐτοῦ πρεσβύτερον γίγνε-

σθαι; 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν τό γε πρεσβύτερον ἀεὶ νεω-
 Β τέρου πρεσβύτερον;' 'τί μὴν;' 'τὸ | πρεσβύτερον ἄρα
 ἑαυτοῦ γιγνόμενον καὶ νεώτερον ἑαυτοῦ ἅμα γίγνεται,
 εἴπερ μέλλει ἔχειν ὅτου πρεσβύτερον γίγνεται.' 'πῶς
 λέγεις;' 'ὧδε· διάφορον ἕτερον ἐτέρου οὐδὲν δεῖ γί-
 γνεσθαι ἤδη ὄντος διαφόρου, ἀλλὰ τοῦ μὲν ἤδη
 ὄντος ἤδη εἶναι, τοῦ δὲ γεγυρότος γεγυρόναι, τοῦ δὲ
 μέλλοντος μέλλειν, τοῦ δὲ γιγνομένου οὔτε γεγυρόναι
 οὔτε μέλλειν οὔτε εἶναι πω διάφορον, ἀλλὰ γίγνεσθαι
 C καὶ ἄλλως οὐκ εἶναι.' 'ἀνάγκη γάρ.' 'ἀλλὰ | μὴν τό
 γε πρεσβύτερον διαφορότης νεωτέρου ἐστὶ καὶ οὐδενὸς
 ἄλλου.' 'ἔστι γάρ.' 'τὸ ἄρα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γι-
 γνόμενον ἀνάγκη καὶ νεώτερον ἅμα ἑαυτοῦ γίγνεσθαι.'
 'ἔοικεν.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ μήτε πλείω ἑαυτοῦ γίγνεσθαι
 χρόνον μῆτ' ἐλάττω, ἀλλὰ τὸν ἴσον χρόνον καὶ γίγνε-
 σθαι ἑαυτῷ καὶ εἶναι καὶ γεγυρόναι καὶ μέλλειν ἔσε-
 σθαι.' 'ἀνάγκη γάρ οὖν καὶ ταῦτα.' 'ἀνάγκη ἄρα
 ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστὶ καὶ μετέχει |
 D τοῦ τοιούτου, ἕκαστον αὐτῶν τὴν αὐτὴν τε αὐτὸ αὐτῷ
 ἡλικίαν ἔχειν καὶ πρεσβυτέρον τε αὐτοῦ ἅμα καὶ νεώ-
 τερον γίγνεσθαι.' 'κινδυνεύει.' 'ἀλλὰ μὴν τῷ γε ἐνὶ
 τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν.' 'οὐ γὰρ μετῆν.'
 'οὐδὲ ἄρα χρόνου αὐτῷ μέτεστιν, οὐδ' ἔστιν ἐν τινι
 χρόνῳ.' 'οὐκοῦν δὴ, ὥς γε ὁ λόγος αἰρεῖ.' 'τί οὖν;
 τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε καὶ τὸ ἐρίγνυτο οὐ χρόνου μέθεξιν
 δοκεῖ σημαίνειν τοῦ ποτὲ γεγυρότος;' 'καὶ μάλα.' 'τί
 E δέ; τὸ ἔσται | καὶ τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται
 οὐ τοῦ ἔπειτά πω μέλλοντος;' 'ναί.' 'τὸ δὲ δὴ ἔσται
 καὶ τὸ γίγνεται οὐ τοῦ νῦν παρόντος;' 'πάνυ μὲν
 οὖν.' 'εἰ ἄρα τὸ ἐν μηδαμῇ μηδενὸς μετέχει χρόνου,

οὔτε ποτὲ γέγονει οὔτ' ἐρίγνετο οὔτ' ἦν ποτέ, οὔτε
 νῦν γέγονεν οὔτε γίγνεται οὔτ' ἔστιν, οὔτ' ἔπειτα
 γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτ' ἔσται.' ἀληθέστατα.'
 'ἔστιν οὖν οὐσίας ὅπως ἂν τι μετάσχοι ἄλλως ἢ κατὰ
 τούτων τι;' 'οὐκ ἔστιν.' 'οὐδαμῶς ἄρα τὸ ἐν οὐσίας
 μετέχει.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδαμῶς ἄρα ἔστι τὸ ἐν.' 'οὐ
 φαίνεται.' 'οὐδ' ἄρα οὕτως ἔστιν ὥστε ἐν εἶναι· εἴη
 γὰρ ἂν ἤδη ὄν καὶ οὐσίας μετέχον· ἀλλ' ὡς ἔοικε,
 τὸ ἐν οὔτε ἐν ἔστιν οὔτε ἔστιν, εἰ δεῖ τῷ τοιῷδε λόγῳ
 πιστεύειν.' 'κινδυνεύει.' | 'ὃ δὲ μὴ ἔστι, τούτῳ τῷ μὴ 142
 ὄντι εἴη ἂν τι ἢ αὐτῷ ἢ αὐτοῦ;' 'καὶ πῶς;' 'οὐδ'
 ἄρα ὄνομα ἔστιν αὐτῷ οὐδὲ λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη
 οὐδὲ αἰσθησις οὐδὲ δόξα.' 'οὐ φαίνεται.' 'οὐδ' ὄνο-
 μάζεται ἄρα οὐδὲ λέγεται οὐδὲ δοξάζεται οὐδὲ γινώ-
 σκεται, οὐδέ τι τῶν ὄντων αὐτοῦ αἰσθάνεται.' 'οὐκ
 ἔοικεν.' 'ἢ δυνατὸν οὖν περὶ τὸ ἐν ταῦθ' οὕτως
 ἔχειν;' 'οὐκ οὖν ἔμοιγε δοκεῖ.'

XIII. 'Βούλει οὖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ |
 ἀρχῆς ἐπανέλθωμεν, εἴαν τι ἡμῖν ἐπανιοῦσιν ἀλλοιοῦν B
 φανῆ;' 'πάνυ μὲν οὖν βούλομαι.' 'οὐκοῦν ἐν εἰ ἔστι,
 φαιμέν, τὰ συμβαίνοντα περὶ αὐτοῦ, ποῖά ποτε τυγχάνει
 ὄντα, διομολογητέα ταῦτα· οὐχ οὕτω;' 'ναί.' 'ὄρα
 δὴ ἐξ ἀρχῆς. ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα οἶόν τε αὐτὸ εἶναι
 μὲν, οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν;' 'οὐχ οἶόν τε.' 'οὐκοῦν
 καὶ ἢ οὐσία τοῦ ἐνὸς εἴη ἂν οὐ ταύτῳ οὐσα τῷ ἐνί·
 οὐ γὰρ ἂν ἐκείνη ἦν ἐκείνου οὐσία, οὐδ' ἂν ἐκεῖνο
 τὸ ἐν ἐκείνης μετεῖχεν, ἀλλ' ὅμοιον | ἂν ἦν λέγειν ἐν C
 τε εἶναι καὶ ἐν ἔν. νῦν δὲ οὐχ αὕτη ἔστιν ἢ ὑπό-
 θεσις, εἰ ἐν ἔν, τί χρὴ ξυμβαίνειν, ἀλλ' εἰ ἐν ἔστιν·
 οὐχ οὕτω;' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν ὡς ἄλλο τι

σημαίνον τὸ ἔστι τοῦ ἔν;’ ἀνάγκη.’ ἄρα οὖν ἄλλο ἢ ὅτι οὐσίας μετέχει τὸ ἔν, τοῦτ’ ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ἐπειδάν τις συλλήβδην εἴπη ὅτι ἔν ἔστιν;’ πάνυ γε.’

‘πάλιν δὴ λέγωμεν, ἔν εἰ ἔστι, τί συμβήσεται. σκόπει οὖν, εἰ οὐκ ἀνάγκη ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοιοῦτον ὄν τὸ ἔν σημαίνειν, οἷον μέρη ἔχειν;’ πῶς;’ ὧδε. |

Δεί τὸ ἔστι τοῦ ἐνὸς ὄντος λέγεται καὶ τὸ ἔν τοῦ ὄντος ἐνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἢ τε οὐσία καὶ τὸ ἔν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου, οὗ ὑπεθέμεθα, τοῦ ἐνὸς ὄντος, ἄρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ἔν ὄν εἶναι αὐτό, τούτου δὲ γίνεσθαι μέρη τὸ τε ἔν καὶ τὸ εἶναι;’ ἀνάγκη.’

‘πότερον οὖν ἐκάτερον τῶν μορίων τούτων μόνον προσεροῦμεν, ἢ τοῦ ὅλου μόνον τό γε μόνον προσρητέον;’ τοῦ ὅλου.’ καὶ ὅλον ἄρα ἔστιν, ὃ ἂν ἔν ἦ, καὶ μόνον ἔχει.’ πάνυ γε.’ τί οὖν; τῶν μο-

Ερίων ἐκάτερον τούτων τοῦ ἐνὸς ὄντος, τό τε ἔν | καὶ τὸ ὄν, ἄρα ἀπολείπεσθον ἢ τὸ ἔν τοῦ εἶναι μορίου ἢ τὸ ὄν τοῦ ἐνὸς μορίου;’ οὐκ ἂν εἴη.’

‘πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἐκάτερον τό τε ἔν ἴσχει καὶ τὸ ὄν, καὶ γίνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὐτῶν μορίων τὸ μόνον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως αἰεὶ, ὅτιπερ ἂν μόνον γένηται, τούτω τῶ μορίῳ αἰεὶ ἴσχει. τό τε γὰρ ἔν τὸ ὄν αἰεὶ ἴσχει καὶ τὸ ὄν τὸ ἔν. ὥστε ἀνάγκη

143 δὴ αἰεὶ | γιγνόμενον μηδέποτε ἔν εἶναι.’ παντάπασιν μὲν οὖν.’ οὐκοῦν ἄπειρον ἂν τὸ πλήθος οὕτω τὸ ἔν ὄν εἴη;’ ἔοικεν.’ ἴθι δὴ καὶ τῆδε ἔτι.’ πῆ;’ οὐσίας φαμέν μετέχειν τὸ ἔν, διὸ ἔστιν;’ ναί.’ καὶ διὰ ταῦτα δὴ τὸ ἔν ὄν πολλὰ ἐφάνη.’ οὕτως.’ τί δέ; αὐτὸ τὸ ἔν, ὃ δὴ φαμέν οὐσίας μετέχειν, εἰάν αὐτὸ τῆ διανοίᾳ μόνον καθ’ αὐτὸ λάβωμεν ἄνευ τούτου οὗ

φαμὲν μετέχειν, ἄρα γε ἔν μόνον φανήσεται ἢ καὶ
 πολλὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο; ἔν, οἴμαι ἔγωγε. | ἴδωμεν B
 δῆ· ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
 εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό, εἶπερ μὴ οὐσία τὸ ἔν, ἀλλ' ὡς
 ἔν οὐσίας μετέσχευ. ἄνάγκη. οὐκοῦν εἰ ἕτερον μὲν
 ἢ οὐσία, ἕτερον δὲ τὸ ἔν, οὔτε τῷ ἔν τὸ ἔν τῆς οὐσίας
 ἕτερον οὔτε τῷ οὐσία εἶναι ἢ οὐσία τοῦ ἐνὸς ἄλλο,
 ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ τε καὶ ἄλλῳ ἕτερα ἀλλήλων. πάννυ
 μὲν οὔν. ὥστε οὐ ταύτόν ἐστιν οὔτε τῷ ἐνὶ οὔτε
 τῆ οὐσία τὸ ἕτερον. πῶς γάρ; τί οὔν; ἐὰν προελώ-
 μεθα αὐτῶν εἴτε βούλει τὴν | οὐσίαν καὶ τὸ ἕτερον C
 εἴτε τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἔν εἴτε τὸ ἔν καὶ τὸ ἕτερον,
 ἄρ' οὐκ ἐν ἐκάστη τῆ προαιρέσει προαιρούμεθά τινα
 ὡ ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω; πῶς; ὧδε·
 ἔστιν οὐσίαν εἰπεῖν; ἔστιν. καὶ αὐτίς εἰπεῖν ἔν;
 καὶ τοῦτο. ἄρ' οὔν οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν εἴρηται;
 ναί. τί δ' ὅταν εἶπω οὐσία τε καὶ ἔν, ἄρα οὐκ
 ἀμφοτέρω; πάννυ γε. οὐκοῦν καὶ ἐὰν οὐσία τε καὶ
 ἕτερον ἢ ἕτερόν τε καὶ ἔν, καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ'
 ἐκάστου ἄμφω λέγω; ναί. ὡ δ' | ἂν ἄμφω ὀρθῶς D
 προσαγορεύησθον, ἄρα οἶόν τε ἄμφω μὲν αὐτῶ εἶναι,
 δύο δὲ μῆ; οὐχ οἶόν τε. ὡ δ' ἂν δύο ἦτον, ἔστι
 τις μηχανὴ μὴ οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν ἔν εἶναι; οὐδε-
 μία. τούτων ἄρα ἐπέπερ σύνδυο ἕκαστα ξυμβαίνει
 εἶναι, καὶ ἔν ἂν εἴη ἕκαστον. φαίνεται. εἰ δὲ ἔν
 ἕκαστον αὐτῶν ἐστί, συντεθέντος ἐνὸς ὁποιοοῦν ἡπι-
 νιοῦν συζυγία οὐ τρία γίννεται τὰ πάντα; ναί.
 τρία δὲ οὐ περιττὰ καὶ δύο ἄρτια; πῶς δ' οὐ;
 τί δέ; δυοῖν ὄντων οὐκ ἀνάγκη | εἶναι καὶ δίς, καὶ E
 τριῶν ὄντων τρίς, εἶπερ ὑπάρχει τῷ τε δύο τὸ δίς

ἐν καὶ τῷ τρία τὸ τρις ἓν; ἀνάγκη. δυοῖν δὲ ὄν-
 τωιν καὶ δις οὐκ ἀνάγκη δύο δις εἶναι; καὶ τριῶν
 καὶ τρις οὐκ ἀνάγκη αὖ τρία τρις εἶναι; πῶς δ' οὐ;
 τί δέ; τριῶν ὄντων καὶ δις ὄντων καὶ δυοῖν ὄντων
 καὶ τρις ὄντων οὐκ ἀνάγκη τε τρία δις εἶναι καὶ δύο
 τρις; πολλή γε. ἄρτιά τε ἄρα ἀρτιάκεις ἂν εἴη καὶ
 144 περιττὰ περιττάκεις καὶ | ἄρτια περιττάκεις καὶ περιττὰ
 ἀρτιάκεις. ἔστιν οὕτω. εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει,
 οἶει τινὰ ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι, ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι;
 οὐδαμῶς γε. εἰ ἄρα ἔστιν ἓν, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν
 εἶναι. ἀνάγκη. ἀλλὰ μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος πόλλ'
 ἂν εἴη καὶ πλήθος ἄπειρον τῶν ὄντων. ἢ οὐκ ἄπειρος
 ἀριθμὸς πλήθει καὶ μετέχων οὐσίας γίννεται; καὶ
 πάνυ γε. οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει,
 καὶ τὸ μόριον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐ-
 τῆς; ναί.

B XIV. | Ἐπὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἢ οὐσία νε-
 νέμηται καὶ οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ
 σμικροτάτου οὔτε τοῦ μεγίστου; ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλο-
 γον ἐρέσθαι; πῶς γὰρ ἂν δὴ οὐσία γε τῶν ὄντων του
 ἀποστατοῖ; οὐδαμῶς. κατακεκερμάτισται ἄρα ὡς
 οἶόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ πανταχῶς ὄντα,
 καὶ μεμέρισται πάντων μάλιστα, καὶ ἔστι μέρη ἀπέραντα
 C τῆς | οὐσίας. ἔχει οὕτως. πλεῖστα ἄρα ἔστι τὰ μέρη
 αὐτῆς. πλεῖστα μέντοι. τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν, ὃ
 ἔστι μὲν μέρος τῆς οὐσίας, οὐδὲν μέντοι μέρος; καὶ
 πῶς ἂν τοῦτο γένοιτο; ἀλλ' εἶπερ γε, οἶμαι, ἔστιν,
 ἀνάγκη αὐτὸ αἰεὶ, ἕωςπερ ἂν ἦ, ἓν γέ τι εἶναι, μηδὲν
 δὲ ἀδύνατον. ἀνάγκη. πρὸς ἅπαντι ἄρα ἐκάστῳ τῷ
 τῆς οὐσίας μέρει πρόσεστι τὸ ἓν, οὐκ ἀπολειπόμενον

οὔτε σμικροτέρου οὔτε μείζονος μέρους οὔτε ἄλλον οὐδενός.’ οὔτω.’ ἄρα οὖν | ἐν ὄν πολλαχοῦ ἅμα D ὄλον ἐστί; τοῦτο ἄθρει.’ ἄλλ’ ἀθροῶ καὶ ὄρω ὅτι ἀδύνατον.’ μεμερισμένον ἄρα, εἶπερ μὴ ὄλον· ἄλλως γὰρ που οὐδαμῶς ἅμα ἅπασιν τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσιν παρέσται ἢ μεμερισμένον.’ ναί.’ καὶ μὴν τό γε μεριστὸν πολλῇ ἀνάγκῃ εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρος.’ ἀνάγκη.’ οὐκ ἄρα ἀληθῆ ἄρτι ἐλέγομεν λέγοντες ὡς πλείστα μέρη ἢ οὐσία νενεμημένη εἴη. οὐδὲ γὰρ πλείω τοῦ ἐνὸς νενέμηται, | ἀλλ’ ἴσα, ὡς ἔοικε, τῶ ἐνί· οὔτε E γὰρ τὸ ὄν τοῦ ἐνὸς ἀπολείπεται οὔτε τὸ ἐν τοῦ ὄντος, ἀλλ’ ἐξισοῦσθον δύ’ ὄντε ἀεὶ παρὰ πάντα.’ παντά- πασιν οὔτω φαίνεται.’ τὸ ἐν ἄρα αὐτὸ κεκερατισμέ- νον ὑπὸ τῆς οὐσίας πολλά τε καὶ ἄπειρα τὸ πλήθος ἐστίν.’ φαίνεται.’ οὐ μόνον ἄρα τὸ ὄν ἐν πολλά ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἐν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενημη- μένον πολλά ἀνάγκη εἶναι.’ παντάπασιν μὲν οὖν.’

XV. Καὶ μὴν ὅτι γε ὄλον τὰ μόρια μόρια, πε- περασμένον ἂν εἴη κατὰ τὸ ὄλον τὸ ἐν· ἢ οὐ περι- ἔχεται ὑπὸ τοῦ ὄλου τὰ μόρια; | ἀνάγκη.’ ἀλλὰ μὴν 145 τό γε περιέχον πέρους ἂν εἴη.’ πῶς δ’ οὔ;’ τὸ ἐν ἄρα ὄν ἐν τέ ἐστί που καὶ πολλά, καὶ ὄλον καὶ μόρια, καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει.’ φαίνεται.’ ἄρ’ οὖν οὐκ, ἐπείπερ πεπερασμένον, καὶ ἔσχατα ἔχον;’ ἀνάγκη.’ τί δ’; εἰ ὄλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἷόν τέ τι ὄλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων; κἄν του ἐν ὀτιοῦν αὐτῶν ἀποστατῆ, ἐθελήσει ἔτι ὄλον εἶναι;’ οὐκ ἐθελήσει.’ καὶ ἀρχὴν δὴ, ὡς ἔοικεν, καὶ τελευτήν | καὶ μέσον ἔχοι ἂν τὸ B ἐν.’ ἔχοι.’ ἀλλὰ μὴν τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων

ἀπέχει· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μέσον εἴη.’ ‘οὐ γάρ.’ ‘καὶ
 σχήματος δὴ τινος, ὡς εἰκοι, τοιοῦτον ὃν μετέχει ἂν
 τὸ ἐν, ἦτοι εὐθέως ἢ στρογγύλου ἢ τινος μικτοῦ ἐξ
 ἀμφοῖν.’ ‘μετέχει γὰρ ἂν.’ ‘ἄφ’ οὖν οὕτως ἔχον οὐκ
 αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ ἐν ἄλλῳ;’ ‘πῶς;’ ‘τῶν
 μερῶν που ἕκαστον ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐκτὸς
 τοῦ ὅλου.’ ‘οὕτως.’ ‘πάντα δὲ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ ὅλου
 C περιέχεται;’ ‘ναί.’ ‘καὶ | μὴν τὰ γε πάντα μέρη τὰ αὐτοῦ
 τὸ ἐν ἐστὶ, καὶ οὔτε τι πλεον οὔτε ἔλαττον ἢ πάντα.’ ‘οὐ
 γάρ.’ ‘οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐν ἐστίν;’ ‘πῶς δ’ οὐ;’
 ‘εἰ ἄρα πάντα τὰ μέρη ἐν ὅλῳ τυγχάνει ὄντα, ἔστι
 δὲ τὰ τε πάντα τὸ ἐν καὶ αὐτὸ τὸ ὅλον, περιέχεται δὲ
 ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἂν περιέχοιτο
 τὸ ἐν, καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ ἐν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ εἴη.’
 ‘φαίνεται.’ ‘ἀλλὰ μέντοι τό γε ὅλον αὖ οὐκ ἐν τοῖς
 μέρεσιν ἐστίν, οὔτε ἐν πᾶσιν οὔτε ἐν τισί. εἰ γὰρ ἐν
 D πᾶσιν, | ἀνάγκη καὶ ἐν ἐνί· ἐν τινι γὰρ ἐνὶ μὴ ὃν
 οὐκ ἂν ἔτι που δύναιτο ἐν γε ἅπασιν εἶναι· εἰ δὲ
 τοῦτο μὲν τὸ ἐν τῶν ἀπάντων ἐστὶ, τὸ δὲ ὅλον ἐν
 τούτῳ μὴ ἐνι, πῶς ἔτι ἐν γε τοῖς πᾶσιν ἐνέσται;’
 ‘οὐδαμῶς.’ ‘οὐδὲ μὴν ἐν τισὶ τῶν μερῶν. εἰ γὰρ ἐν
 τισὶ τὸ ὅλον εἴη, τὸ πλεον ἂν ἐν τῷ ἐλάττωι εἴη, ὃ
 ἐστὶν ἀδύνατον.’ ‘ἀδύνατον γάρ.’ ‘μὴ ὃν δ’ ἐν πλέοσι
 μῆδ’ ἐν ἐνὶ μῆδ’ ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον οὐκ
 ἀνάγκη ἐν ἑτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ μῆδαμοῦ ἔτι εἶναι;’
 E ‘ἀνάγκη.’ | ‘οὐκοῦν μῆδαμοῦ μὲν ὃν οὐδὲν ἂν εἴη,
 ὅλον δὲ ὄν, ἐπειδὴ οὐκ ἐν αὐτῷ ἐστίν, ἀνάγκη ἐν
 ἄλλῳ εἶναι;’ ‘πάνυ γε.’ ‘ἢ μὲν ἄρα τὸ ἐν ὅλον, ἐν
 ἄλλῳ ἐστίν· ἢ δὲ τὰ πάντα μέρη ὄντα τυγχάνει, αὐτὸ
 ἐν ἑαυτῷ· καὶ οὕτω τὸ ἐν ἀνάγκη αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ

εἶναι καὶ ἐν ἑτέρῳ.' ἀνάγκη.' οὕτω δὲ πεφυκὸς τὸ ἐν ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐστάναι;' πῆ;;' ἔστηκε μὲν που, εἶπερ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ ἐστίν. ἐν γὰρ ἐνὶ ὄν καὶ ἐκ τούτου | μὴ μεταβαῖνον ἐν τῷ αὐτῷ ἄν 146 εἶη, ἐν ἑαυτῷ.' ἔστι γάρ.' τὸ δέ γε ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ ὄν ἐστὸς δήπου ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι.' πάνυ γε.' τί δέ; τὸ ἐν ἑτέρῳ ἀεὶ ὄν οὐ τὸ ἐναντίον ἀνάγκη μηδέποτ' ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι, μηδέποτε δὲ ὄν ἐν τῷ αὐτῷ μηδὲ ἐστάναι, μὴ ἐστὸς δὲ κινεῖσθαι;' οὕτως.' ἀνάγκη ἄρα τὸ ἐν, αὐτὸ τε ἐν ἑαυτῷ ἀεὶ ὄν καὶ ἐν ἑτέρῳ, ἀεὶ κινεῖσθαι τε καὶ ἐστάναι.' φαίνεται.' καὶ μὴν ταύτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον ἑαυτοῦ, καὶ | τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταύτόν τε καὶ ἕτερον εἶναι, B εἶπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν.' πῶς; πᾶν που πρὸς ἅπαν ὧδε ἔχει· ἢ ταύτόν ἐστιν ἢ ἕτερον· ἢ ἐὰν μὴ ταύτόν ἢ μὴδ' ἕτερον, μέρος ἂν εἶη τούτου, πρὸς ὃ οὕτως ἔχει, ἢ ὡς πρὸς μέρος ὅλον ἂν εἶη.' φαίνεται.' ἄρ' οὖν τὸ ἐν αὐτὸ αὐτοῦ μέρος ἐστίν;' οὐδαμῶς.' οὐδ' ἄρα ὡς πρὸς μέρος αὐτὸ αὐτοῦ ὅλον ἂν εἶη, πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὄν.' οὐ γὰρ οἶόν τε.' ἀλλ' ἄρα ἕτερόν ἐστιν ἐνὸς τὸ ἐν;' οὐ δῆτα.' | οὐδ' ἄρα C ἑαυτοῦ γε ἕτερον ἂν εἶη.' οὐ μέντοι.' εἰ οὖν μήτε ἕτερον μὴδ' ὅλον μὴτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ ἐστίν, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ταύτόν εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ;' ἀνάγκη.' τί δέ; τὸ ἐτέρωθι ὄν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκη αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι, εἶπερ καὶ ἐτέρωθι ἔσται;' ἔμοιγε δοκεῖ.' οὕτω μὴν ἐφάνη ἔχον τὸ ἐν, αὐτὸ τε ἐν ἑαυτῷ ὄν ἅμα καὶ ἐν ἑτέρῳ.' ἐφάνη γάρ.' ἕτερον ἄρα, ὡς ἕοικεν, εἶη ταύτη ἂν ἑαυτοῦ τὸ ἐν.' ἕοικεν.' τί οὖν; | εἰ τού D

τι ἕτερόν ἐστιν, οὐχ ἑτέρου ὄντος ἕτερον ἔσται;'
 'ἀνάγκη.'

XVI. 'Οὐκοῦν ὅσα μὴ ἓν ἐστιν, ἅπανθ' ἕτερα
 τοῦ ἐνός, καὶ τὸ ἓν τῶν μὴ ἓν;' 'πῶς δ' οὐ;' 'ἕτερον
 ἄρα ἂν εἴη τὸ ἓν τῶν ἄλλων.' 'ἕτερον.' 'ὅρα δὴ· αὐτό τε
 ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον ἄρ' οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις;' 'πῶς
 δ' οὐ;' 'ἢ οὖν ἐθελήσει ταῦτόν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἢ τὸ
 ἕτερον ἐν ταύτῳ ποτὲ εἶναι;' 'οὐκ ἐθελήσει.' 'εἰ
 ἄρα τὸ ἕτερον ἐν ταύτῳ μηδέποτε ἔσται, οὐδὲν ἔστι
 E τῶν ὄντων, ἐν ᾧ ἐστὶν τὸ ἕτερον | χρόνον οὐδένα. εἰ
 γὰρ ὄντινοῦν εἴη ἓν τῷ, ἐκείνον ἂν τὸν χρόνον ἐν
 ταύτῳ εἴη τὸ ἕτερον. οὐχ οὕτως;' 'οὕτως.' 'ἐπειδὴ
 δ' οὐδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ἐστὶν, οὐδέποτε ἐν τινι τῶν
 ὄντων ἂν εἴη τὸ ἕτερον.' 'ἀληθῆ.' 'οὐτ' ἄρα ἐν τοῖς
 μὴ ἓν οὔτε ἐν τῷ ἐνὶ ἐνείῃ ἂν τὸ ἕτερον.' 'οὐ γὰρ
 οὔν.' 'οὐκ ἄρα τῷ ἑτέρῳ γ' ἂν εἴη τὸ ἓν τῶν μὴ ἓν
 οὐδὲ τὰ μὴ ἓν τοῦ ἐνός ἕτερα.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν
 ἑαυτοῖς γε ἕτερον ἂν εἴη ἀλλήλων, μὴ μετέχοντα τοῦ
 147 ἑτέρου.' 'πῶς γάρ;' | 'εἰ δὲ μήτε αὐτοῖς ἕτερα ἔστι
 μήτε τῷ ἑτέρῳ, οὐ πάντῃ ἤδη ἂν ἐκφεύγοι τὸ μὴ
 ἕτερα εἶναι ἀλλήλων;' 'ἐκφεύγοι.' 'ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
 τοῦ ἐνός γε μετέχει τὰ μὴ ἓν· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἓν ἦν,
 ἀλλὰ πῆ ἂν ἓν ἦν.' 'ἀληθῆ.' 'οὐδ' ἂν ἀριθμὸς εἴη
 ἄρα τὰ μὴ ἓν· οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω μὴ ἓν ἦν παντά-
 πασι, ἀριθμὸν γε ἔχοντα.' 'οὐ γὰρ οὔν.' 'τί δέ; τὰ
 μὴ ἓν τοῦ ἐνός ἄρα μόρια ἔστιν; ἢ κἄν οὕτω μετεῖχε
 τοῦ ἐνός τὰ μὴ ἓν;' 'μετεῖχεν.' 'εἰ ἄρα πάντῃ τὸ
 B μὲν ἓν ἐστι, τὰ | δὲ μὴ ἓν, οὐτ' ἂν μόριον τῶν μὴ
 ἓν τὸ ἓν εἴη οὔτε ὅλον ὡς μορίων· οὔτε αὖ τὰ μὴ
 ἓν τοῦ ἐνός μόρια, οὔτε ὅλα ὡς μορίῳ τῷ ἐνί.' 'οὐ

γάρ.’ ἄλλὰ μὴν ἔφαμεν τὰ μήτε μόρια μήτε ὅλα μήτε
 ἕτερα ἀλλήλων ταῦτ’ ἔσεσθαι ἀλλήλοις.’ ἔφαμεν γάρ.’
 ‘φῶμεν ἄρα καὶ τὸ ἐν πρὸς τὰ μὴ ἐν οὕτως ἔχον τὸ
 αὐτὸ εἶναι αὐτοῖς;’ ‘φῶμεν.’ ‘τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν,
 ἕτερόν τε τῶν ἄλλων ἐστὶ καὶ ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν
 ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῶ.’ ‘κινδυνεύει φαίνεσθαι ἐκ
 γε τοῦ λόγου.’ ‘ἄρ’ οὖν καὶ ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον C
 ἑαυτῶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;’ ‘ἴσως.’ ‘ἐπειδὴ γοῦν
 ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη, καὶ τᾶλλά που ἕτερο’ ἂν
 ἐκείνου εἶη.’ ‘τί μὴν;’ ‘οὐκοῦν οὕτως ἕτερον τῶν
 ἄλλων, ὥσπερ καὶ τᾶλλα ἐκείνου, καὶ οὔτε μᾶλλον
 οὔτε ἦττον;’ ‘τί γὰρ ἂν;’ ‘εἰ ἄρα μήτε μᾶλλον μήτε
 ἦττον, ὁμοίως.’ ‘ναί.’ ‘οὐκοῦν ἤ ἕτερον εἶναι πέπονθε
 τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα ἐκείνου ὡσαύτως, ταύτη ταῦτόν
 ἂν πεπονθότα εἶεν τό τε ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τᾶλλα |
 τῶ ἐνί.’ ‘πῶς λέγεις;’ ‘ᾧδε’ ἕκαστον τῶν ὀνομάτων D
 οὐκ ἐπὶ τινὶ καλεῖς;’ ‘ἔρωγε.’ ‘τί οὖν; τὸ αὐτὸ ὄνομα
 εἴποις ἂν πλεονάκῃς ἢ ἁπαξ;’ ‘ἔρωγε.’ ‘πότερον οὖν
 ἐὰν μὲν ἁπαξ εἴπῃς, ἐκεῖνο προσαγορεύεις οὐπὲρ ἐστὶ
 τοῦνομα, ἐὰν δὲ πολλάκις, οὐκ ἐκεῖνο; ἢ ἐάντε ἁπαξ
 ἐάντε πολλάκις ταῦτόν ὄνομα φθέρῃ, πολλὴ ἀνάγκη σε
 ταῦτόν καὶ λέγειν αἰεὶ;’ ‘τί μὴν;’ ‘οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον
 ὄνομά ἐστὶν ἐπὶ τινὶ;’ ‘πάνυ γε.’ ‘ὅταν ἄρα αὐτὸ
 φθέρῃ, ἐάντε | ἁπαξ ἐάντε πολλάκις, οὐκ ἐπ’ ἄλλω E
 οὐδὲ ἄλλο τι ὀνομάζεις ἢ ἐκεῖνο οὔπερ ἦν ὄνομα.’
 ‘ἀνάγκη.’ ‘ὅταν δὴ λέγωμεν, ὅτι ἕτερον μὲν τᾶλλα
 τοῦ ἐνός, ἕτερον δὲ τὸ ἐν τῶν ἄλλων, δις τὸ ἕτερον
 εἰπόντες οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ’ ἄλλη, ἀλλ’ ἐπ’ ἐκείνη τῇ
 φύσει αὐτὸ αἰεὶ λέγομεν, ἤσπερ ἦν τοῦνομα.’ ‘πάνυ
 μὲν οὖν.’ ‘ἤ ἄρα ἕτερον τῶν ἄλλων τὸ ἐν καὶ τᾶλλα |

148 τοῦ ἐνός, κατ' αὐτὸ τὸ ἕτερον πεπονθέναι οὐκ ἄλλο, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἂν πεπονθὸς εἴη τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις· τὸ δέ που ταύτῳ πεπονθὸς ὅμοιον· οὐχί;· 'ναί.' 'ἤ δὴ τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι, κατ' αὐτὸ τοῦτο ἅπαν ἅπασιν ὅμοιον ἂν εἴη· ἅπαν γὰρ ἀπάντων ἕτερόν ἐστιν.' 'ἔοικεν.'

XVII. 'Ἀλλὰ μὴν τό γε ὅμοιον τῷ ἀνομοίῳ ἐναντίον.' 'ναί.' 'οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον τῷ ταύτῳ.' 'καὶ τοῦτο.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γ' ἐφάνη, ὡς ἄρα τὸ B ἐν τοῖς ἄλλοις ταύτόν.' | 'ἐφάνη γάρ.' 'τοῦναντίον δέ γε πάθος ἐστὶ τὸ εἶναι τὸ αὐτὸ τοῖς ἄλλοις τῷ ἕτερον εἶναι τῶν ἄλλων.' 'πάνυ γε.' 'ἤ γε μὴν ἕτερον, ὅμοιον ἐφάνη.' 'ναί.' 'ἤ ἄρα ταύτόν, ἀνόμοιον ἔσται κατὰ τοῦναντίον πάθος τῷ ὁμοιοῦντι πάθει. ὁμοίου δέ που τὸ ἕτερον;' 'ναί.' 'ἀνομοιώσει ἄρα τὸ ταύτόν, ἢ οὐκ ἐναντίον ἔσται τῷ ἐτέρῳ.' 'ἔοικεν.' 'ὅμοιον C ἄρα καὶ ἀνόμοιον | ἔσται τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μὲν ἕτερον, ὅμοιον, ἢ δὲ ταύτόν, ἀνόμοιον.' 'ἔχει γὰρ οὖν δὴ, ὡς ἔοικεν, καὶ τοιοῦτον λόγον.' 'καὶ γὰρ τόνδε ἔχει.' 'τίνα;' 'ἢ ταύτῳ πέπονθε, μὴ ἄλλοῖον πεπονθέναι, μὴ ἄλλοῖον δὲ πεπονθὸς μὴ ἀνόμοιον, μὴ ἀνόμοιον δὲ ὅμοιον εἶναι· ἢ δ' ἄλλο πέπονθεν, ἄλλοῖον, ἄλλοῖον δὲ ὄν ἀνόμοιον εἶναι.' 'ἀληθῆ λέγεις.' 'ταύτόν τε ἄρα ὄν τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅτι ἕτερόν ἐστι, κατ' ἀμφοτέρα καὶ καθ' ἐκάτερον, ὁμοίον τε ἂν εἴη καὶ D ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις.' | 'πάνυ γε.' 'οὐκοῦν καὶ ἐαυτῷ ὡσαύτως, ἐπεὶπερ ἕτερόν τε ἐαυτοῦ καὶ ταύτῳ ἐαυτῷ ἐφάνη, κατ' ἀμφοτέρα καὶ κατὰ ἐκάτερον ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον φανήσεται;' 'ἀνάγκη.' 'τί δὲ δὴ; περὶ τοῦ ἀπτεσθαι τὸ ἐν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ μὴ

ἄπτεσθαι περί πως ἔχει, σκόπει.' 'σκοπῶ.' 'αὐτὸ γὰρ
 που ἐν ἑαυτῷ ὄλω τὸ ἐν ἐφάνη ὄν.' 'ὀρθῶς.' 'οὐκοῦν
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἐν,' 'ναί.' 'ἢ μὲν ἄρα ἐν τοῖς
 ἄλλοις, | τῶν ἄλλων ἄπτοιτο ἄν· ἢ δὲ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, E
 τῶν μὲν ἄλλων ἀπειρογοιτο ἄπτεσθαι, αὐτὸ δὲ αὐτοῦ
 ἄπτοιτο ἄν ἐν ἑαυτῷ ὄν.' 'φαίνεται.' 'οὔτω μὲν δὴ
 ἄπτοιτο ἄν τὸ ἐν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων.' 'ἄπτοιτο.'
 'τί δὲ τῆδε; ἄρ' οὐ πᾶν τὸ μέλλον ἄψεσθαι τινος
 ἐφεξῆς δεῖ κείσθαι ἐκείνῳ οὗ μέλλει ἄπτεσθαι, ταύτην
 τὴν ἔδραν κατέχον ἢ ἄν μετ' ἐκείνην ἢ, ἢ ἄν κέηται,
 ἄπτεται;' 'ἀνάγκη.' 'καὶ τὸ ἐν ἄρα εἰ μέλλει αὐτὸ
 αὐτοῦ ἄψεσθαι, ἐφεξῆς δεῖ εὐθύς μεθ' ἑαυτὸ κείσθαι,
 τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκείνης, ἢ αὐτό ἐστιν.'
 'δεῖ γὰρ οὖν.' 'οὐκοῦν δύο μὲν ὄν τὸ ἐν ποιήσειεν |
 ἄν ταῦτα καὶ ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο· ἕως δ' 149
 ἄν ἢ ἓν, οὐκ ἐθελήσει;' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἢ αὐτὴ ἄρα
 ἀνάγκη τῷ ἐνὶ μήτε δύο εἶναι μήτε ἄπτεσθαι αὐτῷ
 αὐτοῦ.' 'ἢ αὐτή.' 'ἀλλ' οὐδὲ μὴν τῶν ἄλλων ἄψεται.'
 'τί δή;' 'ὅτι, φασί, τὸ μέλλον ἄψεσθαι χωρὶς ὄν
 ἐφεξῆς δεῖ ἐκείνῳ εἶναι, οὗ μέλλει ἄψεσθαι, τρίτον δὲ
 αὐτῶν ἐν μέσῳ μηδὲν εἶναι.' 'ἀληθῆ.' 'δύο ἄρα δεῖ
 τὸ ὀλίγιστον εἶναι, εἰ μέλλει ἄψις εἶναι.' 'δεῖ.' 'ἐὰν
 δὲ τοῖν δυοῖν ὄροιεν τρίτον προσγένηται ἐξῆς, αὐτὰ |
 μὲν τρία ἔσται, αἱ δὲ ἄψεις δύο.' 'ναί.' 'καὶ οὔτω δὴ B
 ἀεὶ ἐνὸς προσγιγνομένου μία καὶ ἄψις προσγίγνεται,
 καὶ συμβαίνει τὰς ἄψεις τοῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν
 μιᾷ ἐλάττους εἶναι. ᾧ γὰρ τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησε
 τῶν ἄψεων εἰς τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς
 ἄψεις, τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πα-
 σῶν τῶν ἄψεων πλεονεκτεῖ. ἤδη γὰρ τὸ λοιπὸν ἅμα

C | ἔν τε τῷ ἀριθμῷ προσγίγνεται καὶ μία ἄψις ταῖς ἄψεσιν.' ὀρθῶς.' ὅσα ἄρα ἐστὶ τὰ ὄντα τὸν ἀριθμόν, ἀεὶ μιᾷ αἱ ἄψεις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν.' ἀληθῆ.' 'εἰ δέ γε ἔν μόνον ἐστὶ, δυὰς δὲ μὴ ἔστιν, ἄψις οὐκ ἂν εἴη.' 'πῶς γάρ;' 'οὐκοῦν, φαμέν, τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε ἔν ἐστίν οὔτε μετέχει αὐτοῦ, εἴπερ ἄλλα ἐστίν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐκ ἄρα ἔνεστιν ἀριθμὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς μὴ ἐνότος ἐν αὐτοῖς.' 'πῶς γάρ;' 'οὔτ' ἄρα ἔν ἐστὶ τὰ ἄλλα οὔτε δύο οὔτε ἄλλου ἀριθμοῦ |

D ἔχοντα ὄνομα οὐδέν.' 'οὔ.' 'τὸ ἔν ἄρα μόνον ἔστιν [ἔν], καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἴη.' 'οὐ φαίνεται.' 'ἄψις ἄρα οὐκ ἔστι δυοῖν μὴ ὄντων.' 'οὐκ ἔστιν.' 'οὔτ' ἄρα τὸ ἔν τῶν ἄλλων ἄπτεται οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς, ἐπεὶπερ ἄψις οὐκ ἔστιν.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὔτω δὴ κατὰ πάντα ταῦτα τὸ ἔν τῶν τε ἄλλων καὶ ἑαυτοῦ ἄπτεται τε καὶ οὐχ ἄπτεται.' 'ἔοικεν.'

XVIII. 'Ἄρ' οὖν καὶ ἴσον ἐστὶ καὶ ἄνισον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;' 'πῶς;' 'εἰ μείζον εἴη τὸ ἔν ἢ E τᾶλλα ἢ | ἔλαττον, ἢ αὖ τᾶλλα τοῦ ἐνὸς μείζω ἢ ἐλάττω, ἄρα οὐκ ἂν τῷ μὲν ἔν εἶναι τὸ ἔν καὶ τὰ ἄλλα ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε τι μείζω οὔτε τι ἐλάττω ἂν εἴη ἀλλήλων αὐταῖς γε ταύταις ταῖς οὐσίαις· ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τῷ τοιαῦτα εἶναι ἐκότερα ἰσότητα ἔχοιεν, ἴσα ἂν εἴη πρὸς ἀλλήλα· εἰ δὲ τὰ μὲν μέγεθος, τὸ δὲ σμικρότητα, ἢ καὶ μέγεθος μὲν τὸ ἔν, σμικρότητα δὲ τᾶλλα, ὁποτέρω μὲν τῷ εἶδει μέγεθος προσείη, μείζον ἂν εἴη, ᾧ δὲ σμικρότης, ἔλαττον;' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν ἐστὸν γέ τινε τούτω εἶδη, τό τε μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης; οὐ γὰρ ἂν που μὴ ὄντε γε ἐναντίω τε ἀλλήλοιν εἴτην 150 καὶ ἔν τοῖς οὔσιν ἐγγιγνοῖσθην.' 'πῶς γὰρ ἂν;' | 'εἰ

ἄρα ἐν τῷ ἐνὶ σμικρότης ἐγγίγνεται, ἦτοι ἐν ὄλω ἂν ἢ ἐν μέρει αὐτοῦ ἐνείη. 'ἀνάγκη.' 'τί δ' εἰ ἐν ὄλω ἐγγίγνοιτο; οὐχὶ ἢ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἐνὶ δι' ὄλου αὐτοῦ τεταμένη εἴη ἢ περιέχουσα αὐτό;' 'δῆλον δῆ.' 'ἄρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μὲν οὔσα ἢ σμικρότης τῷ ἐνὶ ἴση ἂν αὐτῷ εἴη, περιέχουσα δὲ μείζων;' 'πῶς δ' οὐ;' 'δυνατὸν οὖν σμικρότητα ἴσην τῷ εἶναι ἢ μείζω τινός, καὶ πράττειν γε τὰ μεγέθους τε καὶ ἰσότητος, ἀλλὰ μὴ τὰ ἑαυτῆς;' 'ἀδύνατον.' | 'ἐν μὲν ὄλω ἄρα τῷ ἐνὶ οὐκ B ἂν εἴη σμικρότης, ἀλλ' εἵπερ, ἐν μέρει.' 'ναί.' 'οὐδέ γε ἐν παντὶ αὖ τῷ μέρει· εἰ δὲ μὴ, ταῦτά ποιήσει ἄπερ πρὸς τὸ ὄλον· ἴση ἔσται ἢ μείζων τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἂν αἰεὶ ἐνῆ.' 'ἀνάγκη.' 'οὐδενί ποτε ἄρα ἐνέσται τῶν ὄντων σμικρότης, μήτ' ἐν μέρει μήτ' ἐν ὄλω ἐγγιγνομένη· οὐδέ τι ἔσται σμικρὸν πλὴν αὐτῆς σμικρότητος.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδ' ἄρα μέγεθος ἐνέσται ἐν αὐτῷ. μείζον γὰρ ἂν τι εἴη ἄλλο καὶ | πλὴν αὐτοῦ C μεγέθους, ἐκεῖνο ἐν ᾧ τὸ μέγεθος ἐνείη, καὶ ταῦτα σμικροῦ αὐτῷ οὐκ ὄντος, οὗ ἀνάγκη ὑπερέχειν, ἐάνπερ ἦ μέγα· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἐπειδὴ σμικρότης οὐδαμοῦ ἐνι.' 'ἀληθῆ.' 'ἀλλὰ μὴν αὐτὸ μέγεθος οὐκ ἄλλου μείζον ἢ αὐτῆς σμικρότητος, οὐδὲ σμικρότης ἄλλου ἔλαττον ἢ αὐτοῦ μεγέθους.' 'οὐ γάρ.' 'οὔτε ἄρα τὰ ἄλλα μείζω τοῦ ἐνός οὐδὲ ἐλάττω, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχοντα, οὔτε αὐτῶ τούτω πρὸς | τὸ ἐν D ἔχετον τὴν δύναμιν τὴν τοῦ ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλω, οὔτε αὖ τὸ ἐν τούτοις οὐδὲ τῶν ἄλλων μείζον ἂν οὐδ' ἔλαττον εἴη, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχον.' 'οὐκ οὐ φαίνεται γε.' 'ἄρ' οὖν, εἰ μήτε μείζον μήτε ἔλαττον τὸ ἐν τῶν ἄλλων, ἀνάγκη αὐτὸ

ἐκείνων μήτε ὑπερέχειν μήτε ὑπερέχεσθαι; ἄνάγκη.
 οὐκοῦν τό γε μήτε ὑπερέχον μήτε ὑπερεχόμενον πολλή
 ἀνάγκη ἐξ ἴσου εἶναι, ἐξ ἴσου δὲ ὄν ἴσον εἶναι. πῶς
 Ε γὰρ οὐ; | καὶ μὴν καὶ αὐτό γε τὸ ἐν πρὸς ἑαυτὸ
 οὕτως ἂν ἔχοι· μήτε μέγεθος ἐν ἑαυτῷ μήτε σμικρό-
 τητα ἔχον οὐτ' ἂν ὑπερέχοιτο οὐτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυ-
 τοῦ, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὄν ἴσον ἂν εἴη ἑαυτῷ. πάνν μὲν
 οὖν. τὸ ἐν ἄρα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον ἂν
 εἴη. φαίνεται. καὶ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὄν καὶ
 περὶ ἑαυτὸ ἂν εἴη ἔξωθεν, καὶ περιέχον μὲν μείζον
 151 ἂν ἑαυτοῦ εἴη, περιεχόμενον δὲ ἔλαττον, | καὶ οὕτω
 μείζον ἂν καὶ ἔλαττον εἴη αὐτὸ ἑαυτοῦ τὸ ἐν. εἴη
 γὰρ ἂν. οὐκοῦν καὶ τόδε ἀνάγκη, μηδὲν εἶναι ἐκτὸς
 τοῦ ἑνός τε καὶ τῶν ἄλλων; πῶς γὰρ οὐ; ἀλλὰ
 μὴν καὶ εἶναι που δεῖ τό γε ὄν αἰί. ναί. οὐκοῦν
 τό γε ἐν τῷ ὄν ἐν μείζονι ἔσται ἔλαττον ὄν; οὐ γὰρ
 ἂν ἄλλως ἕτερον ἐν ἑτέρῳ εἴη. οὐ γάρ. ἐπειδὴ δὲ
 οὐδὲν ἕτερον ἔστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἑνός, δεῖ
 δὲ αὐτὰ ἐν τῷ εἶναι, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ἐν ἀλλήλοις
 εἶναι, τὰ τε ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις, |
 Β ἢ μηδαμοῦ εἶναι; φαίνεται. ὅτι μὲν ἄρα τὸ ἐν ἐν
 τοῖς ἄλλοις ἔνεστι, μείζω ἂν εἴη τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός,
 περιέχοντα αὐτό, τὸ δὲ ἐν ἔλαττον τῶν ἄλλων, περι-
 εχόμενον· ὅτι δὲ τὰ ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ, τὸ ἐν τῶν ἄλλων
 κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον μείζον ἂν εἴη, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ
 ἑνός ἐλάττω. ἔοικεν. τὸ ἐν ἄρα ἴσον τε καὶ μείζον
 καὶ ἔλαττόν ἐστιν αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων.
 φαίνεται. καὶ μὴν εἶπερ μείζον καὶ ἔλαττον καὶ
 ἴσον, ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων
 C αὐτῷ | καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν.

‘πῶς δ’ οὐ;’ ἴσων μὲν ἄρα μέτρων ὄν καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων, καὶ ἀριθμῶ ἔλαττον ἂν καὶ πλέον εἴη αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἴσον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ ταῦτά.’ ‘πῶς;’ ‘ὦνπερ μείζον ἐστὶ, πλειόνων που καὶ μέτρων ἂν εἴη αὐτῶν· ὅσων δὲ μέτρων, καὶ μερῶν· καὶ ὦν ἔλαττον, ὡσαύτως· καὶ οἷς ἴσον, κατὰ ταῦτά.’ ‘οὕτως.’ ‘οὐκοῦν ἑαυτοῦ μείζον καὶ ἔλαττον ὄν καὶ ἴσον ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ | πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ D μερῶν;’ ‘πῶς δ’ οὐ;’ ἴσων μὲν ἄρα μερῶν ὄν αὐτῷ ἴσον ἂν τὸ πλῆθος αὐτῷ εἴη, πλειόνων δὲ πλέον, ἐλαττόνων δὲ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.’ ‘φαίνεται.’ ‘οὐκοῦν καὶ πρὸς τᾶλλα ὡσαύτως ἔξει τὸ ἓν; ὅτι μὲν μείζον αὐτῶν φαίνεται, ἀνάγκη πλέον εἶναι καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ὅτι δὲ σμικρότερον, ἔλαττον· ὅτι δὲ ἴσον μεγέθει, ἴσον καὶ τὸ πλῆθος εἶναι τοῖς ἄλλοις;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘οὕτω δὴ αὖ, ὡς ἔοικε, τὸ | ἓν καὶ ἴσον E καὶ πλέον καὶ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτό τε αὐτοῦ ἔσται καὶ τῶν ἄλλων.’ ‘ἔσται.’

XIX. ‘Ἄρ’ οὖν καὶ χρόνου μετέχει τὸ ἓν, καὶ ἐστὶ τε καὶ γίννεται νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων, καὶ οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων, χρόνου μετέχον;’ ‘πῶς;’ ‘εἶναι μὲν που αὐτῷ ὑπάρχει, εἶπερ ἓν ἔστιν.’ ‘ναί.’ ‘τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τί ἐστὶν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος, ὥσπερ τὸ ἦν | μετὰ τοῦ παρεληλυθότος καὶ αὖ τὸ ἔσται μετὰ 152 τοῦ μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία;’ ‘ἔστι γάρ.’ ‘μετέχει μὲν ἄρα χρόνου, εἶπερ καὶ τοῦ εἶναι.’ ‘πάνυ γε.’ ‘οὐκοῦν πορευομένου τοῦ χρόνου;’ ‘ναί.’ ‘ἀεὶ ἄρα

πρεσβύτερον γίννεται ἑαυτοῦ, εἴπερ προέροχεται κατὰ
 χρόνον.' ἀνάγκη.' ἄρ' οὖν μεμνήμεθα, ὅτι νεωτέρου
 γιγνομένου τὸ πρεσβύτερον πρεσβύτερον γίννεται; 'με-
 μνήμεθα.' οὐκοῦν ἐπειδὴ πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γίννεται
 B τὸ ἓν, νεωτέρου ἂν γιγνομένου | ἑαυτοῦ πρεσβύτερον
 γίννοιτο; 'ἀνάγκη.' γίννεται μὲν δὴ νεώτερόν τε
 καὶ πρεσβύτερον αὐτοῦ οὕτως.' ναί.' ἔστι δὲ πρε-
 σβύτερον ἄρ' οὐχ ὅταν κατὰ τὸν νῦν χρόνον ἢ γιγνό-
 μενον τὸν μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται; οὐ γάρ που
 πορευόμενον γε ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται
 τὸ νῦν.' οὐ γάρ.' ἄρ' οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ
 C γίννεσθαι πρεσβύτερον, | ἐπειδὴν τῷ νῦν ἐντύχη, καὶ
 οὐ γίννεται, ἀλλ' ἔστι τότε ἤδη πρεσβύτερον; προῖδόν
 γὰρ οὐκ ἂν ποτε ληφθείη ὑπὸ τοῦ νῦν. τὸ γὰρ προῖδόν
 οὕτως ἔχει ὡς ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι, τοῦ τε νῦν καὶ
 τοῦ ἔπειτα, τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ' ἔπειτα
 ἐπιλαμβανόμενον, μεταξὺ ἀμφοτέρων γιγνόμενον, τοῦ
 τε ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν.' ἀληθῆ.' εἰ δέ γε ἀνάγκη
 μὴ παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον, ἐπειδὴν
 κατὰ τοῦτο ἦ, ἐπίσχει ἀεὶ τοῦ γίννεσθαι καὶ ἔστι τότε
 D τοῦτο | ὅτι ἂν τύχη γιγνόμενον.' φαίνεται.' καὶ τὸ
 ἓν ἄρα, ὅταν πρεσβύτερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν,
 ἐπέσχεν τοῦ γίννεσθαι καὶ ἔστι τότε πρεσβύτερον.
 'πάνυ μὲν οὖν.' οὐκοῦν οὕπερ ἐγίννετο πρεσβύτερον,
 τούτου καὶ ἔστιν ἐγίννετο δὲ αὐτοῦ; 'ναί.' ἔστι δὲ
 τὸ πρεσβύτερον νεωτέρου πρεσβύτερον; ἔστιν.' καὶ
 νεώτερον ἄρα τότε αὐτοῦ ἔστι τὸ ἓν, ὅταν πρεσβύ-
 τερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν.' ἀνάγκη.' τό γε
 E μὴν νῦν ἀεὶ | πάρεστι τῷ ἐνὶ διὰ παντὸς τοῦ εἶναι.
 ἔστι γὰρ ἀεὶ νῦν ὅτανπερ ἦ.' πῶς γὰρ οὐ; 'ἀεὶ ἄρα

ἔστι τε καὶ γίγνεται πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον τὸ ἐν. ἔοικεν. πλείω δὲ χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ γίγνεται, ἢ τὸν ἴσον; τὸν ἴσον. ἀλλὰ μὴν τόν γε ἴσον χρόνον ἢ γιγνόμενον ἢ ὄν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει. πῶς δ' οὐ; τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν. οὐ γάρ. τὸ ἐν ἄρα τὸν ἴσον χρόνον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ γιγνόμενον καὶ ὄν οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἔστιν οὐδὲ γίγνεται. οὐ μοι δοκεῖ. τί δέ; τῶν ἄλλων; | οὐκ ἔχω λέγειν. τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν, ὅτι τὰ ¹⁵³ ἄλλα τοῦ ἐνός, εἶπερ ἕτερά ἐστιν, ἀλλὰ μὴ ἕτερον, πλείω ἐστὶν ἐνός. ἕτερον μὲν γὰρ ὄν ἐν ἂν ἦν. ἕτερα δὲ ὄντα πλείω ἐνός ἐστι καὶ πλῆθος ἂν ἔχοι. ἔχει γὰρ ἂν. πλῆθος δὲ ὄν ἀριθμοῦ πλείονος ἂν μετέχοι ἢ τοῦ ἐνός. πῶς δ' οὐ; τί οὖν; ἀριθμοῦ φήσομεν τὰ πλείω γίνεσθαι τε καὶ γεγενῆσθαι πρότερον, ἢ τὰ ἐλάττω; τὰ ἐλάττω. τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον. τοῦτο δ' ἔστι τὸ ἐν. ἦ γάρ; ναί. πάντων | ἄρα τὸ ἐν ^B πρῶτον γέγονε τῶν ἀριθμῶν ἐχόντων. ἔχει δὲ καὶ τὰλλα πάντα ἀριθμῶν, εἶπερ ἄλλα καὶ μὴ ἄλλο ἐστίν. ἔχει γάρ. πρῶτον δέ γε, οἶμαι, γεγονὸς πρότερον γέγονε, τὰ δὲ ἄλλα ὕστερον. τὰ δ' ὕστερον γεγονότα νεώτερα τοῦ πρότερον γεγονότος. καὶ οὕτως ἂν εἴη τὰλλα νεώτερα τοῦ ἐνός, τὸ δὲ ἐν πρεσβύτερον τῶν ἄλλων. εἴη γὰρ ἂν.

XX. Τί δὲ τόδε; ἄρ' ἂν εἴη τὸ ἐν παρὰ φύσιν τὴν αὐτοῦ γεγονός, ἢ ἀδύνατον; ἀδύνατον. ἀλλὰ μὴν | μέρη γε ἔχον ἐφάνη τὸ ἐν, εἰ δὲ μέρη, καὶ ^C ἀρχὴν καὶ τελευτήν καὶ μέσους. ναί. οὐκοῦν πάντων πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐνός καὶ

ἐκάστου τῶν ἄλλων, καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τᾶλλα
 πάντα μέχρη τοῦ τέλους; ἴτι μήν; καὶ μὴν μόριά
 γε φήσομεν ταῦτ' εἶναι πάντα τᾶλλα τοῦ ὅλου τε καὶ
 ἐνός, αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τῇ τελευτῇ γεγυμέναι ἐν τε
 καὶ ὅλον. φήσομεν γάρ. τελευτῇ δέ γε, οἶμαι, ὕστα-
 τον γίγνεται· τούτῳ δ' ἅμα τὸ ἐν πέφυκε γίγνεσθαι. |
 D ὥστ' εἶπερ ἀνάγκη αὐτὸ τὸ ἐν μὴ παρὰ φύσιν γίγνε-
 σθαι, ἅμα τῇ τελευτῇ ἂν γεγονός ὕστατον ἂν τῶν
 ἄλλων πεφυκός εἴη γίγνεσθαι. φαίνεται. νεώτερον
 ἄρα τῶν ἄλλων τὸ ἐν ἐστὶ, τὰ δ' ἄλλα τοῦ ἐνός προ-
 σβύτερα. οὕτως αὖ μοι φαίνεται. τί δὲ δῆ; ἀρχὴν
 ἢ ἄλλο μέρος ὁτιοῦν τοῦ ἐνός ἢ ἄλλου ὁτιοῦν, ἐάν-
 περ μέρος ἦ, ἀλλὰ μὴ μέρη, οὐκ ἀναγκαῖον ἐν εἶναι,
 μέρος γε ὄν; ἀνάγκη. οὐκοῦν τὸ ἐν ἅμα τε τῷ
 E πρώτῳ γιγνομένῳ γίγνοιτ' | ἂν καὶ ἅμα τῷ δευτέρῳ,
 καὶ οὐδενός ἀπολείπεται τῶν ἄλλων γιγνομένων, ὅτιπερ
 ἂν προσγίγνηται ὁτιοῦν, ἕως ἂν πρὸς τὸ ἔσχατον διελ-
 θὸν ὅλον ἐν γένηται, οὔτε μέσου οὔτε πρώτου οὔτε
 ἐσχάτου οὔτε ἄλλου οὐδενός ἀπολειφθὲν ἐν τῇ γενέσει.
 ἀληθῆ. πᾶσιν ἄρα τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν
 ἴσχει τὸ ἐν. ὥστ' εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ
 ἐν, οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον τῶν ἄλλων γεγονός
 154 ἂν εἴη, ἀλλ' ἅμα. καὶ | κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ
 ἐν τῶν ἄλλων οὔτε προσβύτερον οὔτε νεώτερον ἂν εἴη,
 οὐδὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός· κατὰ δὲ τὸν πρόσθεν προσβύ-
 τερόν τε καὶ νεώτερον, καὶ τᾶλλα ἐκείνου ὡσαύτως.
 πάννυ μὲν οὖν. ἔστι μὲν δῆ οὕτως ἔχον τε καὶ
 γεγονός. ἀλλὰ τί αὖ περὶ τοῦ γίγνεσθαι αὐτὸ προσβύ-
 τερόν τε καὶ νεώτερον τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός,
 καὶ μήτε νεώτερον μήτε προσβύτερον γίγνεσθαι; ἄρα

ὥσπερ περὶ τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ περὶ τοῦ γίνεσθαι ἔχει, ἢ ἑτέρως; | 'οὐκ ἔχω λέγειν.' 'ἀλλ' ἐγὼ τόσονδε B γε, ὅτι εἰ καὶ ἔστι πρεσβύτερον ἕτερον ἑτέρου, γίνεσθαι γε αὐτὸ πρεσβύτερον ἔτι, ἢ ὡς τὸ πρῶτον εὐθύς γενόμενον διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ, οὐκ ἂν ἔτι δύναιτο, οὐδ' αὖ τὸ νεώτερον ὄν ἔτι νεώτερον γίνεσθαι· ἀνίσοις γὰρ ἴσα προστιθέμενα, χρόνῳ τε καὶ ἄλλῳ ὄψω, ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν ἀεὶ ὅσῳπερ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ.' 'πῶς γὰρ οὐ;' 'οὐκ ἄρα τό γε ὄν τοῦ [ἐνός] ὄντος γίγνοιτ' ἂν ποτε | πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον, εἴπερ C ἴσῳ διαφέρει ἀεὶ τὴν ἡλικίαν· ἀλλ' ἔστι καὶ γέγονε πρεσβύτερον, τὸ δὲ νεώτερον, γίγνεται δ' οὐ.' 'ἀληθῆ.' 'καὶ τὸ ἐν ἄρα ὄν τῶν ἄλλων ὄντων οὔτε πρεσβύτερόν ποτε οὔτε νεώτερον γίγνεται.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ὄρα δέ, εἰ τῆδε πρεσβύτερα καὶ νεώτερα γίγνεται.' 'πῆ δῆ;' 'ἦ τό τε ἐν τῶν ἄλλων ἐφάνη πρεσβύτερον καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός.' 'τί οὖν;' 'ὅταν τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον ἦ, πλείω που χρόνον | γέγονεν ἢ τὰ ἄλλα.' 'ναί.' D 'πάλιν δῆ σκοπεῖ· ἐὰν πλέονι καὶ ἐλάττονι χρόνῳ προστιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον, ἄρα τῷ ἴσῳ μορίῳ διοίσει τὸ πλεόν τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ;' 'σμικροτέρῳ.' 'οὐκ ἄρα ἔσται, ὅτιπερ τὸ πρῶτον ἦν πρὸς τᾶλλα ἡλικίᾳ διαφέρον τὸ ἐν, τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἔπειτα, ἀλλὰ ἴσον λαμβάνον χρόνον τοῖς ἄλλοις ἔλαττον ἀεὶ τῇ ἡλικίᾳ διοίσει αὐτῶν ἢ πρότερον· ἢ οὐ;' 'ναί.' 'οὐκοῦν τό γε ἔλαττον διαφέρον | ἡλικίᾳ πρὸς E τι ἢ πρότερον νεώτερον γίγνοιτ' ἂν ἢ ἐν τῷ πρόσθεν πρὸς ἐκεῖνα, πρὸς ἃ ἦν πρεσβύτερον πρότερον;' 'νεώτερον.' 'εἰ δὲ ἐκεῖνο νεώτερον, οὐκ ἐκεῖνα αὖ τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ἐν πρεσβύτερα ἢ πρότερον;' 'πάνυ γε.' 'τὸ

μὲν νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίνεται πρὸς
 τὸ πρότερον γεγονὸς τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ
 οὐδέποτε πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίνεται ἀεὶ ἐκείνου πρε-
 σβύτερον· ἐκείνο μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν,
 155 τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον. | τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ
 νεωτέρου νεώτερον γίνεται ὡσαύτως. ἰόντε γὰρ αὐ-
 τοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον ἀλλήλοιον γίνεσθον,
 τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ πρεσβυτέρου, τὸ δὲ
 πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου· γενέσθαι δὲ οὐκ
 ἂν οἶω τε εἶτην. εἰ γὰρ γένοιτο, οὐκ ἂν ἔτι γίνοντο,
 ἀλλ' εἶεν ἄν. νῦν δὲ γίνονται μὲν πρεσβύτερα ἀλλή-
 λων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων νεώτερον γί-
 ννεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὄν καὶ πρότερον γεγο-
 B νός, τὰ δὲ | ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα
 γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τᾶλλα οὕτω
 πρὸς τὸ ἐν ἴσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη
 καὶ πρότερα γεγονότα. 'φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.'
 'οὐκοῦν ἦ μὲν οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου πρεσβύτερον γί-
 ννεται οὐδὲ νεώτερον, κατὰ τὸ ἴσῳ ἀριθμῷ ἀλλήλων
 ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον
 γίνναιτ' ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε τᾶλλα τοῦ ἐνός· ἦ
 δὲ ἄλλῳ ἀεὶ μορίῳ διαφέρειν ἀνάγκη τὰ πρότερα τῶν |
 C ὕστερων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν προτέρων, ταύτη
 δὴ ἀνάγκη πρεσβυτερά τε καὶ νεώτερα ἀλλήλων γί-
 ννεσθαι τὰ τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν ἄλλων;
 'πάννυ μὲν οὖν.' 'κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτό
 τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον
 ἔστι τε καὶ γίννεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώ-
 τερον οὔτ' ἔστιν οὔτε γίννεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν
 ἄλλων.' 'παντελεῶς μὲν οὖν.' 'ἐπειδὴ δὲ χρόνου

μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ πρεσβύτερόν τε καὶ | νεώτερον D
 γίνεσθαι, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ
 τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου μετέχει; 'ἀνάγκη.'
 'ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ ἐρίγνετο καὶ
 γίγνεται καὶ γενήσεται.' 'τί μήν; 'καὶ εἴη ἂν τι
 ἐκείνω καὶ ἐκείνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.' 'πάνν
 γε.' 'καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἵ-
 σθησις, εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα
 πράττομεν.' 'ὀρθῶς λέγεις.' 'καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος
 ἔστιν αὐτῷ, καὶ ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὅσαπερ |
 καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ E
 περὶ τὸ ἐν ἔστιν.' 'παντελῶς μὲν οὖν ἔχει οὕτως.'

XXI. "Ἐτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν
 οἶον διεληλύθαμεν, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἐν τε ὄν
 καὶ πολλὰ καὶ μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρό-
 νου, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ'
 οὐκ ἔστι, μὴ μετέχειν αὐ ποτὲ οὐσίας; 'ἀνάγκη.' 'ἄρ'
 οὖν, ὅτε μετέχει, οἶόν τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ
 ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν; 'οὐχ οἶόν τε.' 'ἐν ἄλλω
 ἄρα χρόνω μετέχει καὶ ἐν ἄλλω οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ
 ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.' | 'ὀρ- 156
 θῶς.' 'οὐκοῦν ἔστι καὶ οὗτος χρόνος, ὅτε μεταλαμ-
 βάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς
 οἶόν τε ἔσται τοτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, τοτὲ δὲ μὴ
 ἔχειν, ἐὰν μὴ ποτε καὶ λαμβάνη αὐτὸ καὶ ἀφίη; 'οὐ-
 δαμῶς.' 'τὸ δὴ οὐσίας μεταλαμβάνειν ἄρα γε οὐ γί-
 γνεσθαι καλεῖς; 'ἔρωγε.' 'τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας
 ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι; 'καὶ πάνν γε.' 'τὸ ἐν δὴ, ὡς
 εἴοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφιέν οὐσίαν γίγνεται τε καὶ
 ἀπόλλυται.' 'ἀνάγκη.' 'ἐν δὲ καὶ πολλὰ | ὄν καὶ B

γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γί-
 γνηται ἔν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλὰ,
 τὸ ἔν εἶναι ἀπόλλυται; 'πάνυ γε.' 'ἔν δὲ γιγνόμενον
 καὶ πολλὰ ἄρ' οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαι τε καὶ συγκρί-
 νεσθαι;' 'πολλή γε.' 'καὶ μὴν ἀνόμοιον γε καὶ ὅμοιον
 ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαι τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;' 'ναί.'
 'καὶ ὅταν μεῖζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, ἀυξάνεσθαι τε
 C καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;' | 'οὕτως.' 'ὅταν δὲ κινού-
 μενόν τε ἴσθηται καὶ ὅταν ἔστος ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι
 μεταβάλλη, δεῖ δὴ πού αὐτό γε μηδ' ἔν ἐνὶ χρόνῳ
 εἶναι.' 'πῶς δὴ;' 'ἔστος τε πρότερον ὕστερον κινεῖ-
 σθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἐστάναι, ἄνευ
 μὲν τοῦ μεταβάλλειν οὐχ οἷόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.'
 'πῶς γάρ;' 'χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἷόν
 τε ἅμα μῆτε κινεῖσθαι μῆτε ἐστάναι.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
 'ἀλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.'
 'οὐκ εἰκός.' 'πότε οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἔστος
 D ἂν οὔτε κινούμενον μεταβάλλοι, | οὔτε ἐν χρόνῳ ὄν.'
 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἄρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἐν ᾧ
 τότε ἂν εἴη, ὅτε μεταβάλλει;' 'τὸ ποῖον δὴ;' 'τὸ
 ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν,
 ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἐκότερον. οὐ γὰρ ἔκ γε
 τοῦ ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἔκ τῆς κινή-
 σεως κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὕτη
 φύσις ἄτοπός τις ἐγκάθηται μεταξὺ τῆς κινήσεως τε
 E καὶ στάσεως, | ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην
 δὴ καὶ ἔκ ταύτης τό τε κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ
 ἐστάναι καὶ τὸ ἔστος ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι.' 'κινδυνεύει.'
 'καὶ τὸ ἔν δὴ, εἴπερ ἔσθηκέ τε καὶ κινεῖται, μεταβάλλοι
 ἂν ἐφ' ἐκότερα· μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφοτέρω ποιοῖ·

μεταβάλλον δ' ἐξαίφνης μεταβάλλει, καὶ ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἶη, οὐδὲ κινεῖτ' ἂν τότε, οὐδ' ἂν σταίη.' 'οὐ γάρ.' 'ἄρ' οὖν οὕτω καὶ πρὸς τὰς ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλυσθαι μεταβάλλῃ | ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ γίνε- 157 σθαι, μεταξύ τινων τότε γίνεταί κινήσεών τε καὶ στάσεων, καὶ οὔτε ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίνεταί οὔτε ἀπόλλυται;' 'ἔοικε γοῦν.' 'κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπὶ πολλὰ ἰὸν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ' ἓν οὔτε ἓν ἔστιν οὔτε πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. καὶ ἐξ ὁμοίου ἐπὶ ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὁμοιον ἰὸν οὔτε ὁμοιον οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· καὶ ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα | καὶ ἐπὶ ἴσον καὶ εἰς τὰ ἐναντία ἰὸν B οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε ἀξανάμενον οὔτε φθίνον οὔτε ἰσούμενον εἶη ἂν.' 'οὐκ ἔοικε.' 'ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἓν, εἰ ἔστιν.' 'πῶς δ' οὐ;'

XXII. 'Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα οὐ σκεπτέον;' 'σκεπτέον.' 'λέγωμεν δὴ, ἐν εἰ ἔστι, τᾶλλα τοῦ ἑνὸς τί χρὴ πεπονθέναι;' 'λέγωμεν.' 'οὐκοῦν ἐπέειπερ ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἔστιν, οὔτε τὸ ἓν ἔστι τᾶλλα· οὐ γάρ ἂν ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἦν.' 'ὀρθῶς.' 'οὐδὲ | μὴν στέρεται γε παντάπασι τοῦ ἑνὸς C τᾶλλα, ἀλλὰ μετέχει πῃ.' 'πῃ δὴ;' 'ὅτι πού τὰ ἄλλα τοῦ ἑνὸς μόρια ἔχοντα ἄλλα ἐστίν· εἰ γὰρ μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἓν εἶη.' 'ὀρθῶς.' 'μόρια δέ γε, φαμέν, τούτου ἐστίν, ὃ ἂν ὅλον ἦ.' 'φαμέν γάρ.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε ὅλον ἐν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὗ ἔσται μόρια τὰ μόρια. ἕκαστον γὰρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν

μόριον χρῆ εἶναι, ἀλλὰ ὅλου.' 'πῶς τοῦτο;' 'εἴ τι
 πολλῶν μόριον εἶη, ἐν οἷς αὐτὸ εἶη, ἑαυτοῦ τε δὴ
 D που | μόριον ἔσται, ὃ ἔστιν ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων
 δὴ ἐνὸς ἐκάστου, εἶπερ καὶ πάντων. ἐνὸς γὰρ μὴ ὄν
 μόριον, πλήν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ οὕτως ἐνὸς
 ἐκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὄν δὲ μόριον ἐκάστου
 οὐδενὸς τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενὸς δὲ ὄν πάντων
 τούτων τι εἶναι, ὧν οὐδενὸς οὐδέν ἐστι, καὶ μόριον
 καὶ ἄλλο ὀτιοῦν ἀδύνατον.' 'φαίνεται γε δὴ.' 'οὐκ
 ἄρα τῶν πολλῶν οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ
 E μιᾶς τινὸς ἰδέας καὶ ἐνός τινος, ὃ καλοῦμεν | ὅλου,
 ἐξ ἀπάντων ἐν τέλειον γεγονός, τούτου μόριον ἂν τὸ
 μόριον εἶη.' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'εἴ ἄρα τᾶλλα
 μόρια ἔχει, καὶ τοῦ ὅλου τε καὶ ἐνός μετέχοι.' 'πάνν
 γε.' 'ἐν ἄρα ὅλου τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι
 τᾶλλα τοῦ ἐνός.' 'ἀνάγκη.' 'καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ
 μορίου γε ἐκάστου ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ γὰρ τοῦτο
 ἀνάγκη μετέχειν τοῦ ἐνός. εἰ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μό-
 158 ριόν ἐστι, | τό γε ἕκαστον εἶναι ἐν δὴ που σημαίνει,
 ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ' αὐτὸ δὲ ὄν, εἶπερ
 ἕκαστον ἔσται.' 'ὀρθῶς.' 'μετέχοι δέ γε ἂν τοῦ ἐνός
 δῆλον ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μετεῖχεν, ἀλλ'
 ἦν ἂν αὐτὸ ἐν· νῦν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλήν αὐτῷ τῷ
 ἐνὶ ἀδύνατόν που.' 'ἀδύνατον.' 'μετέχειν δέ γε τοῦ
 ἐνός ἀνάγκη τῷ τε ὅλῳ καὶ τῷ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ
 ἐν ὅλου ἔσται, οὔ μόρια τὰ μόρια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον
 ἐν μόριον τοῦ ὅλου, οὔ ἂν ἦ μόριον ὅλου.' 'οὕτως.'
 B 'οὐκοῦν ἕτερα | ὄντα τοῦ ἐνός μεθεῖξει τὰ μετέχοντα
 αὐτοῦ;' 'πῶς δ' οὐ;' 'τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἐνός πολλά
 που ἂν εἶη. εἰ γὰρ μήτε ἐν μήτε ἐνός πλείω εἶη τᾶλλα

τοῦ ἑνός, οὐδὲν ἂν εἶη.· ‘οὐ γὰρ οὖν.’ ‘ἐπεὶ δέ γε
 πλείω ἑνός ἐστι τά τε τοῦ ἑνός μορίου καὶ τὰ τοῦ
 ἑνός ὅλου μετέχοντα, οὐκ ἀνάγκη ἤδη πλήθει ἄπειρα
 εἶναι αὐτά γε ἐκείνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ἑνός;’
 ‘πῶς;’ ‘ᾧδε ἴδωμεν. ἄλλο τι οὐχ ἔν ὄντα οὐδὲ μετ-
 ἔχοντα τοῦ ἑνός τότε, ὅτε μεταλαμβάνει αὐτοῦ, μετα-
 λαμβάνει;’ | ‘δῆλα δῆ.’ ‘οὐκοῦν πλήθη ὄντα, ἐν οἷς C
 τὸ ἔν οὐκ ἔνι;’ ‘πλήθη μέντοι.’ ‘τί οὖν; εἰ ἐθέλοισμεν
 τῇ διανοίᾳ τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ὡς οἰοί τέ ἐσμεν
 ὅτι ὀλίγιστον, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκείνο,
 εἴπερ τοῦ ἑνός μὴ μετέχοι, πλήθος εἶναι καὶ οὐχ ἔν;’
 ‘ἀνάγκη.’ ‘οὐκοῦν οὕτως ἀεὶ σκοποῦντι αὐτὴν καθ’
 αὐτὴν τὴν ἑτέραν φύσιν τοῦ εἶδους, ὅσον ἂν αὐτῆς
 ἀεὶ ὀρῶμεν, ἄπειρον ἔσται πλήθει;’ ‘παντάπασι μὲν
 οὖν.’ ‘καὶ μὴν ἐπειδὴν γε ἔν ἕκαστον μῶριον μῶριον |
 γένηται, πέρασ ἤδη ἔχει πρὸς ἀλλήλα καὶ πρὸς τὸ D
 ὅλον, καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὰ μῶρια.’ ‘κομιδῇ μὲν οὖν.’
 ‘τοῖς ἄλλοις δῆ τοῦ ἑνός ξυμβαίνει ἐκ μὲν τοῦ ἑνός
 καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων, ὡς ἔοικεν, ἕτερόν τι
 γίνεσθαι ἐν ἑαυτοῖς, ὃ δῆ πέρασ παρέσχε πρὸς ἀλ-
 λήλα· ἢ δ’ ἑαυτῶν φύσις καθ’ ἑαυτὰ ἀπειρίαν.’ ‘φαί-
 νεται.’ ‘οὕτω δῆ τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός καὶ ὅλα καὶ κατὰ
 μῶρια ἄπειρά τέ ἐστι καὶ πέρατος μετέχει.’ ‘πάνυ γε.’
 ‘οὐκοῦν καὶ ὅμοιά τε | καὶ ἀνόμοια ἀλλήλοις τε καὶ E
 ἑαυτοῖς;’ ‘πῆ δῆ;’ ‘ἦ μὲν που ἄπειρά ἐστι κατὰ τὴν
 ἑαυτῶν φύσιν πάντα, ταῦτόν πεπονθότα ἂν εἶη ταύτη.’
 ‘πάνυ γε.’ ‘καὶ μὴν ἦ γε ἅπαντα πέρατος μετέχει,
 καὶ ταύτη πάντ’ ἂν εἶη ταῦτόν πεπονθότα.’ ‘πῶς δ’
 οὔ;’ ‘ἦ δέ γε πεπερασμένα τε εἶναι καὶ ἄπειρα πέ-
 πουθεν, ἐναντία πάθη ἀλλήλοις ὄντα ταῦτα τὰ πάθη

159 πέπονθεν.' | 'ναί.' 'τὰ δ' ἐναντία γε ὡς οἶόν τε ἀνομοιότατα.' 'τί μὴν;' 'κατὰ μὲν ἄρα ἐκάτερον τὸ πάθος ὅμοια ἂν εἶη αὐτὰ τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις, κατὰ δ' ἀμφοτέρα ἀμφοτέρως ἐναντιώτατά τε καὶ ἀνομοιότατα.' 'κινδυνεύει.' 'οὕτω δὴ τὰ ἄλλα αὐτὰ τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια ἂν εἶη.' 'οὕτως.' 'καὶ ταῦτά δὴ καὶ ἕτερα ἀλλήλων, καὶ κινούμενα καὶ ἐστῶτα, καὶ πάντα τὰ ἐναντία πάθη οὐκέτι χαλεπῶς εὐρήσομεν
B πεπονθότα τᾶλλα τοῦ | ἐνός, ἐπέειπερ καὶ ταῦτα ἐφάνη πεπονθότα.' 'ὁρθῶς λέγεις.'

XXIII. 'Οὐκοῦν ταῦτα μὲν ἤδη ἐῷμεν ὡς φανερά, ἐπισκοπῶμεν δὲ πάλιν, ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχει τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός ἢ οὕτω μόνον;' 'πάνν μὲν οὔν.' 'λέγωμεν δὴ ἐξ ἀρχῆς, ἐν εἰ ἔστι, τί χορή τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός πεπονθέναι.' 'λέγωμεν γάρ.' 'ἄρ' οὔν οὐ χωρὶς μὲν τὸ ἐν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός εἶναι;' 'τί δή;' 'ὅτι που οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα ἕτερον, ὃ ἄλλο μὲν ἔστι τοῦ ἐνός, ἄλλο δὲ τῶν ἄλλων. |
C πάντα γὰρ εἰρηται, ὅταν ρηθῆ τό τε ἐν καὶ τᾶλλα.' 'πάντα γάρ.' 'οὐκ ἄρα ἔτ' ἔστιν ἕτερον τούτων, ἐν ᾧ τό τε ἐν ἂν εἶη τῷ αὐτῷ καὶ τᾶλλα.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδέποτε ἄρα ἐν ταῦτῳ ἔστι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'χωρὶς ἄρα;' 'ναί.' 'οὐδὲ μὴν μόριά γε ἔχειν φαμέν τὸ ὡς ἀληθῶς ἐν.' 'πῶς γάρ;' 'οὐτ' ἄρα ὅλον εἶη ἂν τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις οὔτε μόρια αὐτοῦ, εἰ χωρὶς τέ ἔστι τῶν ἄλλων καὶ μόρια μὴ ἔχει.' 'πῶς γάρ;' 'οὐ-
D δὲν ἄρα τρόπῳ μετέχοι | ἂν τᾶλλα τοῦ ἐνός, μήτε κατὰ μόριόν τι αὐτοῦ μήτε κατὰ ὅλον μετέχοντα.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδαμῆ ἄρα ἐν τᾶλλά ἔστιν, οὐδ' ἔχει ἐν ἑαυτοῖς ἐν οὐδέν.' 'οὐ γάρ οὔν.' 'οὐδ' ἄρα πολλὰ

ἔστι τᾶλλα. ἔν γὰρ ἂν ἦν ἕκαστον αὐτῶν μόνιον τοῦ ὅλου, εἰ πολλὰ ἦν· νῦν δὲ οὔτε ἔν οὔτε πολλὰ οὔτε ὅλον οὔτε μόνιά ἐστι τᾶλλα τοῦ ἑνός, ἐπειδὴ αὐτοῦ οὐδαμῆ μετέχει.’ ‘ὀρθῶς.’ ‘οὐδ’ ἄρα δύο οὐδὲ τρία οὔτε αὐτά ἐστι τὰ ἄλλα οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς, εἴπερ | τοῦ ἑνός πανταχῆ στέρεται.’ ‘οὕτως.’ ‘οὐδὲ ὅμοια ἄρα E καὶ ἀνόμοια οὔτε αὐτά ἐστι τῶ ἐνὶ τὰ ἄλλα, οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης. εἰ γὰρ ὅμοια καὶ ἀνόμοια αὐτὰ εἴη ἢ ἔχοι ἐν ἑαυτοῖς ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, δύο πού εἶδη ἐναντία ἀλλήλοις ἔχοι ἂν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός.’ ‘φαίνεται.’ ‘ἦν δέ γε ἀδύνατον δυοῖν τινοῖν μετέχειν ἢ μὴδ’ ἑνός μετέχει.’ ‘ἀδύνατον.’ ‘οὐτ’ ἄρα ὅμοια οὐτ’ ἀνόμοιά ἐστίν οὐτ’ ἀμφοτέρω τᾶλλα. ὅμοια | μὲν γὰρ ὄντα ἢ ἀνόμοια ἑνός 160 ἂν τοῦ ἑτέρου εἶδους μετέχει, ἀμφοτέρω δὲ ὄντα δυοῖν τοῖν ἐναντίοι· ταῦτα δὲ ἀδύνατα ἐφάνη.’ ‘ἀληθῆ.’ ‘οὐδ’ ἄρα τὰ αὐτὰ οὐδ’ ἕτερα, οὐδὲ κινούμενα οὐδὲ ἐστῶτα, οὐδὲ γιγνόμενα οὐδὲ ἀπολλύμενα, οὐδὲ μείζω οὐδὲ ἐλάττω οὐδὲ ἴσα· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πέπονθε τῶν τοιούτων. εἰ γὰρ τι τοιοῦτον πεπονθέναι ὑπομένει τὰ ἄλλα, καὶ ἑνός καὶ δυοῖν καὶ τριῶν καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου μεθέξει, ὧν αὐτοῖς ἀδύνατον | ἐφάνη μετέχειν B τοῦ ἑνός γε πάντη πάντως στερομένοις.’ ‘ἀληθέστατα.’ ‘οὕτω δὴ ἔν εἰ ἔστιν, πάντα τέ ἐστι τὸ ἐν καὶ οὐδὲν ἐστι καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὡσαύτως.’ ‘παντελῶς μὲν οὖν.’

XXIV. ‘Εἶεν· εἰ δὲ δὴ μὴ ἔστι τὸ ἐν, τί χρὴ συμβαίνειν, ἄρ’ οὐ σκεπτόν μετὰ ταῦτα;’ ‘σκεπτόν γάρ.’ ‘τίς οὖν ἂν εἴη αὕτη ἢ ὑπόθεσις, εἰ ἐν μὴ ἔστιν; ἄρα τι διαφέρει τῆσδε, εἰ μὴ ἐν μὴ ἔστιν;’ ‘διαφέρει

μέντοι.' 'διαφέρει μόνον, ἢ καὶ πᾶν τούναντίον ἐστὶν
 C εἰπεῖν, εἰ μὴ | ἐν μὴ ἔστι τοῦ εἰ ἐν μὴ ἔστιν;' 'πᾶν
 τούναντίον.' 'τί δ' εἰ τις λέγοι, εἰ μέγεθος μὴ ἔστιν
 ἢ σμικρότης μὴ ἔστιν ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων, ἄρα
 ἐφ' ἐκάστου ἂν δηλοῖ, ὅτι ἕτερόν τι λέγοι τὸ μὴ ὄν;
 'πάνυ γε.' 'οὐκοῦν καὶ νῦν δηλοῖ, ὅτι ἕτερον λέγει
 τῶν ἄλλων τὸ μὴ ὄν, ὅταν εἴπῃ, ἐν εἰ μὴ ἔστι, καὶ
 ἴσμεν ὃ λέγει;' 'ἴσμεν.' 'πρῶτον μὲν ἄρα γνωστόν τι
 λέγει, ἔπειτα ἕτερον τῶν ἄλλων, ὅταν εἴπῃ ἓν, εἴτε τὸ
 εἶναι αὐτῷ προσθεῖς εἴτε τὸ μὴ εἶναι· οὐδὲν γὰρ
 D ἦντιον γινώσκειται, | τί τὸ λεγόμενον μὴ εἶναι, καὶ ὅτι
 διάφορον τῶν ἄλλων. ἢ οὐ;' 'ἀνάγκη.' 'ᾧδε ἄρα
 λεκτέον ἐξ ἀρχῆς, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τί χρὴ εἶναι. πρῶτον
 μὲν οὖν αὐτῷ τοῦτο ὑπάρχειν δεῖ, ὡς ἔοικεν, εἶναι
 αὐτοῦ ἐπιστήμην, ἢ μηδὲ ὅτι λέγεται γινώσκεισθαι,
 ὅταν τις εἴπῃ, ἐν εἰ μὴ ἔστιν.' 'ἀληθῆ.' 'οὐκοῦν καὶ
 τὰ ἄλλα ἕτερα αὐτοῦ εἶναι, ἢ μηδὲ ἐκεῖνο ἕτερον τῶν
 ἄλλων λέγεσθαι;' 'πάνυ γε.' 'καὶ ἑτεροιοῦτος ἄρα ἐστὶν
 αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ. οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτε-
 E ροιοῦτητα | λέγει, ὅταν τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων λέγῃ,
 ἀλλὰ τὴν ἐκεῖνου.' 'φαίνεται.' 'καὶ μὴν τοῦ γε ἐκεῖνου
 καὶ τοῦ τινὸς καὶ τούτου καὶ τούτῳ καὶ τούτων καὶ
 πάντων τῶν τοιούτων μετέχει τὸ μὴ ὄν ἓν. οὐ γὰρ
 ἂν τὸ ἐν ἐλέγετο οὐδ' ἂν τοῦ ἐνὸς ἕτερα, οὐδ' ἐκεῖνῳ
 ἂν τι ἦν οὐδ' ἐκεῖνου, οὐδ' ἂν τι ἐλέγετο, εἰ μήτε
 τοῦ τινὸς αὐτῷ μετῆν μήτε τῶν ἄλλων τούτων.' 'ὀρ-
 θῶς.' 'εἶναι μὲν δὴ τῷ ἐνὶ οὐχ οἷόν τε, εἶπερ γε μὴ
 161 ἔστι, μετέχειν δὲ πολλῶν οὐδὲν κωλύει, | ἀλλὰ καὶ
 ἀνάγκη, εἶπερ τό γε ἐν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο μὴ ἔστιν.
 εἰ μέντοι μήτε τὸ ἐν μὴτ' ἐκεῖνο μὴ ἔσται, ἀλλὰ περὶ

ἄλλον του ὁ λόγος, οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν· εἰ δὲ τὸ ἐν ἐκείνῳ καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι, καὶ τοῦ ἐκείνου καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνάγκη αὐτῷ μετεῖναι.’ ‘καὶ πάνν γε.’ ‘καὶ ἀνομοιότης ἄρα ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τὰ ἄλλα. τὰ γὰρ ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἕτερα ὄντα ἕτεροῖα καὶ εἶη ἄν.’ ‘ναί.’ ‘τὰ δ’ ἕτεροῖα οὐκ ἄλλοῖα;’ ‘πῶς δ’ οὐ;’ ‘τὰ δ’ ἄλλοῖα οὐκ ἀνόμοια;’ ‘ἀνόμοια | μὲν οὖν.’ B
‘οὐκοῦν εἶπερ τῷ ἐνὶ ἀνόμοιά ἐστι, δῆλον ὅτι ἀνομοίῳ τὰ γε ἀνόμοια ἀνόμοια ἂν εἶη.’ ‘δῆλον.’ ‘εἶη δὴ ἂν καὶ τῷ ἐνὶ ἀνομοιότης, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα ἀνόμοια αὐτῷ ἐστίν.’ ‘ἔοικεν.’ ‘εἰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἀνομοιότης ἐστὶν αὐτῷ, ἄρ’ οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ ὁμοιότητα αὐτῷ εἶναι;’ ‘πῶς;’ ‘εἰ ἐνὸς ἀνομοιότης ἐστὶ τῷ ἐνὶ, οὐκ ἂν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἶη οἴου τοῦ ἐνός, οὐδ’ ἂν ἢ ὑπόθεσις εἶη περὶ ἐνός, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἢ ἐνός.’ ‘πάνν γε.’ ‘οὐ δεῖ δέ γε.’ | ‘οὐ δῆτα.’ C
‘δεῖ ἄρα ὁμοιότητα τῷ ἐνὶ αὐτοῦ ἑαυτῷ εἶναι.’ ‘δεῖ.’ ‘καὶ μὴν οὐδ’ αὖ ἴσον γ’ ἐστὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ γὰρ εἶη ἴσον, εἶη τε ἂν ἤδη καὶ ὅμοιον ἂν εἶη αὐτοῖς κατὰ τὴν ἰσότητα· ταῦτα δ’ ἀμφοτέρω ἀδύνατα, εἶπερ μὴ ἐστὶν ἐν.’ ‘ἀδύνατα.’ ‘ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐστὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον, ἄρα οὐκ ἀνάγκη καὶ τὰ ἄλλα ἐκείνῳ μὴ ἴσα εἶναι;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐκ ἄνισα;’ ‘ναί.’ ‘τὰ δὲ ἄνισα οὐ τῷ ἀνίσῳ ἄνισα;’ ‘πῶς δ’ οὐ;’ ‘καὶ ἀνισότητος δὴ μετέχει τὸ ἐν, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα αὐτῷ | ἐστὶν D
ἄνισα;’ ‘μετέχει.’ ‘ἀλλὰ μέντοι ἀνισότητός γ’ ἐστὶ μέγεθος τε καὶ σμικρότης.’ ‘ἐστὶ γάρ.’ ‘ἐστὶν ἄρα καὶ μέγεθος τε καὶ σμικρότης τῷ τοιούτῳ ἐνί;’ ‘κινδυνεύει.’ ‘μέγεθος μὴν καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλλήλοιν.’ ‘πάνν γε.’ ‘μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῦν ἀεὶ ἐστίν.’

'ἔστιν.' 'ἔχεις οὖν τι ἄλλο εἰπεῖν μεταξύ αὐτοῖν ἢ
 ἰσότητα;' 'οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.' 'ὅτω ἄρα ἔστι μέγεθος
 καὶ σμικρότης, ἔστι καὶ ἰσότης αὐτῶ μεταξύ τούτων
 Ε οὔσα.' 'φαίνεται.' 'τῷ | δὴ ἐνὶ μὴ ὄντι, ὡς ἔοικε, καὶ
 ἰσότητος ἂν μετεῖη καὶ μεγέθους καὶ σμικρότητος.'
 'ἔοικεν.' 'καὶ μὴν καὶ οὐσίας γε δεῖ αὐτὸ μετέχειν πῃ.'
 'πῶς δὴ;' 'ἔχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως ὡς λέγομεν. εἰ γὰρ
 μὴ οὕτως ἔχοι, οὐκ ἂν ἀληθῆ λέγοιμεν ἡμεῖς λέγοντες
 τὸ ἐν μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ, δῆλον ὅτι ὄντα αὐτὰ
 λέγομεν. ἢ οὐχ οὕτως;' 'οὕτω μὲν οὖν.' 'ἐπειδὴ δέ
 φαμεν ἀληθῆ λέγειν, ἀνάγκη ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα
 162 λέγειν.' | 'ἀνάγκη.' 'ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικε, τὸ ἐν οὐκ
 ὄν. εἰ γὰρ μὴ ἔσται μὴ ὄν, ἀλλὰ τι τοῦ εἶναι ἀνήσει
 πρὸς τὸ μὴ εἶναι, εὐθὺς ἔσται ὄν.' 'παντάπασι μὲν
 οὖν.' 'δεῖ ἄρα αὐτὸ δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι τὸ εἶναι
 μὴ ὄν, εἰ μέλλει μὴ εἶναι, ὁμοίως ὥσπερ τὸ ὄν τὸ μὴ
 ὄν ἔχειν μὴ εἶναι, ἵνα τελέως αὐ̄ εἶναι ἦ. οὕτως γὰρ
 ἂν τό τε ὄν μάλιστα ἂν εἶη καὶ τὸ μὴ ὄν οὐκ ἂν εἶη,
 μετέχοντα τὸ μὲν ὄν οὐσίας τοῦ εἶναι ὄν, μὴ οὐσίας |
 Β δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ μέλλει τελέως εἶναι, τὸ δὲ μὴ
 ὄν μὴ οὐσίας μὲν τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν, οὐσίας δὲ τοῦ
 εἶναι μὴ ὄν, εἰ καὶ τὸ μὴ ὄν αὐ̄ τελέως μὴ ἔσται.'
 'ἀληθέστατα.' 'οὐκοῦν ἐπίπερο τῷ τε ὄντι τοῦ μὴ εἶναι
 καὶ τῷ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μέτεστι, καὶ τῷ ἐνί, ἐπειδὴ
 οὐκ ἔστι, τοῦ εἶναι ἀνάγκη μετεῖναι εἰς τὸ μὴ εἶναι.'
 'ἀνάγκη.' 'καὶ οὐσία δὴ φαίνεται τῷ ἐνί, εἰ μὴ ἔστιν.'
 'φαίνεται.' 'καὶ μὴ οὐσία ἄρα, εἶπερ μὴ ἔστιν.' 'πῶς
 δ' οὐ;' 'οἶόν τε οὖν τὸ ἔχον πως μὴ ἔχειν οὕτω, μὴ
 μεταβάλλον ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως;' 'οὐχ οἶόν τε.' 'πάν
 Ο ἄρα τὸ τοιοῦτον μεταβολὴν σημαίνει, ὃ | ἂν οὕτω τε

καὶ μὴ οὕτως ἔχῃ. 'πῶς δ' οὐ;' 'μεταβολὴ δὲ κίνησις·
 ἢ τί φήσομεν;' 'κίνησις.' 'οὐκοῦν τὸ ἐν ὄν τε καὶ οὐκ
 ὄν ἐφάνη;' 'ναί.' 'οὕτως ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχον φαί-
 νεται.' 'ἔοικεν.' 'καὶ κινούμενον ἄρα τὸ οὐκ ὄν ἐν
 πέφανται, ἐπέπερ καὶ μεταβολὴν ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ
 μὴ εἶναι ἔχον.' 'κινδυνεύει.' 'ἀλλὰ μὴν εἰ μηδαμοῦ
 γέ ἐστι τῶν ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν, εἴπερ μὴ ἔστιν, οὐδ'
 ἂν μεθίσταίτο ποθέν ποι.' 'πῶς γάρ;' 'οὐκ ἄρα τῷ γε
 μεταβαίνειν κινοῖτ' ἂν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν | ἐν τῷ D
 αὐτῷ ἂν στρέφοιτο· ταύτου γὰρ οὐδαμοῦ ἄπτεται. ὄν
 γὰρ ἐστὶ τὸ ταυτόν· τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τῷ τῶν ὄντων
 ἀδύνατον εἶναι.' 'ἀδύνατον γάρ.' 'οὐκ ἄρα τὸ ἐν γε
 μὴ ὄν στρέφεσθαι ἂν δύναίτο ἐν ἐκείνῳ, ἐν ᾧ μὴ
 ἔστιν.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὐδὲ μὴν ἀλλοιοῦται πού τὸ ἐν
 ἑαυτοῦ, οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ μὴ ὄν. οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁ
 λόγος ἔτι περὶ τοῦ ἐνός, εἴπερ ἡλλοιοῦτο αὐτὸ ἑαυτοῦ,
 ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινός.' 'ὀρθῶς.' 'εἰ δὲ μήτ' ἀλλοιοῦ-
 ται μήτε ἐν ταύτῳ στρέφεται μήτε μεταβαίνει, | ἄρ' E
 ἂν πῃ ἔτι κινοῖτο;' 'πῶς γάρ;' 'τό γε μὴν ἀκίνη-
 τον ἀνάγκη ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ δὲ ἡσυχάζον ἐστάναι.'
 'ἀνάγκη.' 'τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὐκ ὄν ἔστηκέ τε καὶ
 κινεῖται.' 'ἔοικεν.' 'καὶ μὴν εἴπερ γε κινεῖται, μεγάλη
 ἀνάγκη αὐτῷ ἀλλοιοῦσθαι. ὅπῃ γὰρ ἂν τι κινήθῃ, |
 κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὡσαύτως ἔχει ὡς εἶχεν, ἀλλ' 163
 ἐτέρως.' 'οὕτως.' 'κινούμενον δὴ τὸ ἐν καὶ ἀλλοιοῦται.'
 'ναί.' 'καὶ μὴν μηδαμῆ γε κινούμενον οὐδαμῆ ἂν ἀλ-
 λοιοῖτο.' 'οὐ γάρ.' 'ἤ μὲν ἄρα κινεῖται τὸ οὐκ ὄν ἐν,
 ἀλλοιοῦται· ἤ δὲ μὴ κινεῖται, οὐκ ἀλλοιοῦται.' 'οὐ
 γάρ.' 'τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιοῦται τε καὶ οὐκ ἀλλοι-
 οῦται.' 'φαίνεται.' 'τὸ δ' ἀλλοιούμενον ἄρ' οὐκ ἀνάγκη

γίνεσθαι μὲν ἕτερον ἢ πρότερον, ἀπόλλυσθαι δὲ ἐκ
 Β τῆς προτέρας | ἕξεως· τὸ δὲ μὴ ἀλλοιούμενον μήτε
 γίνεσθαι μήτε ἀπόλλυσθαι;· ‘ἀνάγκη.’ ‘καὶ τὸ ἐν
 ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιούμενον μὲν γίννεται τε καὶ ἀπόλ-
 λυται, μὴ ἀλλοιούμενον δὲ οὔτε γίννεται οὔτε ἀπόλ-
 λυται· καὶ οὕτω τὸ ἐν μὴ ὄν γίννεται τε καὶ ἀπόλ-
 λυται, καὶ οὔτε γίννεται οὔτ’ ἀπόλλυται.’ ‘οὐ γὰρ οὖν.’

XXV. ‘Αὐτίς δὴ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν
 ὁψόμενοι, εἰ ταῦτὰ ἡμῖν φανεῖται ἄπερ καὶ νῦν, ἢ
 C ἕτερα.’ ‘ἀλλὰ χροή.’ ‘οὐκοῦν ἐν εἰ μὴ ἔστι, φαιμέν, | τί
 χροή περὶ αὐτοῦ ξυμβαίνειν;’ ‘ναί.’ ‘τὸ δὲ μὴ ἔστιν
 ὅταν λέγωμεν, ἄρα μὴ τι ἄλλο σημαίνει ἢ οὐσίας
 ἀπουσίαν τούτῳ ᾧ ἂν φῶμεν μὴ εἶναι;’ ‘οὐδὲν ἄλλο.’
 ‘πότερον οὖν, ὅταν φῶμεν μὴ εἶναι τι, πῶς οὐκ εἶναι
 φαιμεν αὐτό, πῶς δὲ εἶναι; ἢ τοῦτο τὸ μὴ ἔστι λεγό-
 μενον ἀπλῶς σημαίνει ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἔστιν οὐδέ
 πη μετέχει οὐσίας τό γε μὴ ὄν;’ ‘ἀπλούστατα μὲν
 οὖν.’ ‘οὔτε ἄρα εἶναι δύναιτο ἂν τὸ μὴ ὄν οὔτε ἄλλως
 D οὐδαμῶς οὐσίας μετέχειν.’ | ‘οὐ γάρ.’ ‘τὸ δὲ γίνεσθαι
 καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι μὴ τι ἄλλο ἢ, ἢ τὸ μὲν οὐσίας
 μεταλαμβάνειν, τὸ δ’ ἀπολλύναι οὐσίαν;’ ‘οὐδὲν ἄλλο.’
 ‘ᾧ δέ γε μηδὲν τούτου μέτεστιν, οὔτ’ ἂν λαμβάνοι
 οὔτ’ ἀπολλύοι αὐτό.’ ‘πῶς γάρ;’ ‘τῷ ἐνὶ ἄρα, ἐπειδὴ
 οὐδαμῆ ἔστιν, οὔτε ἐκτέον οὔτε ἀπαλλακτέον οὔτε μετα-
 ληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς.’ ‘εἰκός.’ ‘οὔτε ἄρα ἀπόλ-
 λυται τὸ μὴ ὄν ἐν οὔτε γίννεται, ἐπείπερ οὐδαμῆ με-
 τέχει οὐσίας.’ ‘οὐ φαίνεται.’ ‘οὐδ’ ἄρ’ ἀλλοιοῦται
 E οὐδαμῆ· ἤδη | γὰρ ἂν γίγνοιτό τε καὶ ἀπολλύοιτο
 τοῦτο πάσχον.’ ‘ἀληθῆ.’ ‘εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ
 ἀνάγκη μηδὲ κινεῖσθαι;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘οὐδὲ μὴν ἐστάναι

φῆσομεν τὸ μηδαμοῦ ὄν. τὸ γὰρ ἐστὸς ἐν τῷ αὐτῷ
 τινὶ δεῖ ἀεὶ εἶναι τὸ αὐτό.' 'πῶς γὰρ οὐ;' 'οὔτω δὴ
 αὖ τὸ μὴ ὄν μήτε ποτὲ ἐστάναι μήτε κινεῖσθαι λέγω-
 μεν.' 'μὴ γὰρ οὖν.' 'ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔστι γε αὐτῷ τι
 τῶν ὄντων. ἤδη γὰρ ἂν του μετέχον ὄντος οὐσίας
 μετέχοι.' | 'δῆλον.' 'οὔτε ἄρα μέγεθος οὔτε σμικρότης 164
 οὔτε ἰσότης αὐτῷ ἔστιν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν ὁμοιό-
 της γε οὐδὲ ἑτεροιοτήης οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς
 τᾶλλα εἴη ἂν αὐτῷ.' 'οὐ φαίνεται.' 'τί δέ; τᾶλλα ἔσθ'
 ὅπως ἂν εἴη αὐτῷ, εἰ μηδὲν αὐτῷ δεῖ εἶναι;' 'οὐκ
 ἔστιν.' 'οὔτε ἄρα ὅμοια οὔτε ἀνόμοια οὔτε ταῦτα
 οὔθ' ἕτερά ἐστιν αὐτῷ τὰ ἄλλα.' 'οὐ γάρ.' 'τί δέ;
 τὸ ἐκείνου ἢ τὸ ἐκείνῳ ἢ τὸ τί ἢ τὸ τοῦτο ἢ τὸ τού-
 του ἢ ἄλλου ἢ ἄλλῳ ἢ ποτὲ ἢ ἔπειτα ἢ νῦν ἢ | ἐπι- B
 στήμη ἢ δόξα ἢ αἰσθησις ἢ λόγος ἢ ὄνομα ἢ ἄλλο
 ὅτιοῦν τῶν ὄντων περὶ τὸ μὴ ὄν ἔσται;' 'οὐκ ἔσται.'
 'οὔτω δὴ ἐν οὐκ ὄν οὐκ ἔχει πως οὐδαμῆ.' 'οὐκουν
 δὴ ἔοικέν γε οὐδαμῆ ἔχειν.'

XXVI. 'Ἐτι δὴ λέγωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα τί
 χρὴ πεπονθέναι.' 'λέγωμεν γάρ.' 'ἄλλα μὲν που δεῖ
 αὐτὰ εἶναι· εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν
 ἄλλων λέγοιτο.' 'οὔτω.' 'εἰ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος,
 τά γε ἄλλα ἕτερά ἐστιν. ἢ οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καλεῖς
 τό τε ἄλλο καὶ τὸ | ἕτερον;' 'ἔγωγε.' 'ἕτερον δέ γέ C
 πού φαμεν τὸ ἕτερον εἶναι ἑτέρου, καὶ τὸ ἄλλο δὴ
 ἄλλο εἶναι ἄλλου;' 'ναί.' 'καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρα, εἰ
 μέλλει ἄλλα εἶναι, ἔστι τι οὗ ἄλλα ἔσται.' 'ἀνάγκη.'
 'τί δὴ οὖν ἂν εἴη; τοῦ μὲν γὰρ ἐνὸς οὐκ ἔσται ἄλλα,
 μὴ ὄντος γε.' 'οὐ γάρ.' 'ἀλλήλων ἄρα ἐστί· τοῦτο γὰρ
 αὐτοῖς ἔτι λείπεται, ἢ μηδενὸς εἶναι ἄλλοις.' 'ὀρθῶς.'

'κατὰ πλήθη ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα ἐστί. κατὰ
 ἔν γὰρ οὐκ ἂν οἶά τε εἶη, μὴ ὄντος ἐνός· ἀλλ' ἕκα-
 D στος, ὡς ἔοικεν, ὁ ὄγκος αὐτῶν | ἄπειρός ἐστι πλήθει,
 κὰν τὸ σμικρότατον δοκοῦν εἶναι λάβη τις, ὥσπερ
 ὄναρ ἐν ὕπνῳ φαίνεται ἐξαίφνης ἀντὶ ἐνός δόξαντος
 εἶναι πολλὰ καὶ ἀντὶ σμικροτάτου παμμέγεθες πρὸς
 τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ.' 'ὀρθότατα.' 'τοιούτων δὴ
 ὄγκων ἄλλα ἀλλήλων ἂν εἶη τᾶλλα, εἰ ἐνός μὴ ὄντος
 ἄλλα ἐστίν.' 'κομιδῇ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν πολλοὶ ὄγκοι
 ἔσονται, εἰς ἕκαστος φαινόμενος, ὧν δὲ οὐ, εἶπερ ἐν
 E μὴ ἔσται;' 'οὔτω.' 'καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι αὐτῶν | δόξει,
 εἶπερ καὶ ἐν ἕκαστον, πολλῶν ὄντων.' 'πάνυ γε.' 'καὶ
 τὰ μὲν δὴ ἄρτια, τὰ δὲ περιττὰ ἐν αὐτοῖς ὄντα οὐκ
 ἀληθῶς φαίνεται, εἶπερ ἐν μὴ ἔσται.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
 'καὶ μὴν καὶ σμικροτάτον γε, φαμέν, δόξει ἐν αὐτοῖς
 ἐνεῖναι· φαίνεται δὲ τοῦτο πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς
 165 ἕκαστον τῶν πολλῶν ὡς σμικρῶν ὄντων.' | 'πῶς δ'
 οὐ;' 'καὶ ἴσος μὴν τοῖς πολλοῖς καὶ σμικροῖς ἕκαστος
 ὄγκος δοξασθήσεται εἶναι. οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ
 μείζονος εἰς ἔλαττον φαινόμενος, πρὶν εἰς τὸ μεταξὺ
 δόξειν ἐλθεῖν· τοῦτο δ' εἶη ἂν φάντασμα ἰσότητος.'
 'εἰκός.' 'οὐκοῦν καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον πέρας ἔχων,
 αὐτός γε πρὸς αὐτὸν οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρας οὔτε μέ-
 σον ἔχων;' 'πῆ δὴ;' 'ὅτι ἀεὶ αὐτῶν ὅταν τίς τι λάβη
 τῇ διανοίᾳ ὡς τι τούτων ὖν, πρό τε τῆς ἀρχῆς ἄλλη
 B ἀεὶ φαίνεται | ἀρχή, μετὰ τε τὴν τελευτήν ἐτέρα ὑπο-
 λειπομένη τελευτή, ἐν τε τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ
 μέσου, σμικρότερα δέ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐνός αὐτῶν
 ἐκάστου λαμβάνεσθαι, ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἐνός.' 'ἀληθέ-
 στατα.' 'θρύπτεσθαι δὴ, οἶμαι, κερματιζόμενον ἀνάγκη

πάν τὸ ὄν, ὃ ἂν τις λάβῃ τῇ διανοίᾳ. ὄγκος γάρ
 που ἄνευ ἐνὸς λαμβάνοιτο ἄν.' 'πάννυ μὲν οὖν.' 'οὐκ-
 οὔν τό γε τοιοῦτον πόρρωθεν μὲν ὁρῶντι καὶ ἀμβλῦν
 ἐν φαίνεσθαι ἀνάγκη, | ἐγγύθεν δὲ καὶ ὄξυ νοοῦντι C
 πλήθει ἄπειρον ἐν ἕκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται
 τοῦ ἐνὸς μὴ ὄντος;' 'ἀναγκαιότατον μὲν οὖν.' 'οὔτω
 δὴ ἄπειρά τε καὶ πέρασ ἔχοντα καὶ ἐν καὶ πολλὰ ἕκαστα
 τᾶλλα δεῖ φαίνεσθαι, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, τᾶλλα δὲ τοῦ
 ἐνός.' 'δεῖ γάρ.' 'οὐκοῦν καὶ ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια
 δόξει εἶναι;' 'πῆ δὴ;' 'οἷον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι
 μὲν ἐν πάντα φαινόμενα ταῦτόν φαίνεσθαι πεπονθέναι
 καὶ ὅμοια εἶναι.' 'πάννυ γε.' 'προσελθόντι | δέ γε πολλὰ D
 καὶ ἕτερα καὶ τῷ τοῦ ἑτέρου φαντάσματι ἕτεροῖα καὶ
 ἀνόμοια ἑαυτοῖς.' 'οὔτω.' 'καὶ ὁμοίους δὴ καὶ ἀνο-
 μοίους τοὺς ὄγκους αὐτούς τε ἑαυτοῖς ἀνάγκη φαίνε-
 σθαι καὶ ἀλλήλοις.' 'πάννυ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν καὶ τοὺς
 αὐτοὺς καὶ ἑτέρους ἀλλήλων, καὶ ἀπτομένους καὶ χωρὶς
 ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἐστῶτας
 πάντη, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέ-
 τερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετές |
 ἤδη ἡμῖν, εἰ ἐνὸς μὴ ὄντος πολλὰ ἔστιν.' 'ἀληθέστατα E
 μὲν οὖν.'

XXVII. 'Ἐτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν
 ἀρχὴν εἴπωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός, τί
 χρὴ εἶναι.' 'εἴπωμεν γάρ οὖν.' 'οὐκοῦν ἐν μὲν οὐκ
 ἔσται τᾶλλα.' 'πῶς γάρ;' 'οὐδὲ μὴν πολλὰ γε· ἐν γάρ
 πολλοῖς οὖσιν ἐνεῖη ἂν καὶ ἑν. εἰ γάρ μηδὲν αὐτῶν
 ἔστιν ἐν, ἅπαντα οὐδέν ἔστιν, ὥστε οὐδ' ἂν πολλὰ
 εἶη.' 'ἀληθῆ.' 'μὴ ἐνόητος δὲ ἐνὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε
 πολλὰ οὔτε ἑν ἔστι τᾶλλα.' 'οὐ γάρ.' | 'οὐδέ γε φαί- 166

νεται ἔν οὐδὲ πολλά.' 'τί δή;' 'ὅτι τᾶλλα τῶν μὴ ὄντων οὐδενὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει, οὐδέ τι τῶν μὴ ὄντων παρὰ τῶν ἄλλων τῷ ἔστιν. οὐδὲν γὰρ μέρος ἔστι τοῖς μὴ οὖσιν.' 'ἀληθῆ.' 'οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔστιν οὐδέ τι φάντασμα, οὐδὲ δοξάζεται οὐδαμῆ οὐδαμῶς τὸ μὴ ὄν ἐπὶ τῶν ἄλλων.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστιν, οὐδὲ δοξάζεται τι | τῶν ἄλλων ἐν εἶναι οὐδὲ πολλά· ἄνευ γὰρ ἑνὸς πολλά δοξάσαι ἀδύνατον.' 'ἀδύνατον γάρ.' 'ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα οὔτε ἔστιν οὔτε δοξάζεται ἐν οὐδὲ πολλά.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδ' ἄρα ὅμοια οὐδὲ ἀνόμοια.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν τὰ αὐτά γε οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ ἀπτόμενα οὐδὲ χωρίς, οὐδὲ ἄλλα ὅσα ἐν τοῖς πρόσθεν διήλθομεν ὡς φαινόμενα αὐτά, τούτων οὔτε τι ἔστιν οὔτε φαίνεται τᾶλλα, ἐν εἰ μὴ ἔστιν.' C 'ἀληθῆ.' 'οὐκοῦν καὶ συλλήβδην | εἰ εἰπομεν, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, οὐδὲν ἔστιν, ὀρθῶς ἂν εἰπομεν;' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'εἰρήσθω τοίνυν τοῦτό τε καὶ ὅτι, ὡς ἔοικεν, ἐν εἴτ' ἔστιν εἴτε μὴ ἔστιν, αὐτό τε καὶ τᾶλλα καὶ πρὸς αὐτά καὶ πρὸς ἄλληλα πάντα πάντως ἔστί τε καὶ οὐκ ἔστι καὶ φαίνεται τε καὶ οὐ φαίνεται.' 'ἀληθέστατα.'

ΦΙΛΗΒΟΣ

[ἢ περὶ ἡδονῆς, ἡθικός].

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΗΒΟΣ.

St. II
P. 11

ΣΩ. Ὅρα δὴ, Πρώταρχε, τίνα λόγον μέλλεις παρὰ Φιλῆβου δέχεσθαι νυνὶ καὶ πρὸς τίνα τὸν παρ' ἡμῶν | ἀμφισβητεῖν, εἰ μὴ σοὶ κατὰ νοῦν ἢ λεγόμενος. βούλει B συγκεφαλαιωσώμεθα ἑκάτερον;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φιλῆβος μὲν τοίνυν ἀγαθὸν εἶναι φησι τὸ χαίρειν πᾶσι ζώοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν, καὶ ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου σύμφωνα· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ἀμφισβητήμα ἐστὶ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν καὶ τὸ μεμνησθαι καὶ τὰ τούτων αὐτῶν ξυγγενῆ, δόξαν τε ὀρθὴν καὶ ἀληθεῖς λογισμούς, τῆς γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λῶν γίνεσθαι | ξύμπασιν, ὅσαπερ C αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν· δυνατοῖς δὲ μετασχεῖν ὠφελιμώτατον ἀπάντων εἶναι πᾶσι τοῖς οὐσί τε καὶ ἔσομένοις. μῶν οὐχ οὕτω πως λέγομεν, ὧ Φιλῆβε, ἑκάτεροι;

ΦΙ. Πάντων μὲν οὖν μάλιστα, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Δέχει δὴ τοῦτον τὸν νῦν διδόμενον, ὧ Πρώταρχε, λόγον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη δέχεσθαι· Φίληβος γὰρ ἡμῖν ὁ καλὸς ἀπειρήκεν.

ΣΩ. Δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν τρόπῳ παντὶ τάληθές πη περρανθῆναι;

D ΠΡΩ. | Δεῖ γὰρ οὖν.

Π. ΣΩ. Ἴθι δὴ, πρὸς τούτοις διομολογησώμεθα καὶ τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς νῦν ἡμῶν ἐκάτερος ἕξι ψυχῆς καὶ δια-
θεσιν ἀποφαίνειν τινὰ ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώ-
ποις πᾶσι τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. ἄρ' οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς μὲν τὴν τοῦ χαίρειν, ἡμεῖς δ' αὖ τὴν τοῦ φρονεῖν;

ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ', ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῆ;
E μῶν οὐκ, ἂν μὲν ἡδονῇ | μᾶλλον φαίνεται ξυγγενής,
ἠττώμεθα μὲν ἀμφοτέροι τοῦ ταῦτα ἔχοντος βεβαίως
12 βίου, κρατεῖ | δὲ ὁ τῆς ἡδονῆς τὸν τῆς φρονήσεως;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἄν δέ γε φρονήσει, νικᾷ μὲν φρόνησις τὴν ἡδονήν, ἢ δὲ ἠττᾶται; ταῦθ' οὕτως ὁμολογούμενά φατε, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δὲ Φιλήβω; τί φῆς;

ΦΙ. Ἐμοὶ μὲν πάντως νικᾷν ἡδονὴν δοκεῖ καὶ δόξει· σὺ δέ, Πρώταρχε, αὐτὸς γνώσει.

ΠΡΩ. Παραδούς, ὦ Φίληβε, ἡμῖν τὸν λόγον οὐκ ἂν ἔτι κύριος εἶης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας ἢ καὶ τοῦναντίον.

ΦΙ. Ἀληθῆ λέγεις· | ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιοῦμαι καὶ Β
μαρτύρομαι νῦν αὐτὴν τὴν θεόν.

ΠΡΩ. Καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρ-
τυρες ἂν εἴμεν, ὡς ταῦτα ἔλεγες ἂ λέγεις. ἀλλὰ δὴ
τὰ μετὰ ταῦτα ἐξῆς, ὧ Σώκρατες, ὅμως καὶ μετὰ Φι-
λήβου ἐκόντος ἢ ὅπως ἂν ἐθέλῃ πειρώμεθα περαίνειν.

ΙΙΙ. ΣΩ. Πειρατέον, ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς θεοῦ, ἣν
ὄδε Ἀφροδίτην μὲν λέγεσθαί φησι, τὸ δ' ἀληθέστατον
αὐτῆς ὄνομα ἡδονὴν εἶναι.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα.

ΣΩ. Τὸ δ' ἐμὸν δέος, ὧ Πρώταρχε, | αἰεὶ πρὸς C
τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἀνθρώπου, ἀλλὰ
πέρα τοῦ μεγίστου φόβου. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφρο-
δίτην, ὅπῃ ἐκείνη φίλον, ταύτην προσαγορεύω· τὴν δὲ
ἡδονὴν οἶδα ὡς ἔστι ποικίλον, καὶ ὅπερ εἶπον, ἀπ'
ἐκείνης ἡμᾶς ἀρχομένους ἐνθυμείσθαι δεῖ καὶ σκοπεῖν
ἦντινα φύσιν ἔχει. ἔστι γὰρ, ἀκούειν μὲν οὕτως,
ἀπλῶς ἐν τι, μορφᾶς δὲ δήπου παντοίας εἴληφε καὶ
τινα τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις. ἰδὲ γὰρ· ἦδεσθαι D
μὲν φαμεν τὸν | ἀκολασταίνοντα ἀνθρώπου, ἦδεσθαι D
δὲ καὶ τὸν σωφρονοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν· ἦδε-
σθαι δ' αὖ καὶ τὸν ἀνοηταίνοντα καὶ ἀνοήτων δοξῶν
καὶ ἐλπίδων μεστὸν, ἦδεσθαι δ' αὖ καὶ τὸν φρονοῦντα
αὐτῷ τῷ φρονεῖν· καὶ τούτων τῶν ἡδονῶν ἑκατέρας
πῶς ἂν τις ὁμοίας ἀλλήλαις εἶναι λέγων οὐκ ἀνόητος
φαίνοιτο ἐνδίκως;

ΠΡΩ. Εἰσὶ μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίων, ὧ Σώκρατες,
αὗταιπραγμάτων, οὐ μὴν αὐταὶ γε ἀλλήλαις ἐναντία.
πῶς γὰρ ἡδονὴ γε ἡδονῆ μὴ | οὐχ ὁμοιότατον ἂν εἴη, E
τοῦτο αὐτὸ ἐναντῷ, πάντων χρημάτων;

ΣΩ. Καὶ γὰρ χρῶμα, ᾧ δαιμόνιε, χρῶματι· κατὰ γε αὐτὸ τοῦτ' οὐδὲν διοίσει τὸ χρῶμα εἶναι πᾶν, τό γε μὴν μέλαν τῷ λευκῷ πάντες γιννώσκομεν ὡς πρὸς τῷ διάφορον εἶναι καὶ ἐναντιώτατον ὃν τυγχάνει· καὶ δὴ καὶ σχῆμα σχήματι κατὰ ταῦτόν· γένει μὲν ἔστι πᾶν ἓν, τὰ δὲ μέρη τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ τὰ μὲν ἐναντιώτατα ἀλλήλοις, τὰ δὲ διαφορότητα | ἔχοντα μυρίαν που τυγχάνει· καὶ πόλλ' ἕτερα οὕτως ἔχονθ' εὐρήσομεν· ὥστε τούτῳ γε τῷ λόγῳ μὴ πίστευε, τῷ πάντα τὰ ἐναντιώτατα ἓν ποιοῦντι. φοβοῦμαι δέ, μὴ τινὰς ἡδονὰς ἡδοναῖς εὐρήσομεν ἐναντίας.

ΠΡΩ. Ἴσως· ἀλλὰ τί τοῦθ' ἡμῶν βλάβει τὸν λόγον;

ΣΩ. Ὅτι προσαγορεύεις αὐτὰ ἀνόμοια ὄντα ἑτέρῳ, φήσομεν, ὀνόματι. λέγεις γὰρ ἀγαθὰ πάντα εἶναι τὰ ἡδέα. τὸ μὲν οὖν μὴ οὐχ ἡδέα εἶναι τὰ ἡδέα λόγος Βούδεις | ἀμφισβητεῖ· κατὰ δὲ ὄντ' αὐτῶν τὰ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δέ, ὡς ἡμεῖς φαμέν, ὅμως πάντα σὺ προσαγορεύεις ἀγαθὰ, αὐτὰ ὁμολογῶν ἀνόμοια εἶναι, τῷ λόγῳ εἴ τις σε προσαναγκάζοι. τί οὖν δὴ ταῦτόν ἐν ταῖς κακαῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς ἐνὸν πάσας ἡδονὰς ἀγαθὸν εἶναι προσαγορεύεις;

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις, ᾧ Σώκρατες; οἶει γὰρ τινὰ συγχωρήσεσθαι, θέμενον ἡδονὴν εἶναι τἀγαθόν, εἴτα C ἀνέξεσθαι σου λέγοντος τὰς μὲν εἶναί τινὰς | ἀγαθὰς [ἡδονὰς], τὰς δὲ τινὰς ἑτέρας αὐτῶν κακάς;

ΣΩ. Ἄλλ' οὖν ἀνομοίους γε φήσεις αὐτὰς ἀλλήλαις εἶναι καὶ τινὰς ἐναντίας.

ΠΡΩ. Οὐτι καθ' ὅσον γε ἡδοναί.

ΣΩ. Πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν φερόμεθα λόγον, ᾧ Πρώταρχε, οὐδ' ἄρα ἡδονὴν ἡδονῆς διάφορον, ἀλλὰ

πάσας ὁμοίας εἶναι φήσομεν, καὶ τὰ παραδείγματα ἡμᾶς τὰ νῦν δὴ λεχθέντα οὐδὲν τιρώσκει, πειρασόμεθα δὲ καὶ ἐροῦμεν ἅπερ οἱ πάντων | φαυλότατοί τε D καὶ περὶ λόγους ἅμα νέοι.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ὅτι σὲ μιμούμενος ἐγὼ καὶ ἀμυνόμενος ἐὰν τολμῶ λέγειν, ὡς τὸ ἀνομοιότατόν ἐστι τῷ ἀνομοιότητῳ πάντων ὁμοιότατον, ἔξω τὰ αὐτὰ σοὶ λέγειν, καὶ φανούμεθά γε νεώτεροι τοῦ δέοντος, καὶ ὁ λόγος ἡμῖν ἐκπεσὼν οἰγήσεται. πάλιν οὖν αὐτὸν ἀνακρουώμεθα, καὶ τάχ' ἂν ἰόντες εἰς τὰς ὁμοίας ἴσως ἂν πως ἀλλήλοισι συγχωρήσαιομεν.

ΠΡΩ. | Λέγε πῶς;

E

IV. ΣΩ. Ἐμὲ θὲς ὑπὸ σοῦ πάλιν ἐρωτώμενον, ὦ Πρώταρχε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δὴ;

ΣΩ. Φρόνησις τε καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς καὶ πάνθ' ὁπόσα δὴ κατ' ἀρχὰς ἐγὼ θέμενος εἶπον ἀγαθόν, διερωτώμενος ὅτι ποτέ ἐστι τὰγαθόν, ἄρ' οὐ ταῦτόν πείσονται τοῦτο ὅπερ ὁ σὸς λόγος;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πολλάι τε αἱ ξυνάπασαι ἐπιστήμαι δόξουσιν εἶναι καὶ ἀνόμοιοί τινες αὐτῶν ἀλλήλαις· εἰ δὲ καὶ ἐναντία πη γίνονται τινες, ἄρα | ἄξιός ἂν εἴην τοῦ 14 διαλέγεσθαι νῦν, εἰ φοβηθεῖς τοῦτο αὐτὸ μηδεμίαν ἀνόμοιον φαίην ἐπιστήμην ἐπιστήμη γίνεσθαι, κἄπειθ' ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος ὥσπερ μῦθος ἀπολόμενος οἰχοίτο, αὐτοὶ δὲ σφρζοίμεθα ἐπὶ τινος ἀλογίας;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐ μὴν δεῖ τοῦτο γενέσθαι, πλὴν τοῦ σωθῆναι. τό γε μὴν μοι ἴσον τοῦ σοῦ τε καὶ ἐμοῦ

λόγου ἀρέσκει· πολλαὶ μὲν ἡδοναὶ καὶ ἀνόμοιοι γιγνέσθων, πολλαὶ δὲ ἐπιστῆμαι καὶ διάφοροι.

B ΣΩ. Τὴν τοίνυν διαφορότητα, ὦ Πρώταρχε, | τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τοῦ σοῦ μὴ ἀποκρυπτόμενοι, κατατιθέντες δὲ εἰς τὸ μέσον, τολμῶμεν, ἂν πῃ ἐλεγχόμεναι μηνύσωσι, πότερον ἡδονὴν τάγαθὸν δεῖ λέγειν ἢ φρόνησιν ἢ τι τρίτον ἄλλο εἶναι. νῦν γὰρ οὐ δήπου πρὸς γε αὐτὸ τοῦτο φιλονεικοῦμεν, ὅπως ἀγὼ τίθεμαι, ταῦτ' ἔσται τὰ νικῶντα, ἢ ταῦθ' ἂ σὺ, τῷ δ' ἀληθεστάτῳ δεῖ που συμμαχεῖν ἡμᾶς ἄμφω.

ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

V. ΣΩ. Τοῦτον τοίνυν τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον | C δι' ὁμολογίας βεβαιώσωμεθα.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δὴ;

ΣΩ. Τὸν πᾶσι παρέχοντα ἀνθρώποις πράγματα ἐκοῦσί τε καὶ ἄκουσιν ἐνίοις καὶ ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Λέγε σαφέστερον.

ΣΩ. Τὸν νῦν δὴ παραπεσόντα λέγω, φύσει πως πεφυκότα θαυμαστόν. ἔν γὰρ δὴ τὰ πολλὰ εἶναι καὶ τὸ ἐν πολλὰ θαυμαστόν λεχθέν, καὶ ῥάδιον ἀμφισβητῆσαι τῷ τούτων ὀποτερονοῦν τιθεμένῳ.

ΠΡΩ. Ἄρ' οὖν λέγεις, ὅταν τις ἐμὲ φῆ Πρώ- D ταρχον ἓνα γεγονότα φύσει | πολλοὺς εἶναι πάλιν τοὺς ἐμὲ καὶ ἐναντίους ἀλλήλοις, μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος καὶ βαρὺν καὶ κοῦφον τὸν αὐτὸν καὶ ἄλλα μυρία;

ΣΩ. Σὺ μὲν, ὦ Πρώταρχε, εἴρηκας τὰ δεδημευμένα τῶν θαυμαστῶν περὶ τὸ ἐν καὶ πολλὰ, συγκεχωρημένα δὲ ὡς ἔπος εἶπεῖν ὑπὸ πάντων ἤδη μὴ δεῖν τῶν τοιούτων ἄπτεσθαι, παιδαριώδη καὶ ῥάδια καὶ

σφόδρα τοῖς λόγοις ἐμπόδια ὑπολαμβάνοντων γίνεσθαι, ἐπεὶ μηδὲ τὰ τοιάδε, ὅταν | τις ἐκάστου τὰ μέλη τε E καὶ [ἅμα] μέρη διελὼν τῷ λόγῳ, πάντα ταῦτα τὸ ἐν ἐκεῖνο εἶναι διομολογησάμενος, ἐλέγχῃ καταγελῶν, ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι, τό τε ἐν ὡς πολλά ἐστί καὶ ἄπειρα, καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἐν μόνον.

ΠΡΩ. Σὺ δὲ δὴ ποῖα, ᾧ Σώκρατες, ἕτερα λέγεις, ἃ μήπω συγκεχωρημένα δεδήμενται περὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον;

| ΣΩ. Ὅποταν, ᾧ παῖ, τὸ ἐν μὴ τῶν γιγνομένων 15 τε καὶ ἀπολλυμένων τις τιθῆται, καθάπερ ἀρτίως ἡμεῖς εἴπομεν. ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ καὶ τὸ τοιοῦτον ἐν, ὅπερ εἴπομεν νῦν δὴ, συγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν· ὅταν δέ τις ἕνα ἄνθρωπον ἐπιχειρῇ τίθεσθαι καὶ βούν ἕνα καὶ τὸ καλὸν ἐν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν, περὶ τούτων τῶν ἐνάδων καὶ τῶν τοιούτων ἢ πολλῇ σπουδῇ μετὰ διαιρέσεως ἀμφισβήτησις γίνεται.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν εἴ τινας δεῖ τοιαύτας | εἶναι B μονάδας ὑπολαμβάνειν ἀληθῶς οὔσας· εἶτα πῶς αὖ ταύτας, μίαν ἐκάστην οὔσαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν καὶ μήτε γένεσιν μήτε ὕλεθρον προσδεχομένην, ὅμως εἶναι βεβαιότατα μίαν ταύτην· μετὰ δὲ τοῦτ' ἐν τοῖς γιγνομένοις αὖ καὶ ἀπείροις εἴτε διεσπασμένην καὶ πολλὰ γεγонуῖαν θετέον, εἴθ' ὅλην αὐτὴν αὐτῆς χωρὶς, ὃ δὴ πάντων ἀδυνατώτατον φαίνοιτ' ἄν, ταῦτόν καὶ ἐν ἅμα ἐν ἐνί τε καὶ πολλοῖς γίνεσθαι. ταῦτ' ἔστι τὰ περὶ τὰ τοιαῦτα | ἐν καὶ πολλά, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα, ᾧ Πρώ-C ταρχε, ἀπάσης ἀπορίας αἴτια μὴ καλῶς ὁμολογηθέντα καὶ εὐπορίας ἄν αὖ καλῶς.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρὴ τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Σώκρατες, ἐν τῷ νῦν πρῶτον διαπονήσασθαι;

ΣΩ. Ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν.

ΠΡΩ. Καὶ πάντα τοίνυν ἡμᾶς ὑπόλαβε συγχωρεῖν σοι τούσδε τὰ τοιαῦτα· Φίληβον δ' ἴσως κράτιστον ἐν τῷ νῦν ἐπερωτῶντα μὴ κινεῖν εὖ κείμενον.

D VI. ΣΩ. Εἶεν· πόθεν οὖν τις ταύτης | ἄρξῃται πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα μάχης; ἄρ' ἐνθύνδε;

ΠΡΩ. Πόθεν;

ΣΩ. Φαμέν που ταῦτόν ἐν καὶ πολλὰ ὑπὸ λόγων γιγνόμενα περιτρέχειν πάντῃ καθ' ἕκαστον τῶν λεγομένων ἀεὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν. καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσηταί ποτε οὔτε ἤρξατο νῦν, ἀλλ' ἔστι τὸ τοιοῦτον, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, τῶν λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι καὶ ἀγήρων πάθος ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ πρῶτον αὐτοῦ γευσά-

E μενος ἕκαστοτε τῶν νέων, ἠσθεῖς | ὡς τινα σοφίας εὐρηκῶς θησαυρόν, ὑφ' ἡδονῆς ἐνθουσιᾶ τε καὶ πάντα κινεῖ λόγον ἄσμενος, τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν καὶ συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνειλίττων καὶ διαμερίζων, εἰς ἀπορίαν αὐτόν μὲν πρῶτον καὶ μάλιστα καταβάλλων, δεύτερον δ' ἀεὶ τὸν ἐχόμενον, ἄντε νεώτερος ἄντε πρεσβύτερος ἄντε ἤλιξ ὢν τυγχάνῃ, 16 φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε | μητρὸς οὔτε ἄλλου τῶν ἀκούοντων οὐδενός, ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἐπεὶ βαρβάρων γε οὐδενὸς ἂν φείσασθαι, εἶπερ μόνον ἐρμηνεῖα ποθὲν ἔχοι.

ΠΡΩ. Ἄρ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὀρᾶς ἡμῶν τὸ πλῆθος, ὅτι νέοι πάντες ἐσμέν, καὶ οὐ φοβεῖ μή σοι μετὰ Φιλήβου ξυνεπιθώμεθα, ἐὰν ἡμᾶς λοιδορῆς; ὅμως δέ

— μανθάνομεν γὰρ ὃ λέγεις — εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ τὴν μὲν τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου εὐμενεῶς πως ἀπελθεῖν, ὁδὸν δὲ τινα καλλίω | ταύτης ἐπὶ τὸν λόγον ἀνευρεῖν, σὺ τε προθυμοῦ τοῦτο B καὶ ἡμεῖς συνακολουθήσομεν εἰς δύναμιν· οὐ γὰρ σμικρὸς ὁ παρῶν λόγος, ᾧ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γὰρ οὖν, ᾧ παῖδες, ὡς φησιν ὑμᾶς προ-
αγορεύων Φίληβος. οὐ μὴν ἔστι καλλίων ὁδὸς οὐδ' ἂν γένοιτο, ἧς ἐγὼ ἐραστὴς μὲν εἰμι ἀεὶ, πολλάκις δὲ με ἤδη διαφυγοῦσα ἔρημον καὶ ἄπορον κατέστησεν.

ΠΡΩ. Τίς αὕτη; λεγέσθω μόνον.

ΣΩ. Ἦν δηλῶσαι μὲν οὐ | πάννυ χαλεπόν, χοῆ-C
σθαι δὲ παγγάλεπον· πάντα γὰρ ὅσα τέχνης ἐχόμενα ἀνευρέθη πρόποτε, διὰ ταύτης φανερὰ γέγονε. σκοπεῖ δὲ ἦν λέγω.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους δόσις, ὡς γε κατα-
φαίνεται ἐμοί, ποθὲν ἐκ θεῶν ἐρρίφη διὰ τινος Προ-
μηθέως ἅμα φανοτάτῳ τινὶ πυρί· καὶ οἱ μὲν παλαιοί,
κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, ταύ-
την φήμην παρέδοσαν, ὡς ἐξ ἑνὸς μὲν καὶ ἐκ πολλῶν
ῥυτῶν τῶν ἀεὶ λεγομένων εἶναι, πέρας δὲ καὶ ἀπειρίαν
ἐν αὐτοῖς ξύμφυτον ἐχόντων. δεῖν οὖν | ἡμᾶς τούτων D
οὕτω διακεκοσμημένων ἀεὶ μίαν ἰδέαν περὶ παντὸς
ἐκάστοτε θεμένους ζητεῖν· εὐρήσειν γὰρ ἐνοῦσαν· ἐὰν
οὖν [μετα]λάβωμεν, μετὰ μίαν δύο, εἴ πως εἰσὶ, σκο-
πεῖν, εἰ δὲ μή, τρεῖς ἢ τινα ἄλλον ἀριθμὸν, καὶ τῶν
ἐν ἐκείνων ἐκαστον πάλιν ὡσαύτως, μέχρι περ ἂν τὸ
κατ' ἀρχὰς ἐν μὴ ὅτι ἐν καὶ πολλὰ καὶ ἀπειρά ἐστι
μόνον ἴδη τις, ἀλλὰ καὶ ὁπόσα· τὴν δὲ τοῦ ἀπείρου

ιδέαν πρὸς τὸ πλῆθος μὴ προσφέρειν, πρὶν ἂν τις τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ πάντα κατίδη τὸν μεταξὺ τοῦ
 Ε ἀπειροῦ | τε καὶ τοῦ ἐνός· τότε δ' ἤδη τὸ ἐν ἕκαστον
 τῶν πάντων εἰς τὸ ἄπειρον μεθέντα χαιρῶν εἶναι. οἱ
 μὲν οὖν θεοί, ὅπερ εἶπον, οὕτως ἡμῖν παρέδωσαν σκο-
 πεῖν καὶ μανθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· οἱ δὲ
 17 νῦν τῶν ἀνθρώπων σοφοὶ ἐν μὲν, | ὅπως ἂν τύχωσι,
 [καὶ πολλὰ] θᾶττον καὶ βραχύτερον ποιοῦσι τοῦ δέον-
 τος, μετὰ δὲ τὸ ἐν ἄπειρα εὐθύς· τὰ δὲ μέσα αὐτοῦς
 ἐκφεύγει, οἷς διακεχώρισται τό τε διαλεκτικῶς πάλιν
 καὶ τὸ ἐριστικῶς ἡμᾶς ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους τοὺς
 λόγους.

VII. ΠΡΩ. Τὰ μὲν πως, ὦ Σώκρατες, δοκῶ σου
 μανθάνειν, τὰ δὲ ἔτι σαφέστερον δέομαι ἂ λέγεις
 ἀκοῦσαι.

ΣΩ. Σαφὲς μὴν, ὦ Πρώταρχε, ἐστὶν ἐν τοῖς
 γραμμασιν ὃ λέγω, καὶ λάμβανε αὐτὸ ἐν τούτοις οἷσ-
 Β περ | καὶ πεπαίδευσαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Φωνὴ μὲν ἡμῖν ἐστὶ πού μία διὰ τοῦ στό-
 ματος ἰοῦσα, καὶ ἄπειρος αὖ πλῆθει, πάντων τε καὶ
 ἑκάστων.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Καὶ οὐδὲν ἑτέρω γε τούτων ἐσμέν πω σοφοί,
 οὔθ' ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτῆς ἴσμεν οὔθ' ὅτι τὸ ἐν· ἀλλ'
 ὅτι πόσα τέ ἐστι καὶ ὅποια, τοῦτ' ἐστὶ τὸ γραμματι-
 κὸν ἕκαστον ποιοῦν ἡμῶν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὸ μουσικὸν ὃ τυγχάνει ποιοῦν,
 τοῦτ' ἐστὶ ταυτόν.

ΠΡΩ. Πῶς;

| ΣΩ. Φωνή μὲν που καὶ τὸ κατ' ἐκείνην τὴν C
τέχνην ἐστὶ μία ἐν αὐτῇ.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Δύο δὲ θῶμεν βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον
ὁμότονον. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν
εἰδῶς ταῦτα μόνα, μὴ δὲ εἰδῶς ὡς γ' ἔπος εἰπεῖν εἰς
ταῦτα οὐδενὸς ἄξιος ἔσει.

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ φίλε, ἐπειδὴν λάβης τὰ διαστήματα
ὀπόσα ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι
καὶ βαρύτητος, καὶ ὁποῖα, καὶ τοὺς ὄρους | τῶν δια- D
στημάτων, καὶ τὰ ἐκ τούτων ὅσα συστήματα γέγονεν,
ἂ κατιδόντες οἱ πρόσθεν παρέδοσαν ἡμῖν τοῖς ἐπο-
μένοις ἐκείνοις καλεῖν αὐτὰ ἀρμονίας, ἔν τε ταῖς κι-
νήσεσιν αὖ τοῦ σώματος ἕτερα τοιαῦτα ἐνόητα πάθη
γιγνόμενα, ἂ δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν αὖ
φασὶ ῥυθμοὺς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν, καὶ ἅμα ἐννοεῖν,
ὡς οὕτω δεῖ περὶ παντὸς ἐνὸς καὶ πολλῶν σκοπεῖν.
ὅταν γὰρ ταῦτά τε λάβης οὕτω, τότε ἐγένου σοφός,
ὅταν τε ἄλλο | τῶν ὄντων ἐν ὀτιοῦν ταύτῃ σκοπού- E
μενος ἔλῃς, οὕτως ἔμφρων περὶ τοῦτο γέγονας· τὸ
δ' ἄπειρόν σε ἐκάστων καὶ ἐν ἐκάστοις πλῆθος ἄπει-
ρον ἐκάστοτε ποιεῖ τοῦ φρονεῖν καὶ οὐκ ἐλλόγιμον
οὐδ' ἐνάριθμον, ἅτ' οὐκ εἰς ἀριθμὸν οὐδένα ἐν οὐδενὶ
πώποτε ἀπιδόντα.

VIII. ΠΡΩ. Κάλλιστα, ὦ Φίληβε, ἔμοιγε τὰ νῦν
λεγόμενα εἰρηκέναι φαίνεται Σωκράτης.

ΦΙ. Καὶ ἐμοὶ ταῦτά γε αὐτά· ἀλλὰ τί δή ποτε |
18 πρὸς ἡμᾶς ὁ λόγος οὗτος νῦν εἴρηται καὶ τί ποτε
βουλόμενος;

ΣΩ. Ὅρθῶς μέντοι ταῦθ' ἡμᾶς, ὃ Πρώταρχε,
ἠρώτηκε Φίληβος.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ ἀποκρίνου γε αὐτῷ.

ΣΩ. Δράσω ταῦτα διελθὼν σμικρὸν ἔτι περὶ
αὐτῶν τούτων. ὥσπερ γὰρ ἐν ὄτιοῦν εἴ τις ποτε λάβοι,
τοῦτον, ὡς φαμεν, οὐκ ἐπ' ἀπείρου φύσιν δεῖ βλέπειν
εὐθύς ἀλλ' ἐπὶ τινα ἀριθμὸν, οὕτω καὶ τὸ ἐναντίον
ὅταν τις τὸ ἄπειρον ἀναγκασθῆ πρῶτον λαμβάνειν,
B μὴ | ἐπὶ τὸ ἐν εὐθύς ἀλλ' ἐπ' ἀριθμὸν αὖτις
πληθὸς ἕκαστον ἔχοντά τι κατανοεῖν, τελευτᾶν τε ἐκ
πάντων εἰς ἓν. πάλιν δὲ ἐν τοῖς γραμμασι τὸ νῦν
λεγόμενον λάβωμεν.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ἐπειδὴ φωνὴν ἄπειρον κατενόησεν εἴτε τις
θεὸς εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος, ὡς λόγος ἐν Αἰγύπτῳ
Θεύθ τινα τοῦτον γενέσθαι λέγων, ὃς πρῶτος τὰ
φωνήεντα ἐν τῷ ἀπείρῳ κατενόησεν οὐχ ἐν ὄντα ἀλλὰ
πλειῶ, καὶ πάλιν ἕτερα φωνῆς μὲν οὐ, φθόγγου δὲ
C μετέχοντά | τινος, ἀριθμὸν δὲ τινα καὶ τούτων εἶναι·
τρίτον δὲ εἶδος γραμμάτων διεστῆσατο τὰ νῦν λεγόμενα
ἄφωνα ἡμῖν· τὸ μετὰ τοῦτο διήρει τὰ τε ἄφθογγα
καὶ ἄφωνα μέχρι ἑνὸς ἕκαστου, καὶ τὰ φωνήεντα καὶ
τὰ μέσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἀριθμὸν αὐτῶν
λαβῶν ἐνὶ τε ἕκαστῳ καὶ ξύμπασι στοιχείῳ ἐπωνό-
μασε· καθορῶν δὲ ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ' ἂν ἐν αὐτῷ
καθ' αὐτὸ ἄνευ πάντων αὐτῶν μάθοι, τοῦτον τὸν
D δεσμὸν αὖτις λογισάμενος ὡς ὄντα ἓνα καὶ | πάντα ταῦτα

ἐν πως ποιοῦντα μίαν ἐπ' αὐτοῖς ὡς οὔσαν γραμμα-
τικὴν τέχνην ἐπεφθέρξατο προσειπών.

ΦΙ. Ταῦτ' ἔτι σαφέστερον ἐκείνων αὐτά γε πρὸς
ἄλληλα, ὦ Πρώταρχε, ἔμαθον· τὸ δ' αὐτό μοι τοῦ
λόγου νῦν τε καὶ σμικρὸν ἔμπροσθεν ἐλλείπεται.

ΣΩ. Μῶν, ὦ Φίληβε, τὸ τί πρὸς ἔπος αὖ ταῦτ'
ἐστίν;

ΦΙ. Ναί, τοῦτ' ἐστὶν ὃ πάλαι ζητοῦμεν ἐγὼ τε
καὶ Πρώταρχος.

ΣΩ. Ἡ μὴν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες ζητεῖτε,
ὡς φῆς, | πάλαι; E

ΦΙ. Πῶς;

ΙΧ. ΣΩ. Ἄρ' οὐ περὶ φρονήσεως ἦν καὶ ἡδονῆς
ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ὁ λόγος, ὁπότερον αὐτοῖν αἰρετέον;

ΦΙ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐν γε ἐκάτερον αὐτοῖν εἶναι φαμεν.

ΦΙ. Πάνυ μὲν οὔν.

ΣΩ. Τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν ἡμᾶς ὁ πρόσθεν λόγος
ἀπαιτεῖ, πῶς ἐστὶν ἐν καὶ πολλὰ αὐτῶν ἐκάτερον, καὶ
πῶς μὴ ἄπειρα εὐθύς, ἀλλὰ τινὰ ποτε ἀριθμὸν ἐκά-
τερον | ἔμπροσθεν κέκτηται τοῦ ἄπειρα αὐτῶν ἕκαστα 19
γεγονέναι;

ΠΡΩ. Οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα, ὦ Φίληβε,
οὐκ οἶδ' ὄντινα τρόπον κύκλω πως περιαγαγὼν ἡμᾶς
ἐμβέβληκε Σωκράτης. καὶ σκόπει δὴ, πότερος ἡμῶν
ἀποκρινεῖται τὸ νῦν ἐρωτώμενον. ἴσως δὴ γελοῖον τὸ
ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα διὰ τὸ
μὴ δύνασθαι τὸ νῦν ἐρωτηθὲν ἀποκρίνασθαι σοὶ πάλιν
τοῦτο προστάττειν· γελοιότερον δ' οἶμαι πολὺ τὸ μη-
δέτερον | ἡμῶν δύνασθαι. σκόπει δὴ, τί δράσομεν. B

εἶδη γὰρ μοι δοκεῖ νῦν ἐρωτᾶν ἡδονῆς ἡμᾶς Σωκράτης, εἴτ' ἔστιν εἴτε μή, καὶ ὅποσα ἔστι καὶ ὅποια· τῆς τ' αὖ φρονήσεως πέρι κατὰ ταῦτ' ὡσαύτως.

ΣΩ. Ἀληθέστατα λέγεις, ὦ παῖ Καλλίου· μὴ γὰρ δυνάμενοι τοῦτο κατὰ παντὸς ἐνὸς καὶ ὁμοίου καὶ ταύτου ὁρᾶν καὶ τοῦ ἐναντίου, ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν, οὐδεὶς εἰς οὐδὲν οὐδενὸς ἂν ἡμῶν οὐδέποτε γένοιτο ἄξιος.

- C ΠΡΩ. Σχεδὸν ἔοικεν οὕτως, ὦ | Σώκρατες, ἔχειν. ἀλλὰ καλὸν μὲν τὸ ξύμπαντα γιννώσκειν τῷ σώφρονι, δεύτερος δ' εἶναι πλοῦς δοκεῖ μὴ λανθάνειν αὐτὸν αὐτόν. τί δὴ μοι τοῦτο εἴρηται τὰ νῦν, ἐγὼ σοι φράσω. σὺ τήνδε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ὦ Σώκρατες, ἐπέδωκας πᾶσι καὶ σεαυτὸν πρὸς τὸ διελέσθαι, τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον. Φιλήβου γὰρ εἰπόντος ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαρὰν καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτά ἐστι, σὺ πρὸς αὐτὰ ἀντεῖπες, ὡς οὐ ταῦτα ἀλλ' ἐκεῖνά
- D ἐστίν, | ἃ πολλάκις ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκουμεν ἐκόντες, ὀρθῶς ὁρῶντες, ἴν' ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἐκάτερα βασανίζηται· φῆς δ', ὡς ἔοικε, σὺ τὸ προσρηθησόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν, ἐπιστήμην, σύνεσιν, τέχνην καὶ πάντα αὖ τὰ τούτων ξυγγενῆ, ἃ κτᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνα. τούτων δὴ μετ' ἀμφισβητήσεως ἐκατέρων λεχθέντων ἡμεῖς σοι
- E μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν, ὡς οὐκ ἀφήσομεν | οἰκαδέ σε, πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων πέρας ἱκανὸν γένηται τι διορισθέντων. σὺ δὲ συνεχώρησας καὶ ἔδωκας εἰς ταῦθ' ἡμῖν σαυτόν, ἡμεῖς δὲ δὴ λέγομεν, καθάπερ οἱ παῖδες, ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαιρέσεις οὐκ ἔστι· παῦσαι δὴ τὸν τρόπον ἡμῖν ἀπαντῶν τοῦτον ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα.

ΣΩ. Τίνα λέγεις;

ΠΡΩ. Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλων καὶ ἀνερωτῶν | ὧν 20
μὴ δυναίμεθ' ἂν ἱκανὴν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι δι-
δόναι σοι. μὴ γὰρ οἰώμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τῶν νῦν
τὴν πάντων ἡμῶν ἀπορίαν, ἀλλ' εἰ δοῦν τοῦθ' ἡμεῖς
ἀδυνατοῦμεν, σοὶ δραστέον· ὑπέσχου γάρ. βουλευοῦ
δὴ πρὸς ταῦτα αὐτός, πότερον ἡδονῆς εἶδη σοι καὶ
ἐπιστήμης διαιρετέον ἢ καὶ ἑατέον, εἴ πη καθ' ἕτερόν
τινα τρόπον οἶός τ' εἶ καὶ βούλει δηλώσαι πῶς ἄλλως
τὰ νῦν ἀμφισβητούμενα παρ' ἡμῖν.

ΣΩ. Δεινὸν μὲν τοίνυν ἔτι προσδοκᾶν | οὐδὲν B
δεῖ τὸν ἐμέ, ἐπειδὴ τοῦθ' οὕτως εἶπες· τὸ γὰρ εἰ
βούλει ῥηθὲν λύει πάντα φόβον ἐκάστων πέρι. πρὸς
δὲ αὖ τούτοις μνήμην τινὰ δοκεῖ τίς μοι δεδωκέναι
θεῶν ἡμῖν.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ τίνων;

X. ΣΩ. Λόγων ποτέ τινων πάλαι ἀκούσας ὄναρ
ἢ καὶ ἐργηγορῶς νῦν ἐννοῶ περὶ τε ἡδονῆς καὶ φρο-
νήσεως, ὡς οὐδέτερον αὐτοῦν ἐστὶ τἀγαθόν, ἀλλ' ἄλλο
τι τρίτον, ἕτερον μὲν τούτων, ἄμεινον δὲ ἀμφοῖν.
καίτοι τοῦτό γε ἂν ἐναργῶς | ἡμῖν φανῆ νῦν, ἀπήλ- C
λακται μὲν ἡδονὴ τοῦ νικᾶν· τὸ γὰρ ἀγαθὸν οὐκ ἂν
ἔτι ταῦτὸν αὐτῇ γίγνοιτο. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Τῶν δέ γε εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδονῆς
οὐδὲν ἔτι προσδεησόμεθα καθ' ἐμὴν δόξαν. προῖτον
δ' ἔτι σαφέστερον δείξει.

ΠΡΩ. Κάλλιστα εἰπὼν οὕτω καὶ διαπέραινε.

ΣΩ. Σμίκρ' ἄττα τοίνυν ἐμπροσθεν ἔτι διομολο-
γησώμεθα.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Τὴν ἀγαθοῦ μοῖραν πότερον ἀνάγκη τέλεον
D ἢ | μὴ τέλεον εἶναι;

ΠΡΩ. Πάντων δὴ πον τελεώτατον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; ἰκανὸν ἀγαθόν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ πάντων γε εἰς τοῦτο δια-
φέρειν τῶν ὄντων.

ΣΩ. Τόδε γε μὴν, ὡς οἶμαι, περὶ αὐτοῦ ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν, ὡς πᾶν τὸ γιγνώσκον αὐτὸ θηρεύει καὶ ἐφίεται βουλόμενον ἐλεῖν καὶ περὶ αὐτὸ κτήσασθαι, καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν φροντίζει πλὴν τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς.

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστι τούτοις ἀντειπεῖν.

E ΣΩ. Σκοπῶμεν | δὴ καὶ κρίνωμεν τόν τε ἡδονῆς καὶ τὸν φρονήσεως βίον ἰδόντες χωρὶς.

ΠΡΩ. Πῶς εἶπες;

ΣΩ. Μῆτε ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς ἐνέστω φρόνησις μῆτε ἐν τῷ τῆς φρονήσεως ἡδονή. δεῖ γὰρ, εἴπερ πότερον αὐτῶν ἐστὶ ἀγαθόν, μηδὲν μηδενὸς ἔτι προσδεῖσθαι· δεόμενον δ' ἂν φανῆ πότερον, οὐκ ἔστι που
21 τοῦτ' ἔτι | τὸ ὄντως ἡμῖν ἀγαθόν.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἀποκρίνου δὴ.

ΠΡΩ. Λέγε.

ΣΩ. Δέξαιο ἂν, Πρώταρχε, σὺ ζῆν τὸν βίον ἅπαντα ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἔτι τινὸς ἂν σοι προσδεῖν ἤγοιο, εἰ τοῦτ' ἔχεις παντελῶς;

ΠΡΩ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ὅρα δὴ, τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ νοεῖν καὶ λογίζεσθαι τὰ δέοντα, καὶ ὅσα τούτων | ἀδελφά, μῶν B μὴ δέοι' ἂν τι;

ΠΡΩ. Καὶ τί; πάντα γὰρ ἔχοιμ' ἂν που τὸ χαίρειν ἔχων.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω ζῶν ἀεὶ μὲν διὰ βίου ταῖς μεγίσταις ἡδοναῖς χαίροις ἂν;

ΠΡΩ. Τί δ' οὖ;

ΣΩ. Νοῦν δέ γε καὶ μνήμην καὶ ἐπιστήμην καὶ δόξαν μὴ κεκτημένος ἀληθῆ, πρῶτον μὲν τοῦτο αὐτό, εἰ χαίρεις ἢ μὴ χαίρεις, ἀνάγκη δὴ πού σε ἀγνοεῖν, κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Καὶ μὴν ὡσαύτως μνήμην | μὴ κεκτημένου C ἀνάγκη δὴ που μὴδ' ὅτι ποτὲ ἔχαιρες μεμνηῆσθαι, τῆς τ' ἐν τῷ παραχοῆμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μὴδ' ἦντινοῦν μνήμην ὑπομένειν· δόξαν δ' αὖ μὴ κεκτημένου ἀληθῆ μὴ δοξάζειν χαίρειν χαίροντα, λογισμοῦ δὲ στερόμενον μὴδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὡς χαιρήσεις δυνατὸν εἶναι λογίζεσθαι, ζῆν δὲ οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλὰ τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὄστρεῶν ἔμφυχά ἐστι σωμαίων. ἔστι | ταῦτα, ἢ παρὰ ταῦτα D ἔχομεν ἄλλως πως διανοηθῆναι;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν αἰρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος;

ΠΡΩ. Εἰς ἀφασίαν παντάπασί με, ὦ Σώκρατες, οὔτος ὁ λόγος ἐμβέβληκε τὰ νῦν.

ΣΩ. Μήπω τοίνυν μαλθακιζώμεθα, τὸν δὲ τοῦ νοῦ μεταλαμβάνοντες αὐτὸν βίον ἴδωμεν.

XI. ΠΡΩ. Ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Εἴ τις δέξαιτ' ἂν αὐτὸν ζῆν ἡμῶν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν καὶ ἐπιστήμην καὶ μνήμην πᾶσαν πάντων | κεκτημένος, ἡδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε σμικρόν, μηδ' αὐτὸν λύπης, ἀλλὰ τὸ παράπαν ἀπαθῆς πάντων τῶν τοιούτων.

ΠΡΩ. Οὐδέτερος ὁ βίος, ὃ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἰρετός, οὐδ' ἄλλω μὴ ποτε, ὡς ἐγῶμαι, φανῆ.

22 ΣΩ. Τί δ' ὁ ξυναμφοτέρος, | ὃ Πρώταρχε, ἐξ ἀμφοῖν συμμιχθεὶς κοινὸς γενόμενος;

ΠΡΩ. Ἠδονῆς λέγεις καὶ νοῦ καὶ φρονήσεως;

ΣΩ. Οὕτω καὶ τὸν τοιοῦτον λέγω ἔργωγε.

ΠΡΩ. Πᾶς δὴ που τοῦτόν γε αἰρήσεται πρότερον ἢ ἐκείνων ὁποτερονοῦν, καὶ πρὸς τούτοις γε, οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὔ.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὅτι νῦν ἡμῖν ἐστὶ τὸ ξυμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις;

ΠΡΩ. Πάννυ μὲν οὖν, ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προὔ-
B τέθησαν, τοῖν | δυοῖν δ' οὐδέτερος ἰκανὸς οὐδὲ αἰρε-
τός οὐτ' ἀνθρώπων οὔτε ζώων οὐδενί.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐκ ἤδη τούτων γε πέρι δήλου ὡς οὐδέτερος αὐτῶν εἶχε τάγαθόν; ἦν γὰρ ἂν ἰκανὸς καὶ τέλος καὶ πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις αἰρετός, οἷσπερ δυνατὸν ἦν οὕτως ἀεὶ διὰ βίου ζῆν· εἰ δέ τις ἄλλα ἤρειθ' ἡμῶν, παρὰ φύσιν ἂν τὴν τοῦ ἀληθῶς αἰρετοῦ ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας ἢ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος.

ΠΡΩ. Ἔοικε γοῦν ταῦθ' οὕτως ἔχειν.

ΣΩ. Ὡς μὲν τοίνυν | τὴν γε Φιλήβου θεὸν οὐ C
δεῖ διανοεῖσθαι ταῦτον καὶ τὰγαθόν, ἱκανῶς εἰρησθαι
μοι δοκεῖ.

ΦΙ. Οὐδὲ γὰρ ὁ σὸς νοῦς, ὃ Σώκρατες, ἔστι τὰ-
γαθόν, ἀλλ' ἔξει που ταῦτ' ἐγκλήματα.

ΣΩ. Τάχ' ἄν, ὃ Φίληβε, ὃ γ' ἐμός· οὐ μέντοι
τὸν γε ἀληθινὸν ἅμα καὶ θεῖον οἶμαι νοῦν, ἀλλ'
ἄλλως πως ἔχειν. τῶν μὲν οὖν νικητηρίων πρὸς τὸν
κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ, τῶν δὲ δὴ
δευτερείων ὁρᾶν καὶ σκοπεῖν χρὴ πέρι τί δράσομεν
τάχα | γὰρ ἄν τοῦ κοινοῦ τούτου βίου αἰτιώμεθ' ἄν D
ἐκάτερος ὁ μὲν τὸν νοῦν αἴτιον, ὁ δ' ἠδονὴν εἶναι,
καὶ οὕτω τὸ μὲν ἀγαθὸν τούτων ἀμφοτέρων οὐδέτερον
ἄν εἴη, τάχα δ' ἄν αἰτιόν τις ὑπελάβοι πότερον αὐτῶν
εἶναι. τούτου δὴ πέρι καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον
διαμαχοίμην ἄν, ὡς ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ, ὅτι ποτ'
ἔστι τοῦτο ὃ λαβὼν ὁ βίος οὗτος γέγονεν αἰρετὸς ἅμα
καὶ ἀγαθός, οὐχ ἠδονὴ ἀλλὰ νοῦς τούτῳ ξυγγενέστε-
ρον καὶ ὁμοιότερόν ἐστι, καὶ κατὰ τοῦτον | τὸν λόγον E
οὗτ' ἄν τῶν πρωτείων οὐδ' αὖ τῶν δευτερείων ἠδονῆ
μετὸν ἀληθῶς ἄν ποτε λέγοιτο· πορρωτέρω δὲ ἐστὶ
τῶν τριτείων, εἴ τι τῷ ἐμῷ νῷ δεῖ πιστεῦειν ἡμᾶς
τὰ νῦν.

ΠΡΩ. Ἀλλὰ μὴν, ὃ Σώκρατες, ἔμοιγε δοκεῖ νῦν
μὲν ἠδονὴ σοι πεπτωκέναι καθάπερ εἰ πληγείσα ὑπὸ
τῶν νῦν δὴ λόγων· τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι μαχο-
μένη κεῖται. τὸν δὲ νοῦν, ὡς | ἔοικε, λεκτέον ὡς 23
ἐμφρόνως οὐκ ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων· τὰ γὰρ
αὐτὰ ἔπαθεν ἄν. τῶν δὲ δὴ δευτερείων στερηθεῖσα
ἠδονὴ παντάπασιν ἄν τινα καὶ ἀτιμίαν σχολίη πρὸς

τῶν αὐτῆς ἐραστῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοις ἔτ' ἂν ὁμοίως φαίνοιτο καλή.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄμεινον αὐτὴν εἶν ἤδη καὶ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον καὶ ἐξελέγχοντα λυπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες.

B ΣΩ. | Ἄρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυπεῖν ἠδονήν;

ΠΡΩ. Οὐ μόνον γε, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀγνοεῖς ὡς οὐδεὶς πῶ σε ἡμῶν μεθήσει, πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐπεξέλθῃς τούτων τῷ λόγῳ.

ΣΩ. Βαβαὶ ἄρα, ὦ Πρώταρχε, συχνοῦ μὲν λόγου τοῦ λοιποῦ, σχεδὸν δὲ οὐδὲ ῥαδίου πάνυ τι νῦν. καὶ γὰρ δὴ φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ πορευόμενον, οἷον βέλη ἔχειν ἕτερα τῶν ἔμπροσθεν λόγων· ἔστι δὲ ἴσως ἔνια καὶ ταυτά. οὐκοῦν χροή;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

XII. ΣΩ. Τὴν δέ γε ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι

C | πειρώμεθα τιθέμενοι.

ΠΡΩ. Ποίαν δὴ λέγεις;

ΣΩ. Πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντὶ διχῆ διαλάβωμεν, μᾶλλον δ', εἰ βούλει, τριχῆ.

ΠΡΩ. Καθ' ὅτι, φράζοις ἂν.

ΣΩ. Λάβωμεν ἅττα τῶν νῦν δὴ λόγων.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Τὸν θεὸν ἐλέγομέν που τὸ μὲν ἄπειρον δεῖξαι τῶν ὄντων, τὸ δὲ πέρασ;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τούτω δὴ τῶν εἰδῶν τὰ δύο τιθώμεθα, τὸ δὲ τρίτον ἐξ ἀμφοῖν τούτοις ἐν τι ξυμμισγόμενον.

| εἰμι δ', ὡς ἔοικεν, ἐγὼ γελοῖός τις ἄνθρωπος κατ' D
εἶδη διστὰς καὶ συναριθμούμενος.

ΠΡΩ. Τί φῆς, ὠραθῆ;

ΣΩ. Τετάρτου μοι γένους αὖ προσδεῖν φαίνεται.

ΠΡΩ. Λέγε τίνος.

ΣΩ. Τῆς ξυμμίξεως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν
αἰτίαν ὄρα, καὶ τίθει μοι πρὸς τρισὶν ἐκείνοις τέταρ-
τον τοῦτο.

ΠΡΩ. Μῶν οὖν σοι καὶ πέμπτου προσδεῖται διά-
κρισὶν τινος δυναμένου;

ΣΩ. Τάχ' ἄν· οὐ μὴν οἶμαί γε ἐν τῷ νῦν· ἐὰν
δέ τι δέη, συγγνώσει πού | μοι σὺ μεταδιώκοντι πέμ- E
πτου [βίον].

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν δὴ τῶν τεττάρων τὰ τρία διε-
λόμενοι, τὰ δύο τούτων πειρώμεθα, πολλὰ ἐκάτερον
ἐσχισμένον καὶ διεσπασμένον ἰδόντες, εἰς ἓν πάλιν
ἐκάτερον συναγαγόντες νοῆσαι, πῆ ποτὲ ἦν αὐτῶν ἓν
καὶ πολλὰ ἐκάτερον.

ΠΡΩ. Εἰ μοι σαφέστερον ἔτι περὶ αὐτῶν εἴποις,
τάχ' ἄν ἐποίμην.

ΣΩ. Λέγω τοίνυν τὰ δύο, ἃ προτίθεμαι, | ταῦτ' 24
εἶναι, ἅπερ νῦν δὴ, τὸ μὲν ἄπειρον, τὸ δὲ πέρασ ἔχον·
ὅτι δὲ τρόπον τινὰ τὸ ἄπειρον πολλὰ ἔστι, πειράσο-
μαι φράζειν· τὸ δὲ πέρασ ἔχον ἡμᾶς περιμενέτω.

ΠΡΩ. Μένει.

ΣΩ. Σκέψαι δὴ. χαλεπὸν μὲν γὰρ καὶ ἀμφισβη-
τήσιμον, ὃ κελεύω σε σκοπεῖν, ὅμως δὲ σκόπει. θερμο-
τέρον καὶ ψυχροτέρου πέρι πρῶτον ὄρα πέρασ εἰ ποτὲ
τι νοήσῃς ἄν, ἢ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἐν αὐτοῖς

οίκοῦντε τοῖς γένεσιν, ἕωσπερ ἂν ἐνοικῆτον, τέλος οὐκ
 B | ἂν ἐπιτραφαιήτην γίνεσθαι· γενομένης γὰρ τελευτῆς
 καὶ αὐτῶ τετελευτήκατον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἄει δέ γε, φαμέν, ἐν τε τῷ θερμότερῳ καὶ
 τῷ ψυχροτέρῳ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἐνι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἄει τοίνυν ὁ λόγος σημαίνει ἡμῖν τούτω
 μὴ τέλος ἔχειν· ἀτελῆ δ' ὄντε δήπου παντάπασιν
 ἀπείρω γίνεσθον.

ΠΡΩ. Καὶ σφόδρα γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ γε, ὦ φίλε Πρώταρχε, ὑπέλαβες
 C καὶ ἀνέμνησας, | ὅτι καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο, ὃ σὺ νῦν
 ἐφθέρξω, καὶ τό γε ἡρέμα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχετον
 τῷ μᾶλλον τε καὶ ἥττον. ὅπου γὰρ ἂν ἐνῆτον, οὐκ
 ἔἴητον εἶναι ποσὸν ἕκαστον, ἀλλ' αἰεὶ σφοδρότερον
 ἡσυχαιτέρου καὶ τούναντίον ἐκάσταις πράξεσιν ἐμποιοῦντε
 τὸ πλεον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον, τὸ δὲ
 ποσὸν ἀφρανίζετον. ὃ γὰρ ἐλέχθη νῦν δὴ, μὴ ἀφανί-
 σαντε τὸ ποσόν, ἀλλ' ἐάσαντε αὐτό τε καὶ τὸ μέτριον
 ἐν τῇ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ σφόδρα καὶ ἡρέμα |
 D ἔδρα ἐγγενέσθαι, αὐτὰ ἔρρει ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῶν
 χώρας, ἐν ἧ ἐνῆν. οὐ γὰρ ἔτι θερμότερον οὐδὲ ψυχρό-
 τερον ἦσθην ἂν λαβόντε τὸ ποσόν· προχωρεῖ γὰρ καὶ
 οὐ μένει τό τε θερμότερον αἰεὶ καὶ τὸ ψυχρότερον
 ὡσαύτως, τὸ δὲ ποσὸν ἔσθι καὶ προῖον ἐπαύσατο.
 κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον ἄπειρον γίγνοιτ' ἂν τὸ
 θερμότερον καὶ τούναντίον ἅμα.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν, ὦ Σώκρατες· ἔστι δ', ὅπερ
 εἶπες, οὐ ῥάδια ταῦτα ξυνέπεσθαι· τὸ δὲ εἰς αὐθίς τε

καὶ αὐθις | ἴσως λεχθέντα τὸν τε ἐρωτῶντα καὶ τὸν ἐρωτώμενον ἱκανῶς ἂν ξυμφωνοῦντας ἀποφῆνειεν.

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ μὲν λέγεις, καὶ πειρατέον οὕτω ποιεῖν. νῦν μέντοι ἄθρει τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως εἰ τοῦτο δεξόμεθα σημείον, ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες μηκύνωμεν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ὀπόσ' ἂν ἡμῖν φαίνεται μᾶλλον τε καὶ ἥττον γιγνόμενα καὶ τὸ σφόδρα καὶ ἡρέμα δεχόμενα καὶ τὸ λίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα πάντα, | εἰς τὸ τοῦ ἀπείρου 25 γένος ὡς εἰς ἓν δεῖ πάντα ταῦτα τιθέναι, κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον, ὃν ἔφαμεν, ὅσα διέσπασται καὶ διέσχισται συναγαρόντας χρῆναι κατὰ δύναμιν μίαν ἐπισημαίνεσθαι τινα φύσιν, εἰ μέμνησαι.

ΠΡΩ. Μέμνημαι.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὴ δεχόμενα ταῦτα, τούτων δὲ τὰ ἐναντία πάντα δεχόμενα, πρῶτον μὲν τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα, μετὰ δὲ τὸ ἴσον τὸ διπλάσιον καὶ πᾶν ὅτιπερ ἂν πρὸς ἀριθμὸν ἀριθμὸς ἢ μέτρον ἢ πρὸς μέτρον, | ταῦτα ξύμπαντα εἰς τὸ πέρασ ἀπολογιζόμενοι καλῶς B ἂν δοκοῖμεν δεῖν τοῦτο. ἢ πῶς σὺ φῆς;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε, ὦ Σώκρατες.

XIII. ΣΩ. Εἶεν· τὸ δὲ τρίτον τὸ μικτὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν τίνα ἰδέαν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Σοὶ καὶ ἐμοὶ φράσεις, ὡς οἶμαι.

ΣΩ. Θεὸς μὲν οὔν, ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηται τις θεῶν.

ΠΡΩ. Εὐχὸν δὴ καὶ σκόπει.

ΣΩ. Σκοπῶ· καί μοι δοκεῖ τις, ὦ Πρώταρχε, αὐτῶν φίλος ἡμῖν νῦν δὴ γεγονέναι.

C ΠΡΩ. | Πῶς λέγεις τοῦτο καὶ τίνι τεκμηρίῳ χρῆ;
 ΣΩ. Φράσω δῆλον ὅτι. σὺ δέ μοι συνακολούθη-
 σον τῷ λόγῳ.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νῦν δὴ πού τι
 καὶ ψυχρότερον. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρόσθετες δὴ ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς
 καὶ πλέον καὶ ἔλαττον καὶ θάπτον καὶ βραδύτερον καὶ
 μεῖζον καὶ σμικρότερον καὶ ὁπόσα ἐν τῷ πρόσθεν τῆς τὸ
 μᾶλλον τε καὶ ἦττον δεχομένης ἐτίθειμεν εἰς ἓν φύσεως.

D ΠΡΩ. | Τῆς τοῦ ἀπείρου λέγεις;

ΣΩ. Ναί. συμμίγνυ δέ γε εἰς αὐτὴν τὸ μετὰ
 ταῦτα τὴν αὖ τοῦ πέρατος γένναν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

ΣΩ. Ἦν καὶ νῦν δὴ, δέον ἡμᾶς, καθάπερ τὴν
 τοῦ ἀπείρου συνηγάγομεν εἰς ἓν, οὕτω καὶ τὴν τοῦ
 περατοειδοῦς συναγαγεῖν, οὐ συνηγάγομεν. ἀλλ' ἴσως
 καὶ νῦν ταῦτὸν δράσει, <εἰ> τούτων ἀμφοτέρων συναγο-
 μένων καταφανῆς κἀκείνη γενήσεται.

ΠΡΩ. Ποίαν καὶ πῶς λέγεις;

E ΣΩ. Τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου, καὶ ὁπόση
 παύει πρὸς | ἀλλήλα τἀναντία διαφόρως ἔχοντα, σύμ-
 μετρα δὲ καὶ σύμφωνα ἐνθειῖσα ἀριθμὸν ἀπεργάζεται.

ΠΡΩ. Μανθάνω· φαίνει γάρ μοι λέγειν, μιγνῦσι
 ταῦτα γενέσεις τινὰς ἐφ' ἐκάστων αὐτῶν συμβαίνειν.

ΣΩ. Ὅρθῶς γὰρ φαίνομαι.

ΠΡΩ. Λέγε τοίνυν.

ΣΩ. Ἄρ' οὐκ ἐν μὲν νόσοις ἢ τούτων ὀρθῆ
 κοινωνία τὴν ὑγείας φύσιν ἐγέννησεν;

ΠΡΩ. | Παντάπασι μὲν οὔν.

26

ΣΩ. Ἐν δὲ ὄξει καὶ βαρεῖ καὶ ταχεῖ καὶ βραδεῖ, ἀπειροῖς οὔσιν, ἄρ' οὐ ταῦτὰ ἐγγιγνόμενα ταῦτα ἅμα πέρας τε ἀπειρογάσατο καὶ μουσικὴν ξύμπασαν τελεώτατα ξυνεστήσατο;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἔν γε χειμῶσι καὶ πνίγεσιν ἐγγενόμενα τὸ μὲν πολὺ λίαν καὶ ἄπειρον ἀφείλετο, τὸ δὲ ἔμμετρον καὶ ἅμα σύμμετρον ἀπειρογάσατο.

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ τούτων ὦραί τε καὶ ὄσα καλὰ | πάντα ἡμῖν γέγονε, τῶν τε ἀπειρῶν καὶ τῶν πέρας Β ἐχόντων συμμιχθέντων;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, οἷον μεθ' ὑγείας κάλλος καὶ ἰσχύν, καὶ ἐν ψυχαῖς αὖ πάμπολλα ἕτερα καὶ πάγκαλα. ὕβριν γάρ που καὶ ξύμπασαν πάντων πονηρίαν αὕτη κατιδοῦσα ἢ θεός, ὦ καλὲ Φίληβε, πέρας οὔτε ἡδονῶν οὐδὲν οὔτε πλησμονῶν ἐνὸν ἐν αὐτοῖς, νόμον καὶ τάξιν πέρας ἐχόντων ἔθετο· καὶ σὺ μὲν ἀποκναῖσαι φῆς αὐτήν, | ἐγὼ C δὲ τούναντίον ἀποσῶσαι λέγω. σοὶ δέ, ὦ Πρώταρχε, πῶς φαίνεται;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε κατὰ νοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν δὴ τρία ταῦτα εἶρηκα, εἰ ξυννοεῖς.

ΠΡΩ. Ἄλλ' οἶμαι κατανοεῖν· ἐν μὲν γάρ μοι δοκεῖς τὸ ἄπειρον λέγειν, ἐν δὲ καὶ δεύτερον τὸ πέρας ἐν τοῖς οὔσι· τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει φράζειν.

ΣΩ. Τὸ γὰρ πλῆθος σε, ὦ θανμάσιε, ἐξέπληξε τῆς τοῦ τρίτου γενέσεως· καὶ τοι πολλὰ γε καὶ τὸ Δ ἄπειρον | παρεσχετο γένη, ὅμως δ' ἐπισφραγισθέντα τῷ τοῦ μᾶλλον καὶ ἐναντίου γένει ἐν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε πέρασ οὔτε πολλὰ εἶχεν, οὔτ' ἐδυσκολαίνομεν ὡς οὐκ ἦν ἐν φύσει.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ τρίτον φάθι με λέγειν, ἐν τοῦτο τιθέντα τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειρογασμένων μέτρων.

ΠΡΩ. Ἐμαθον.

Ε XIV. ΣΩ. | Ἀλλὰ δὴ πρὸς τρισὶ τέταρτόν τι τότε ἔφαμεν εἶναι γένος σκεπτέον· κοινὴ δ' ἡ σκέψις. ὄρα γάρ, εἰ σοι δοκεῖ ἀναγκαῖον εἶναι πάντα τὰ γιγνώμενα διὰ τινα αἰτίαν γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Ἐμοιγε· πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτου γίγνοιτο;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡ τοῦ ποιοῦντος φύσις οὐδὲν πλὴν ὀνόματι τῆς αἰτίας διαφέρει, τὸ δὲ ποιῶν καὶ τὸ αἴτιον ὁρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἓν;

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

27 ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ποιούμενον αὖ | καὶ τὸ γιγνώμενον οὐδὲν πλὴν ὀνόματι, καθάπερ τὸ νῦν δὴ, διαφέρον εὐρήσομεν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἠγρεῖται μὲν τὸ ποιῶν ἀεὶ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνώμενον ἐκείνῳ;

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄλλο ἄρα καὶ οὐ ταῦτόν αἰτία τ' ἐστὶ καὶ τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτία.

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ἐξ ὧν γίγνεται πάντα τὰ τρία παρέσχετο ἡμῖν γένη;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Τὸ δὲ | δὴ πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγο- B
μεν τέταρτον, τὴν αἰτίαν, ὡς ἱκανῶς ἕτερον ἐκείνων δεδηλωμένον;

ΠΡΩ. Ἔτερον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὅρθῶς μὴν ἔχει διωρισμένων τῶν τεττάρων ἐνὸς ἐκάστου μνήμης ἕνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμησασθαι.

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοίνυν ἄπειρον λέγω, δεύτερον δὲ πέρας, ἔπειτ' ἐκ τούτων τρίτον μικτὴν καὶ γεγενη- μένην οὐσίαν· τὴν δὲ τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγων ἄρα μὴ | πλημμελοῖην ἂν τι; C

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Φέρε δὴ, τὸ μετὰ τοῦθ' ἡμῖν τίς ὁ λόγος, καὶ τί ποτε βουλευθέντες εἰς ταῦτα ἀφικόμεθα; ἄρ' οὐ τόδε ἦν; δευτερεῖα ἐζητοῦμεν πότερον ἡδονῆς γίγνοιτ' ἂν ἢ φρονήσεως. οὐχ οὕτως ἦν;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν [ἄς] νῦν, ἐπειδὴ ταῦτα οὕτω διει- λόμεθα, κάλλιον ἂν καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσαίμεθα πρώτου πέρι καὶ δευτέρου, περὶ ὧν δὴ τὸ πρῶτον ἡμφισβητήσαμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἴθι | δὴ· νικῶντα μὲν ἔθεμέν που τὸν μι- D
κτὸν βίον ἡδονῆς τε καὶ φρονήσεως. ἦν οὕτως;

ΠΡΩ. Ἦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦτον μὲν τὸν βίον ὀρωμένῃ που τίς τέ ἐστι καὶ ὁποίου γένους;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Καὶ μέρος γ' αὐτὸν φήσομεν εἶναι τοῦ τρίτου, οἶμαι, γένους· οὐ γὰρ δυοῖν τινοῖν ἐστὶ μικτός ἐκεῖνος, ἀλλὰ ξυμπάντων τῶν ἀπείρων ὑπὸ τοῦ πέρατος δεδεμένων, ὥστε ὀρθῶς ὁ νικηφόρος οὗτος βίος μέρος ἐκείνου γίγνοιτ' ἄν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

E XV. ΣΩ. Εἶεν· τί δὲ ὁ σός, ᾧ | Φίληβε, ἡδὺς καὶ ἄμικτος ὢν; ἐν τίνι γένει τῶν εἰρημένων λεγόμενος ὀρθῶς ἄν ποτε λέγοιτο; ᾧδε δ' ἀπόκριναί μοι πρὶν ἀποφήνασθαι.

ΦΙ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Ἡδονὴ καὶ λύπη πέρας ἔχεται, ἢ τῶν τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένων ἐστών;

ΦΙ. Ναί, τῶν τὸ μᾶλλον, ᾧ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἡδονὴ πᾶν ἀγαθὸν ἦν, εἰ μὴ ἄπειρον ἐτύγγανε πεφυκὸς καὶ πλήθει καὶ τῷ μᾶλλον.

28 ΣΩ. | Οὐδέ γ' ἄν, ᾧ Φίληβε, λύπη πᾶν κακόν· ὥστ' ἄλλο τι νῶν σκεπτέον ἢ τὴν τοῦ ἀπείρου φύσιν, ὡς παρέχεται τι μέρος ταῖς ἡδοναῖς ἀγαθοῦ. τοῦτο δὴ σοι τῶν ἀπεράντων γεγονὸς ἔστω· φρόνησιν δὲ καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν εἰς τί ποτε τῶν προειρημένων, ᾧ Πρώταρχέ τε καὶ Φίληβε, νῦν θέντες οὐκ ἂν ἀσεβοῖμεν; οὐ γὰρ μοι δοκεῖ σμικρὸς ἡμῖν εἶναι ὁ κίνδυνος κατορθώσασσι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

B ΦΙ. Σεμνύνεις γάρ, ᾧ Σώκρατες, | τὸν σεαυτοῦ θεόν.

ΣΩ. Καὶ γὰρ σύ, ᾧ ἑταῖρε, τὴν σεαυτοῦ· τὸ δ' ἐρωτώμενον ὅμως ἡμῖν λεκτέον.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς τοι λέγει Σωκράτης, ὦ Φίληβε, καὶ αὐτῷ πειστέον.

ΦΙ. Οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σὺ, Πρώταρχε, προήρησαι λέγειν;

ΠΡΩ. Πάνν γε· νῦν μέντοι σχεδὸν ἀπορῶ, καὶ δέομαί γε, ὦ Σώκρατες, αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην, ἵνα μηδὲν ἡμεῖς σοι περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες παρὰ μέλος φθεγξώμεθα τι.

ΣΩ. Πειστέον, | ὦ Πρώταρχε· οὐδὲ γὰρ χαλεπὸν οὐδὲν ἐπιτάττεις· ἀλλ' ὄντως σε ἐγώ, καθάπερ εἶπε Φίληβος, σεμνύων ἐν τῷ παίζειν ἐθορόβησα, νοῦν καὶ ἐπιστήμην ἐρόμενος ὁποίου γένους εἶεν;

ΠΡΩ. Παντάπασί γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν θάδιον. πάντες γὰρ συμφωνοῦσιν οἱ σοφοί, ἑαυτοὺς ὄντως σεμνύοντες, ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. καὶ ἴσως εὖ λέγουσι. διὰ μακροτέρων δ', εἰ βούλει, τὴν σκέψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησώμεθα.

| ΠΡΩ. Λέγ' ὅπως βούλει, μηδὲν μῆκος ἡμῖν ὑπολογιζόμενος, ὦ Σώκρατες, ὡς οὐκ ἀπεχθισόμενος.

XVI. ΣΩ. Καλῶς εἶπες. ἀρξώμεθα δὲ πως ὧδε ἐπανερωτῶντες.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πότερον, ὦ Πρώταρχε, τὰ ξύμπαντα καὶ τόδε τὸ καλούμενον ὄλον ἐπιτροπεύειν φῶμεν τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ εἰκῆ δύναμιν καὶ τὸ ὅπη ἔτυχεν, ἢ τὰναντία, καθάπερ οἱ πρόσθεν ἡμῶν ἔλεγον, νοῦν καὶ φρόνησίν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερνᾶν;

| ΠΡΩ. Οὐδὲν τῶν αὐτῶν, ὦ θαυμάσιε Σώκρατες. Ἐ ὁ μὲν γὰρ σὺ νῦν δὴ λέγεις, οὐδ' ὅσιον εἶναί μοι

φαίνεται· τὸ δὲ νοῦν πάντα διακοσμεῖν αὐτὰ φάναι καὶ τῆς ὕψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ πάσης τῆς περιφορᾶς ἄξιον, καὶ οὐκ ἄλλως ἔγωγ' ἂν ποτε περὶ αὐτῶν εἴποιμι οὐδ' ἂν δοξάσαιμι.

ΣΩ. Βούλει δῆτά τι καὶ ἡμεῖς τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογούμενον ξυμφήσωμεν, ὡς ταῦθ' οὕτως ἔχει, |
29 καὶ μὴ μόνον οἰώμεθα δεῖν τὰλλότρια ἄνευ κινδύνου λέγειν, ἀλλὰ καὶ συγκινδυνεύωμεν καὶ μετέχωμεν τοῦ ψόγου, ὅταν ἀνὴρ δεινὸς φῆ ταῦτα μὴ οὕτως ἀλλ' ἀτάκτως ἔχειν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐκ ἂν βουλοίμην;

ΣΩ. Ἴθι δὴ, τὸν ἐπιόντα περὶ τούτων νῦν ἡμῖν λόγον ἄθροι.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Τὰ περὶ τὴν τῶν σωμάτων φύσιν ἀπάντων τῶν ζῳῶν, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα καθοροῦμένον καὶ γῆν, καθάπερ οἱ χειμαζόμενοί φασιν, ἐνόητα ἐν
B τῇ | συστάσει.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα· χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπορίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις.

ΣΩ. Φέρε δὴ, περὶ ἐκάστου τῶν παρ' ἡμῖν λαβὲ τὸ τοιόνδε.

ΠΡΩ. Ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι σμικρὸν τε τούτων ἕκαστον [παρ'] ἡμῖν ἔνεστι καὶ φαῦλον καὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς εἰλικρινὲς ὄν καὶ τὴν δύναμιν οὐκ ἄξιαν τῆς φύσεως ἔχον· ἐν ἐνὶ δὲ λαβῶν περὶ πάντων νόει ταῦτόν. οἷον πῦρ μὲν ἔστι που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

C ΣΩ. Οὐκοῦν | σμικρὸν μὲν τι τὸ παρ' ἡμῖν καὶ

ἀσθενές καὶ φαῦλον, τὸ δ' ἐν τῷ παντὶ πλήθει τε
θανυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ
πῦρ οὔσῃ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα ἀληθές ὃ λέγεις.

ΣΩ. Τί δέ; τρέφεται καὶ γίννεται ἐκ τούτου καὶ
ἄρχεται τὸ τοῦ παντός πῦρ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρός,
ἢ τοῦναντίον ὑπ' ἐκείνου τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ σὸν καὶ
τὸ τῶν ἄλλων ζώων ἅπαντ' ἴσχει ταῦτα;

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν οὐδ' ἀποκρίσεως ἄξιον ἐρωτᾶς.

ΣΩ. | Ὅρθως· ταῦτὰ γὰρ ἐρεῖς, οἶμαι, περὶ τε D
τῆς ἐν τοῖς ζώοις γῆς τῆς ἐνθάδε καὶ τῆς ἐν τῷ παντί,
καὶ τῶν ἄλλων δὴ πάντων, ὅσων ἠρώτησα ὀλίγον
ἔμπροσθεν, οὕτως ἀποκρινεῖ.

ΠΡΩ. Τίς γὰρ ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἂν
ποτε φανείῃ;

ΣΩ. Σχεδὸν οὐδ' ὄστισοῦν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο
ἐξῆς ἔπου. πάντα γὰρ ἡμεῖς ταῦτα τὰ νῦν δὴ λεχθέντα
ἄρ' οὐκ εἰς ἐν συγκείμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ταῦτὸν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τοῦδε | ὃν κόσμον E
λέγομεν· διὰ τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον ἂν εἴη που σῶμα,
σύνθετον ὃν ἐκ τῶν αὐτῶν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Πότερον οὖν ἐκ τούτου τοῦ σώματος ὅλως
τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἢ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν τοῦτο τρέφεται
τε καὶ ὅσα νῦν δὴ περὶ αὐτῶν εἶπομεν εἰληφέ τε
καὶ ἴσχει;

ΠΡΩ. Καὶ τοῦθ' ἕτερον, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄξιον
ἐρωτήσεως.

| ΣΩ. Τί δέ; τόδε ἄρα ἄξιον; ἢ πῶς ἐρεῖς;

ΠΡΩ. Λέγε τὸ ποῖον.

ΣΩ. Τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἄρ' οὐ ψυχὴν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι φήσομεν.

ΣΩ. Πόθεν, ὦ φίλε Πρώταρχε, λαβόν, εἶπερ μὴ τό γε τοῦ παντὸς σῶμα ἐμψυχον ὃν ἐτύγχανε, ταῦτά γε ἔχον τούτῳ καὶ ἔτι πάντῃ καλλίονα;

ΠΡΩ. Δῆλον ὡς οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γάρ που δοκοῦμέν γε, ὦ Πρώταρχε, τὰ τέτταρα ἐκεῖνα, πέρας καὶ ἄπειρον καὶ κοινὸν καὶ τὸ Β τῆς αἰτίας γένος, ἐν | ἅπασι τέταρτον ἐνόν, τοῦτο ἐν μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν ψυχὴν τε παρέχον καὶ σωμασκήν ἐμποιοῦν καὶ πταίσαντος σώματος ἰατρικὴν καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθὲν καὶ ἀκούμενον πᾶσαν καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι, τῶν δ' αὐτῶν τούτων ὄντων ἐν ὄλῳ τε οὐρανῷ καὶ κατὰ μεγάλα μέρη, καὶ προσέτι καλῶν καὶ εἰλικρινῶν, ἐν τούτοις δ' οὐκ ἄρα μεμηχανῆσθαι τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν.

C | ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐδαμῶς τοῦτό γ' ἂν λόγον ἔχοι.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ τοῦτο, μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἂν ἐπόμενοι βέλτιον λέγοιμεν, ὡς ἔστιν, ἂ πολλὰκίς εἰρήκαμεν, ἄπειρόν τε ἐν τῷ παντὶ πολὺ, καὶ πέρας ἱκανόν, καὶ τις ἐπ' αὐτοῖς αἰτία οὐ φαύλη, κοσμοῦσά τε καὶ συντάττουσα ἐνιαυτούς τε καὶ ὄρας καὶ μῆνας, σοφία καὶ νοῦς λεγομένη δικαιοτάτ' ἂν.

ΠΡΩ. Δικαιοτάτα δῆτα.

ΣΩ. Σοφία μὴν καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἂν ποτε γενοίσθην.

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

D ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν μὲν τῇ τοῦ Διὸς | ἐρεῖς φύσει

βασιλικὴν μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν, ἐν δὲ ἄλλοις ἄλλα καλά, καθ' ὃ φίλον ἐκάστοις λέγεσθαι.

ΠΡΩ. Μάλα γε.

ΣΩ. Τοῦτον δὴ τὸν λόγον ἡμᾶς μή τι μάτην δόξης, ὧ Πρώταρχε, εἰρηκέναι, ἀλλ' ἔστι τοῖς μὲν πάλαι ἀποφηναμένοις, ὡς αἰεὶ τοῦ παντὸς νοῦς ἄρχει, ξύμμαχος ἐκείνοις.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τῇ δέ γε ἐμῇ ζητήσῃ πεπορικῶς ἀπόκρισιν, ὅτι νοῦς ἐστὶ γένους [τῆς] | τοῦ πάντων αἰτίου λεχθέν-Ε τος τῶν τεττάρων, ὧν ἦν ἡμῖν ἐν τοῦτο. ἔχεις γὰρ δήπου νῦν ἡμῶν ἤδη τὴν ἀπόκρισιν.

ΠΡΩ. Ἔχω καὶ μάλα ἱκανῶς· καίτοι με ἀποκρινάμενος ἔλαθες.

ΣΩ. Ἀνάπαντα γὰρ, ὧ Πρώταρχε, τῆς σπουδῆς γίγνεται ἐνίοτε ἢ παιδιὰ.

ΠΡΩ. Καὶ καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Νοῦς δήπου, ὧ ἑταῖρε, οὗ μὲν γένους | ἐστὶ 31 καὶ τίνα ποτὲ δύναμιν κέκτηται, σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν τὰ νῦν δεδήλωται.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἡδονῆς γε ὡσαύτως πάλαι τὸ γένος ἐφάνη.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Μεμνώμεθα δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν, ὅτι νοῦς μὲν αἰτίας ἦν ξυγγενῆς καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ γένους, ἡδονὴ δὲ ἀπειρός τε αὐτῇ καὶ τοῦ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσα μήτε τέλος ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχοντος μηδὲ ἔξοντός ποτε γένους.

- B ΠΡΩ. *Μεμνησόμεθα· | πῶς γὰρ οὐ;*
 XVII. ΣΩ. *Δεῖ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν ᾧ τέ ἐστιν ἐκάτερον αὐτοῖν καὶ διὰ τί πάθος γίγνεσθον, ὁπότε γίγνησθον, ἰδεῖν ἡμᾶς· πρῶτον τὴν ἡδονὴν· ὥσπερ τὸ γένος αὐτῆς πρότερον ἐβασανίσαμεν, οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα. λύπης δ' αὖ χωρὶς τὴν ἡδονὴν οὐκ ἄν ποτε δυναίμεθα ἱκανῶς βασανίσει.*
 ΠΡΩ. *Ἄλλ' εἰ ταύτη χρὴ πορεύεσθαι, ταύτη πορευώμεθα.*
 ΣΩ. *Ἄρ' οὖν σοὶ καθάπερ ἐμοὶ φαίνεται τῆς γενέσεως αὐτῶν πέρι;*
- C ΠΡΩ. *Τὸ | ποῖον;*
 ΣΩ. *Ἐν τῷ κοινῷ μοι γένει ἅμα φαίνεσθον λύπη τε καὶ ἡδονὴ γίγνεσθαι κατὰ φύσιν.*
 ΠΡΩ. *Κοινὸν δέ γε, ᾧ φίλε Σώκρατες, ὑπομίμησκε ἡμᾶς τί ποτε τῶν προειρημένων βούλει δηλοῦν.*
 ΣΩ. *Ἔσται ταῦτ' εἰς δύναμιν, ᾧ θαυμάσιε.*
 ΠΡΩ. *Καλῶς εἶπες.*
 ΣΩ. *Κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν ὃ δὴ τῶν τετάρων τρίτον ἐλέγομεν.*
 ΠΡΩ. *Ὁ μετὰ τὸ ἄπειρον καὶ πέρας ἔλεγες, ἐν ᾧ καὶ ὑγίειαν, οἶμαι δὲ καὶ ἁρμονίαν, ἐτίθεσο;*
- D ΣΩ. *| Κάλλιστ' εἶπες. τὸν νοῦν δὲ ὅτι μάλιστ' ἤδη πρόσσεχε.*
 ΠΡΩ. *Λέγε μόνον.*
 ΣΩ. *Λέγω τοίνυν τῆς ἁρμονίας μὲν λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζῴοις ἅμα λύσιν τῆς φύσεως καὶ γένεσιν ἀλγηδόνων ἐν τῷ τότε γίγνεσθαι χρόνῳ.*
 ΠΡΩ. *Πάνυ λέγεις εἰκός.*
 ΣΩ. *Πάλιν δὲ ἁρμοττομένης τε καὶ εἰς τὴν αὐτῆς*

φύσιν ἀπιούσης ἡδονῆν γίνεσθαι λεκτέον, εἰ δεῖ δι' ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα ῥηθῆναι.

| ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν σε ὀρθῶς λέγειν, ὃ Σώκρατες, Ἐ ἐμφανεστερον δὲ ἔτι ταῦτά ταῦτα πειρώμεθα λέγειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ δημόσια πον καὶ περιφανῆ ῥᾶστον συννοεῖν;

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Πείνη μὲν πον λύσις καὶ λύπη;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἐδωδὴ δέ, πλήρωσις γιγνομένη πάλιν, ἡδονή;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Δίψος δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη [καὶ λύσις], ἡ δὲ τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα | δὴ-32 ναμὶς ἡδονή· διακρίσις δέ γ' αὖ καὶ διάλυσις ἡ παρὰ φύσιν, τοῦ πνίγους πάθη, λύπη, κατὰ φύσιν δ' ἡ πάλιν ἀπόδοσις τε καὶ ψῦξις ἡδονή.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ ῥίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζῶον τῆς ὑγρότητος πῆξις λύπη· πάλιν δ' εἰς ταῦτόν ἀπιόντων καὶ διακρινομένων ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή. καὶ ἐνὶ λόγῳ σκοπεῖ εἴ σοι μέτριος ὁ λόγος, ὃς ἂν φῆ τὸ ἐκ τοῦ ἀπείρου καὶ πέρατος κατὰ φύσιν | ἔμ- B ψυχον γεγονὸς εἶδος, ὅπερ ἔλεγον ἐν τῷ πρόσθεν, ὅταν μὲν τοῦτο φθειρῆται, τὴν μὲν φθορὰν λύπην εἶναι, τὴν δ' εἰς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ὁδόν, ταύτην δ' αὖ πάλιν τὴν ἀναχώρησιν πάντων ἡδονήν.

ΠΡΩ. Ἔστω· δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἐν εἶδος τιθώμεθα λύπης τε καὶ ἡδονῆς ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἐκατέροις;

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

XVIII. ΣΩ. Τίθει τοίνυν αὐτῆς τῆς ψυχῆς κατὰ
C τὸ τούτων τῶν παθημάτων προσδόκημα | τὸ μὲν πρὸ
τῶν ἡδέων ἐπιζόμενον ἡδὺ καὶ θαρραλέον, τὸ δὲ πρὸ
τῶν λυπηρῶν φοβερόν καὶ ἀλγεινόν.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν τοῦθ' ἡδονῆς καὶ λύπης
ἕτερον εἶδος, τὸ χωρὶς τοῦ σώματος αὐτῆς τῆς ψυχῆς
διὰ προσδοκίας γιγνόμενον.

ΣΩ. Ὅρθως ὑπέλαβες. ἐν γὰρ τούτοις οἶμαι,
κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν, εἰλικρινέσι τε ἑκατέροις γι-
γνομένοις, ὡς δοκεῖ, καὶ ἀμίκτοις λύπης τε καὶ ἡδονῆς,
ἐμφανῆς ἔσεσθαι τὸ περὶ τὴν ἡδονήν, πότερον ὅλον
D ἔστι | τὸ γένος ἀσπαστόν, ἢ τοῦτο μὲν ἐτέρῳ τινὶ τῶν
προειρημένων δοτέον ἡμῖν γενῶν, ἡδονῆ δὲ καὶ λύπη,
καθάπερ θερμῶ καὶ ψυχρῶ καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις,
τοτὲ μὲν ἀσπαστέον αὐτά, τοτὲ δὲ οὐκ ἀσπαστέον,
ὡς ἀγαθὰ μὲν οὐκ ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἔνια δεχόμενα
τὴν τῶν ἀγαθῶν ἔστιν ὅτε φύσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὅτι ταύτη πη δεῖ δια-
πορευθῆναι τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοίνυν τόδε ξυνίδωμεν· ὡς
E εἴπερ ὄντως | ἔστι τὸ λεγόμενον, διαφθειρομένων μὲν
αὐτῶν ἀλγηδῶν, ἀνασφωζομένων δὲ ἡδονῆ, τῶν μήτε δια-
φθειρομένων μήτε ἀνασφωζομένων ἐννοήσωμεν πέρι, τίνα
ποτὲ ἔξιν δεῖ τότε ἐν ἐκάστοις εἶναι τοῖς ζώοις, ὅταν
οὕτως ἴσχη. σφόδρα δὲ προσέχων τὸν νοῦν εἶπέ· ἄρ'
οὐ πᾶσα ἀνάγκη πᾶν ἐν τῷ τότε χρόνῳ ζῶον μήτε
τι λυπεῖσθαι μήτε ἡδεσθαι μήτε μέγα μήτε σμικρόν;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔστι τις τρίτη ἡμῶν ἢ τοιαύτη διάθεσις
33 παρὰ τε τὴν τοῦ | χαίροντος καὶ παρὰ τὴν τοῦ λυπούμενου;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἄγε δὴ τοίνυν, ταύτης προθυμοῦ μεμνησθαι. πρὸς γὰρ τὴν τῆς ἡδονῆς κρίσιν οὐ σμικρὸν μεμνησθαι ταύτην ἔσθ' ἡμῖν ἢ μὴ. βραχὺ δέ τι περὶ αὐτῆς, εἰ βούλει, διαπεράνωμεν.

ΠΡΩ. Λέγε ποῖον.

ΣΩ. Τῷ τὸν τοῦ φρονεῖν ἐλομένῳ βίον οἶσθ' ὡς τοῦτον τὸν τρόπον οὐδὲν ἀποκαλύει ζῆν.

ΠΡΩ. Τὸν τοῦ μὴ χαίρειν μηδὲ λυπεῖσθαι | λέγεις; B

ΣΩ. Ἐρρήθη γὰρ πού τότε ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων μηδὲν δεῖν μήτε μέγα μήτε σμικρὸν χαίρειν τῷ τὸν τοῦ νοεῖν καὶ φρονεῖν βίον ἐλομένῳ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα οὕτως ἐρρήθη.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτως ἂν ἐκείνῳ γε ὑπάρχοι· καὶ ἴσως οὐδὲν ἄτοπον, εἰ πάντων τῶν βίων ἐστὶ θεϊότατος.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν εἰκὸς γε οὔτε χαίρειν τοὺς θεοὺς οὔτε τὸ ἐναντίον.

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εἰκὸς· ἄσχημον γοῦν αὐτῶν ἐκάτερον γιγνόμενόν ἐστιν. ἀλλὰ δὴ τοῦτο μὲν ἔτι καὶ εἰς αὐθις ἐπισκεψώμεθα, εἰ | πρὸς λόγον C
τι ἦ, καὶ τῷ νῷ πρὸς τὰ δευτερεῖα, εἰ μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προσθεῖναι, προσθήσομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

XIX. ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ἕτερον εἶδος τῶν ἡδονῶν, ὃ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔφαμεν εἶναι, διὰ μνήμης πᾶν ἐστὶ γεγονός.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Μνήμην, ὡς ἔοικεν, ὅτι ποτ' ἔστι, πρότερον ἀναληπτέον, καὶ κινδυνεύει πάλιν ἔτι πρότερον αἰσθη-

σιν μνήμης, εἰ μέλλει τὰ περὶ ταῦθ' ἡμῖν κατὰ τρόπον φανερά πη γενήσεσθαι.

D | ΠΡΩ. Πῶς φῆς;

ΣΩ. Θὲς τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐκάστοτε παθημάτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι κατασβεννύμενα, πρὶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν διεξελθεῖν, ἀπαθῆ ἑκείνην ἐάσαντα, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν ἰόντα καὶ τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἰδιὸν τε καὶ κοινὸν ἐκατέρωφ.

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τὰ μὲν δὴ μὴ δι' ἀμφοῖν ἰόντα ἐὰν τὴν ψυχὴν ἡμῶν φῶμεν λανθάνειν, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν μὴ λανθάνειν, ἄρ' ὀρθότατα ἐροῦμεν;

E ΠΡΩ. Πῶς γὰρ | οὐ;

ΣΩ. Τὸ τοίνυν λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβῃς ὡς λέγω λήθης ἐνταῦθά που γένεσιν· ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἕξοδος· ἢ δ' ἐν τῷ λεγομένῳ νῦν οὐπω γέρονε· τοῦ δὲ μήτε ὄντος μήτε γερονότος πω γίνεσθαι φάναι τινὰ ἀποβολὴν ἄτοπον. ἦ γὰρ;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὰ τοίνυν ὀνόματα μετάβαλε μόνον.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ἀντὶ μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχὴν, ὅταν ἀπαθῆς αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος, 34 ἢν νῦν λήθην | καλεῖς, ἀναισθησίαν ἐπονόμασον.

ΠΡΩ. Ἐμαθον.

ΣΩ. Τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δ' αὖ τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἰσθησιν οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέρῃσι ἔν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη μανθάνομεν, ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἰσθησιν;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἂν τις λέγοι κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν.

ΠΡΩ. | Ὅρθῶς γὰρ οὔν.

ΣΩ. Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἄρ' οὐ διαφέρουσιν λέγομεν;

ΠΡΩ. ἴσως.

ΣΩ. Ἄρ' οὔν οὐ τόδε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅταν ἂ μετὰ τοῦ σώματος ἐπασχέ ποθ' ἢ ψυχῇ, ταῦτ' ἄνευ τοῦ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅτι μάλιστα ἀναλαμβάνη, τότε ἀναμιμνήσκεσθαι πού λέγομεν. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὔν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην εἴτε αἰσθήσεως εἴτ' αἰ μαθήματος αὐτῆς ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, | καὶ ταῦτα ξύμπαντα ἀναμνή-
σεις καὶ μνήμας πού λέγομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Οὐδὲν γὰρ χάριν ἅπαντ' εἴρηται ταῦτα, ἔστι τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ἴνα ἤδη τὴν τῆς ψυχῆς ἡδονὴν χωρὶς σώματος ὅτι μάλιστα καὶ ἐναργέστατα λάβοιμεν, καὶ ἅμα ἐπιθυμίαν· διὰ γὰρ τούτων πως ταῦτα ἀμφοτέρω ἐοικε δηλοῦσθαι.

XX. ΠΡΩ. Λέγωμεν τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα.

ΣΩ. Πολλά γε περὶ γένεσιν ἡδονῆς καὶ πᾶσαν

Ἐπὶ τὴν | μορφὴν αὐτῆς ἀναγκαῖον, ὡς ἔοικε, λέγοντας σκοπεῖν. καὶ γὰρ νῦν πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι, τί ποτ' ἔστι καὶ ποῦ γίγνεται.

ΠΡΩ. Σκοπῶμεν τοίνυν· οὐδὲν γὰρ ἀπολοῦμεν.

ΣΩ. Ἀπολοῦμεν μὲν οὖν, καὶ ταῦτά γε, ὧς Πρωταρχε, εὐρόντες ὃ νῦν ζητοῦμεν, [ἀπολοῦμεν] τὴν περὶ αὐτὰ ταῦτα ἀπορίαν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς ἡμῖν ὡ· τὸ δ' ἐφεξῆς τούτοις πειρώμεθα λέγειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν νῦν δὴ πείνην τε καὶ δίψος καὶ Ἐπὶ ὀλλ' ἕτερα τοιαῦτα ἔφαμεν εἶναι | τινὰς ἐπιθυμίας;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Πρὸς τί ποτε ἄρα ταῦτ' ὄν βλέψαντες οὔτω πολὺ διαφέροντα ταῦθ' ἐνὶ προσαγορευόμεν ὀνόματι;

ΠΡΩ. Μὰ Δί' οὐ ῥάδιον ἴσως εἰπεῖν, ὧς Σώκρατες, ἀλλ' ὅμως λεκτέον.

ΣΩ. Ἐκεῖθεν δὴ ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλάβωμεν.

ΠΡΩ. Πόθεν δὴ;

ΣΩ. Διψῆ που λέγομεν ἐκάστοτέ τι;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Τοῦτο δέ γ' ἔστι κενοῦται;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τὸ δίψος ἔστιν ἐπιθυμία;

ΠΡΩ. Ναί, πάματός γε.

35 ΣΩ. Πάματος, | ἢ πληρώσεως πάματος;

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν πληρώσεως.

ΣΩ. Ὁ κενούμενος ἡμῶν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει κενούμενος γὰρ ἐρᾷ πληροῦσθαι.

ΠΡΩ. Σαφέστατά γε.

ΣΩ. Τί οὖν; ὁ τὸ πρῶτον κενούμενος ἔστιν ὀπόθεν εἴτ' αἰσθήσει πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν εἴτε μνήμη, τούτου ὁ μήτ' ἐν τῷ νῦν χρόνῳ πάσχει μήτ' ἐν τῷ πρόσθε πάποτ' ἔπαθεν;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ὁ γ' ἐπιθυμῶν | τινὸς ἐπιθυμεῖ, Β
φραμέν.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὁ γε πάσχει, τούτου ἐπιθυμεῖ. διψῆ γάρ, τοῦτο δὲ κένωσις· ὁ δὲ ἐπιθυμεῖ πληρώσεως.

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πληρώσεώς γ' ἄρα πῆ τι τῶν τοῦ διψῶντος ἂν ἐφάπτοιτο.

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Τὸ μὲν δὴ σῶμα ἀδύνατον· κενοῦται γάρ που.

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Τὴν ψυχὴν ἄρα τῆς πληρώσεως ἐφάπτεσθαι λοιπόν, τῆ μνήμη δῆλον ὅτι· | τῷ γὰρ ἂν ἔτ' ἄλλω C
ἐφάπταιτο;

ΠΡΩ. Σχεδὸν οὐδενί.

XXI. ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὁ συμβέβηχ' ἡμῶν ἐκ τούτων τῶν λόγων;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Σώματος ἐπιθυμίαν οὐ φησιν ἡμῶν οὗτος ὁ λόγος γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅτι τοῖς ἐκείνου παθήμασιν ἐναντίαν ἀεὶ παντὸς ζώου μὴνύει τὴν ἐπιχειρήσιν.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἡ δ' ὁρμή γε ἐπὶ τούναντίον ἄγουσα ἢ τὰ

παθήματα δηλοῖ που μνήμην οὔσαν τῶν τοῖς παθήμασιν ἐναντίων.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

D ΣΩ. | Τὴν ἄρα ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ἀποδείξας μνήμην ὁ λόγος ψυχῆς ξύμπασαν τὴν τε ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζώου παντὸς ἀπέφηνεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Διψῆν ἄρα ἡμῶν τὸ σῶμα ἢ πεινῆν ἢ τῶν τοιούτων πάσχειν οὐδαμῆ ὁ λόγος αἰρεῖ.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Ἔτι δὴ καὶ τόδε περὶ ταῦτά ταῦτα κατανοήσωμεν. βίου γὰρ εἶδος τί μοι φαίνεται βούλεσθαι δηλοῦν ὁ λόγος ἡμῖν ἐν τούτοις αὐτοῖς.

E ΠΡΩ. | Ἐν τίσι καὶ ποίου περὶ βίου φράξεις;

ΣΩ. Ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενοῦσθαι καὶ πᾶσιν ὅσα περὶ σωτηρίαν τ' ἐστὶ τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν, καὶ εἴ τις τούτων ἐν ἑκατέρῳ γιγνόμενος ἡμῶν ἀλγεῖ, τοτὲ δὲ χαίρει κατὰ τὰς μεταβολάς.

ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται;

ΠΡΩ. Πῶς ἐν μέσῳ;

ΣΩ. Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλγῆ, μεμνηται δὲ τῶν ἠδέων, ὧν γενομένων παύοιτ' ἂν τῆς ἀλγηδόνης, πληροῦται δὲ μήπω· τί τότε; φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν
36 αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν | παθημάτων εἶναι;

ΠΡΩ. Φῶμεν μὲν οὔν.

ΣΩ. Πότερον ἀλγοῦνθ' ὅλως ἢ χαίροντα;

ΠΡΩ. Μὰ Δί', ἀλλὰ διπλῆ τινὶ λύπη λυπούμενον, κατὰ μὲν τὸ σῶμα ἐν τῷ παθήματι, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν προσδοκίας τινὶ πόθῳ.

ΣΩ. Πῶς, ὦ Πρώταρχε, τὸ διπλοῦν τῆς λύπης εἶπες; ἄρ' οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν κενούμενος ἐν ἐλπίδι φανεροῦ τοῦ πληρωθῆσεσθαι | καθέστηκε, τοτὲν B δὲ τούναντίον ἀνελπίστως ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα γε.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐχὶ ἐλπίζων μὲν πληρωθῆσεσθαι τῷ μεμνησθαι δοκεῖ σοι χαίρειν, ἅμα δὲ κενούμενος ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἀλγεῖν;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τότ' ἄρα ἄνθρωπος καὶ τᾶλλα ζῶα λυπεῖται τε ἅμα καὶ χαίρει.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἀνελπίστως ἔχη κενούμενος τεύξεσθαι πληρώσεως; ἄρ' οὐ τότε τὸ διπλοῦν γίγνεται ἂν περὶ τὰς λύπας πάθος, ὃ σὺ νῦν δὴ κατιδὼν ὠήθης ἀπλῶς εἶναι | διπλοῦν; C

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτη δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τόδε χρησώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; ἢ τὰς μὲν τινὰς ἀληθεῖς, τὰς δ' οὐ;

ΠΡΩ. Πῶς δ', ὦ Σώκρατες, ἂν εἶεν ψευδεῖς ἡδοναὶ ἢ λύπαι;

ΣΩ. Πῶς δέ, ὦ Πρώταρχε, φόβοι ἂν ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, ἢ προσδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μή, ἢ δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς;

| ΠΡΩ. Δόξας μὲν ἔγωγ' ἂν πού συγχωροίην, τὰ D δ' ἕτερα ταῦτ' οὐκ ἂν.

ΣΩ. Πῶς φῆς; λόγον μέντοι τινὰ κινδυνεύομεν οὐ πάνν σμικρὸν ἐπεγείρειν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα, ὧ παῖ 'κείνου τάνδρος, προσήκοντα, τοῦτο σκεπτέον.

ΠΡΩ. Ἰσως τοῦτό γε.

ΣΩ. Χαίρειν τοίνυν δεῖ λέγειν τοῖς ἄλλοις μή-
κεσιν ἢ καὶ ὀτρυνῶν τῶν παρὰ τὸ προσῆκον λεγομένων.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

Ε ΣΩ. Λέγε δὴ μοι· θαῦμα | γὰρ ἐμέ γ' ἔχει διὰ
τέλους ἀεὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἃ νῦν δὴ προουθέμεθα ἀπο-
ρήματα.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ φῆς;

ΣΩ. Ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὔτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ, ὡς φῆς, [ἔστιν]
οὔτ' ἐν μανίαις οὔτ' ἐν παραφροσύναις οὐδεὶς ἔσθ'
ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς, οὐδ'
αὖ δοκεῖ μὲν λυπεῖσθαι, λυπεῖται δ' οὔ.

ΠΡΩ. Πάνθ' οὕτω ταῦτ', ὧ Σώκρατες, ἔχειν
πάντες ὑπειλήφαμεν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὀρθῶς; ἢ σκεπτέον εἴτ' ὀρθῶς εἴτε
μὴ ταῦτα λέγεται;

37 XXII. ΠΡΩ. Σκεπτέον, ὡς γ' ἐγὼ | φαίην ἄν.

ΣΩ. Διορισώμεθα δὴ σαφέστερον ἔτι τὸ νῦν δὴ
λεγόμενον ἡδονῆς τε πέρι καὶ δόξης. ἔστι γὰρ πού τι
δοξάζειν ἡμῖν;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ ἠδεσθαι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὸ δοξαζόμενον ἐστὶ τι;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Καὶ τό γε ᾧ τὸ ἠδόμενον ἤδεται;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ δοξάζον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς δοξάζῃ, τό γε δοξάζειν ὄντως οὐδέποτε' ἀπόλλυσιν.

ΠΡΩ. | Πῶς γὰρ ἄν;

B

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ ἠδόμενον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς ἤδηται, τό γε ὄντως ἠδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτε ἀπολεῖ.

ΠΡΩ. Ναί, καὶ τοῦθ' οὕτως ἔχει.

ΣΩ. Τῷ ποτὲ οὖν δὴ τρόπῳ δόξα ψευδῆς τε καὶ ἀληθῆς ἡμῖν φιλεῖ γίνεσθαι, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς μόνον ἀληθές, δοξάζειν δ' ὄντως καὶ χαίρειν ἀμφοτέρα ὁμοίως εἴληφεν;

ΠΡΩ. Σκεπτέον.

ΣΩ. Ἄρ' ὅτι δόξη μὲν ἐπιγίνεσθον ψευδός τε καὶ | ἀληθές, καὶ ἐγένετο οὐ μόνον δόξα διὰ ταῦτα C ἀλλὰ καὶ ποιά τις ἐκατέρα, σκεπτέον φῆς τοῦτ' εἶναι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρὸς δέ γε τούτοις, εἰ καὶ τὸ παράπαν ἡμῖν τὰ μὲν ἐστὶ ποι' ἅττα, ἡδονὴ δὲ καὶ λύπη μόνον ἄπερ ἐστὶ, ποιῶ τινε δὲ οὐ γίνεσθον, καὶ ταῦθ' ἡμῖν διομολογητέον.

ΠΡΩ. Δῆλον.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν, ὅτι καὶ ποιῶ τινε. πάλαι γὰρ εἶπομεν, ὅτι μεγάλαι τε καὶ σμικραὶ καὶ σφόδρα ἐκατεραι γίνονται, λῦπαί | τε καὶ ἡδοναί.

D

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἐάν δέ γε πονηρία τούτων, ὧ Πρώταρχε, προσγίγνηται τινι, πονηρὰν μὲν φήσομεν οὕτω γίγνεσθαι δόξαν, πονηρὰν δὲ καὶ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀλλὰ τί μὴν, ὧ Σώκρατες;

ΣΩ. Τί δ', ἂν ὀρθότης ἢ τοῦναντίον ὀρθότητι τινὶ τούτων προσγίγνηται; μῶν οὐκ ὀρθὴν μὲν δόξαν ἐροῦμεν, ἂν ὀρθότητα ἴσχη, ταῦτόν δὲ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Ἐάν δέ γε ἁμαρτανόμενον τὸ δοξαζόμενον |
Ε ἢ, τὴν δόξαν τότε ἁμαρτάνουσάν γε οὐκ ὀρθὴν ὁμολογητέον οὐδ' ὀρθῶς δοξάζουσαν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Τί δ', ἂν αὖ λύπην ἢ τινα ἡδονὴν περιτὸ ἐφ' ᾧ λυπεῖται ἢ τοῦναντίον ἁμαρτάνουσαν ἐφορῶμεν, ὀρθὴν ἢ χρηστὴν ἢ τι τῶν καλῶν ὀνομάτων αὐτῇ προσθήσομεν;

ΠΡΩ. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε, εἴπερ ἁμαρτήσεται γε ἡδονή.

ΣΩ. Καὶ μὴν εἰσὶν γὰρ ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ δόξης ὀρθῆς ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ τὴν μὲν δόξαν γε, ὧ
38 Σώκρατες, | ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τότε ἐλέγομεν ψευδῆ, τὴν δ' ἡδονὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἂν ποτε προσείποι ψευδῆ.

ΣΩ. Ἀλλὰ προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς, ὧ Πρώταρχε, λόγῳ τὰ νῦν.

ΠΡΩ. Οὐδέν γε, ἀλλ' ἄπερ ἀκούω λέγω.

ΣΩ. Διαφέρει δ' ἡμῖν οὐδέν, ὧ ἑταῖρε, ἢ μετὰ δόξης τε ὀρθῆς καὶ μετ' ἐπιστήμης ἡδονὴ τῆς μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας πολλάκις ἐκάστοις ἡμῶν ἐγγιγνομένης;

| ΠΡΩ. *Εἰκὸς γοῦν μὴ σμικρὸν διαφέρειν.* B

XXIII. ΣΩ. *Τῆς δὴ διαφορᾶς αὐτοῖν ἐπὶ θεω-
ρίαν ἔλθωμεν.*

ΠΡΩ. *Ἄγε ὅπη σοι φαίνεται.*

ΣΩ. *Τῆδε δὴ ἄγω.*

ΠΡΩ. *Πῆ;*

ΣΩ. *Δόξα, φαμέν, ἡμῖν ἔστι μὲν ψευδῆς, ἔστι
δὲ καὶ ἀληθῆς;*

ΠΡΩ. *Ἔστιν.*

ΣΩ. *Ἐπεται μὴν ταύταις, ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν,
ἠδονὴ καὶ λύπη πολλάκις, ἀληθεῖ καὶ ψευδεὶ δόξη λέγω.*

ΠΡΩ. *Πάνν γε.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἐκ μνήμης τε καὶ αἰσθήσεως δόξα
ἡμῖν καὶ τὸ διαδοξάζειν ἐγχειρεῖν γίνεθ' | ἐκάστοτε; C*

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα.*

ΣΩ. *Ἄρ' οὖν ἡμᾶς ὧδε περὶ ταῦτα ἀναγκαῖον
ἠγούμεθα ἴσχειν;*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Πολλάκις ἰδόντι τινὲ πόρωθεν μὴ πάνν
σαφῶς τὰ καθορώμενα ξυμβαίνειν βούλεσθαι κρίνειν
φαίης ἂν ταῦθ' ἄπερ ὄρα;*

ΠΡΩ. *Φαίην ἂν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο αὐτὸς αὐτὸν οὗτος
ἀνέροιτ' ἂν ὧδε;*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Τί ποτε ἄρα ἔστι τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ'
ἐστάναι φανταζόμενον | ὑπὸ τινὶ δένδρῳ; ταῦτ' εἰπεῖν D
ἂν τις πρὸς ἑαυτὸν δοκεῖ σοι, τοιαῦτα ἅττα κατιδῶν
φαντασθέντα αὐτῷ ποτέ;*

ΠΡΩ. *Τί μὴν;*

ΣΩ. Ἄρ' οὖν μετὰ ταῦτα ὁ τοιοῦτος ὡς ἀποκρινόμενος ἂν πρὸς αὐτὸν εἴποι τοῦτο, ὡς ἔστιν ἄνθρωπος, ἐπιτυχῶς εἰπών;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ παρενεχθεῖς γ' αὖ τάχ' ἂν ὡς ἔστι τινῶν ποιμένων ἔργον τὸ καθορώμενον ἄγαλμα προσείποι.

ΠΡΩ. Μάλα γε.

Ε ΣΩ. Κἂν μὲν τίς γ' αὐτῷ παρῆ, τά | τε πρὸς αὐτὸν ῥηθέντα ἐντείνας εἰς φωνὴν πρὸς τὸν παρόντα αὐτὰ ταῦτ' ἂν πάλιν φθέγγεται, καὶ λόγος δὴ γέγονεν οὕτως ὃ τότε δόξαν ἐκαλοῦμεν;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἄν δ' ἄρα μόνος ἦ τοῦτο ταῦτὸν πρὸς αὐτὸν διανοούμενος, ἐνίοτε καὶ πλείω χρόνον ἔχων ἐν αὐτῷ πορεύεται.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; ἄρα σοὶ φαίνεται τὸ περὶ τούτων γιγνόμενον ὅπερ ἐμοί;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δοκεῖ μοι τότε ἡμῶν ἢ ψυχὴ βιβλίῳ τινὶ προσεικέναι.

ΠΡΩ. Πῶς;

39 ΣΩ. Ἡ μνήμη ταῖς αἰσθήσεσι | ξυμπίπτουσα εἰς ταῦτόν, κάκεινα ἃ περὶ ταῦτά ἐστι τὰ παθήματα, φαίνονται μοι σχεδὸν οἷον γράφειν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς τότε λόγους· καὶ ὅταν μὲν ἀληθῆ γράψῃ τοῦτο τὸ πάθημα, δόξα τε ἀληθῆς καὶ λόγοι ἀπ' αὐτοῦ ξυμβαίνουσιν ἀληθεῖς ἐν ἡμῖν γιγνόμενοι· ψευδῆ δ' ὅταν ὁ τοιοῦτος παρ' ἡμῖν γραμματεὺς γράψῃ, τάναντία τοῖς ἀληθέσιν ἀπέβη.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν δοκεῖ μοι, καὶ | ἀποδέχο- B
μαι τὰ ρηθέντα οὕτως.

ΣΩ. Ἀποδέχου δὴ καὶ ἕτερον δημιουργὸν ἡμῶν
ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐν τῷ τότε χρόνῳ γιγνόμενον.

ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Ζωγράφον, ὃς μετὰ τὸν γραμματιστὴν τῶν
λεγομένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ τούτων γράφει.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ τοῦτον αὖ καὶ πότε λέγομεν;

ΣΩ. Ὅταν ἀπ' ὕψεως ἢ τινος ἄλλης αἰσθήσεως
τὰ τότε δοξαζόμενα καὶ λεγόμενα ἀπαγαγῶν τις τὰς
τῶν δοξασθέντων καὶ λεχθέντων εἰκόνας ἐν αὐτῷ ὄρᾳ
| πῶς. ἢ τοῦτο οὐκ ἔστι γιγνόμενον παρ' ἡμῖν; C

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ μὲν τῶν ἀληθῶν δοξῶν καὶ λό-
γων εἰκόνες ἀληθεῖς, αἱ δὲ τῶν ψευδῶν ψευδεῖς;

ΠΡΩ. Παντάπασι.

ΣΩ. Εἰ δὴ ταῦτ' ὀρθῶς εἰρήκαμεν, ἔτι καὶ τόδε
ἐπὶ τούτοις σκεψώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Εἰ περὶ μὲν τῶν ὄντων καὶ τῶν γεγυότων
ταῦτα ἡμῖν οὕτω πάσχειν ἀναγκαῖον, περὶ δὲ τῶν
μελλόντων οὐ;

ΠΡΩ. Περὶ ἀπάντων μὲν οὖν τῶν χρόνων ὡσαύτως.

ΣΩ. | Οὐκοῦν αἶ γε διὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἡδοναὶ D
καὶ λῦπαι ἐλέχθησαν ἐν τοῖς πρόσθεν ὡς πρὸ τῶν
διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν καὶ λυπῶν προγίγνουσι ἄν,
ὥσθ' ἡμῖν ξυμβαίνει τὸ προχαίρειν τε καὶ τὸ προλυ-
πεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον εἶναι γιγνόμενον;

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Πότερον οὖν τὰ γράμματά τε καὶ ζωγραφί-

ματα, ἃ σμικρῶ πρότερον ἐτίθεμεν ἐν ἡμῖν γίνεσθαι, περὶ μὲν τὸν γεγονότα καὶ τὸν παρόντα χρόνον ἔστί, E | περὶ δὲ τὸν μέλλοντα οὐκ ἔστιν;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Ἔρα σφόδρα λέγεις, ὅτι πάντ' ἔστί ταῦτα ἐλπίδες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὔσαι, ἡμεῖς δ' αὖ διὰ παντὸς τοῦ βίου ἀεὶ γέμομεν ἐλπίδων;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὔν.

XXIV. ΣΩ. Ἄγε δὴ, πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένους καὶ τόδε ἀπόκριναι.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀγαθὸς πάντως ἄρ' οὐ θεοφιλὴς ἔστιν;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τί δέ; ἄδικός τε καὶ παντάπασι κακὸς ἄρ' 40 οὐ τούναντίον | ἐκείνῳ;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Πολλῶν μὴν ἐλπίδων, ὡς ἐλέγομεν ἄρτι, πᾶς ἄνθρωπος γέμει;

ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Λόγοι μὴν εἰσιν ἐν ἐκάστοις ἡμῶν, ἃς ἐλπίδας ὀνομάζομεν;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ δὴ καὶ τὰ φαντάσματα ἐξωγραφημένα· καὶ τις ὀρθῶ πολλὰκις ἑαυτῷ χρυσὸν γιγνόμενον ἄφθονον καὶ ἐπ' αὐτῷ πολλὰς ἡδονάς· καὶ δὴ καὶ ἐνεξωγραφημένον αὐτὸν ἐφ' αὐτῷ χαίροντα σφόδρα καθορᾷ.

B ΠΡΩ. | Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Τούτων οὔν πότερα φῶμεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὡς τὸ πολὺν τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ διὰ

τὸ θεοφιλεῖς εἶναι, τοῖς δὲ κακοῖς ὡς αὖ <τὸ> πολὺ
τοῦναντίον, ἢ μὴ φῶμεν;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα φατέον.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοῖς κακοῖς ἡδοναί γε οὐδὲν
ἤττον πάρεισιν ἐξωγραφημένοι, ψευδεῖς δὲ αὐταί που.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. | Ψευδέσιν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονη- C
ροὶ χαίρουσιν, οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιν.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατα λέγεις.

ΣΩ. Εἰσὶ δὴ κατὰ τοὺς νῦν λόγους ψευδεῖς ἐν
ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς ἡδοναί, μεμιμημένοι μέν-
τοι τὰς ἀληθεῖς ἐπὶ τὰ γελοιότερα· καὶ λῦπαι δὲ
ὡσαύτως.

ΠΡΩ. Εἰσίν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἦν δοξάζειν μὲν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ
παράπαν δοξάζοντι, μὴ ἐπ' οὔσι δὲ μηδὲ ἐπὶ γεγυνοσὶ
μηδ' ἐπ' ἐσομένοις ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ | ταῦτά γε ἦν, οἶμαι, τὰ ἀπεργαζόμενα D
δόξαν ψευδῆ τότε καὶ τὸ ψευδῶς δοξάζειν. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἀνταποδοτέον ταῖς λύπαις
τε καὶ ἡδοναῖς τὴν τούτων ἀντίστροφον ἕξιν ἐν
ἐκείνοις;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς ἦν μὲν χαίρειν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ παρά-
παν ὀπωσοῦν καὶ εἰκῆ χαίροντι, μὴ μέντοι ἐπὶ τοῖς
οὔσι μηδ' ἐπὶ τοῖς γεγυνοσὶν ἐνίοτε, πολλάκις δὲ
καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε
γενήσεσθαι.

Ε ΠΡΩ. | Καὶ ταῦθ' οὕτως ἀναγκαῖον, ὃ Σώκρα-
τες, ἔχειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη περὶ φόβων
τε καὶ θυμῶν καὶ πάντων τῶν τοιούτων, ὡς ἔστι καὶ
ψευδῆ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐνίοτε;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὔν.

ΣΩ. Τί δέ; πονηρὰς δόξας [καὶ χρηστὰς] ἄλλως
ἢ ψευδεῖς γιγνομένας ἔχομεν εἰπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως.

ΣΩ. Οὐδ' ἡδονὰς γ', οἶμαι, κατανοοῦμεν ὡς
41 ἄλλον τινὰ τρόπον εἰσὶ πονηραὶ πλὴν | τῷ ψευδεῖς εἶναι.

ΠΡΩ. Πᾶν μὲν οὔν τούναντίον, ὃ Σώκρατες,
εἶρηκας. σχεδὸν γὰρ τῷ ψεύδει μὲν οὐ πάνυ πονηρὰς
ἂν τις λύπας τε καὶ ἡδονὰς θείῃ, μεγάλη δὲ ἄλλη καὶ
πολλῇ συμπιπτούσας πονηρία.

ΣΩ. Τὰς μὲν τοίνυν πονηρὰς ἡδονὰς καὶ διὰ
πονηρίαν οὔσας τοιαύτας ὀλίγον ὕστερον ἐροῦμεν,
ἂν ἔτι δοκῇ νῶν· τὰς δὲ ψευδεῖς κατ' ἄλλον τρόπον
ἐν ἡμῖν πολλὰς καὶ πολλάκις ἐνούσας τε καὶ ἐγγιγνο-
B μένας | λεκτέον. τούτῳ γὰρ ἴσως χρησόμεθα πρὸς τὰς
κρίσεις.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔκ; εἶπερ γε εἰσίν.

ΣΩ. Ἄλλ', ὃ Πρώταρχε, εἰσὶ κατὰ γε τὴν ἐμὴν.
τοῦτο δὲ τὸ δόγμα ἕως ἂν κένηται παρ' ἡμῖν, ἀδύνα-
τον ἀνέλεγκτον δὴ πού γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. Καλῶς.

XXV. ΣΩ. Προσιστώμεθα δὴ καθάπερ ἀθληταὶ
πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον.

ΠΡΩ. Ἴωμεν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν εἶπομεν, εἶπερ μεμνήμεθα, ὀλίγον

ἐν τοῖς πρόσθετον, | ὡς ὅταν αἱ λεγόμεναι ἐπιθυμίαι C
ἐν ἡμῖν ὥσι, δίχα ἄρα τότε τὸ σῶμα καὶ χωρὶς τῆς
ψυχῆς τοῖς παθήμασι διείληπται.

ΠΡΩ. Μεμνήμεθα, καὶ προερρήθη ταῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν ἦν ἡ ψυχὴ τῶν
τοῦ σώματος ἐναντίων ἕξεων, τὸ δὲ τὴν ἀλγηδόνα ἢ
τινα διὰ πάθος ἠδονὴν τὸ σῶμα ἦν τὸ παρεχόμενον;

ΠΡΩ. Ἦν γὰρ οὖν.

ΣΩ. Συλλογίζου δὴ τὸ γιγνόμενον ἐν τούτοις.

ΠΡΩ. Λέγε.

ΣΩ. Γίνεται τοίνυν, ὁπόταν ἡ | ταῦτα, ἅμα D
παρακεῖσθαι λύπας τε καὶ ἠδονάς, καὶ τούτων αἰσθή-
σεις ἅμα παρ' ἀλλήλας ἐναντίων οὐδῶν γίνεσθαι, ὃ
καὶ νῦν δὴ ἐφάνη.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τόδε εἴρηται καὶ συνωμολογη-
μένον ἡμῖν ἔμπροσθεν κεῖται;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἄμφω τούτω
δέχεσθον, λύπη τε καὶ ἠδονή, καὶ ὅτι τῶν ἀπεί-
ρων εἴτην.

ΠΡΩ. Εἴρηται. τί μὴν;

ΣΩ. Τίς οὖν μηχανὴ ταῦτ' ὀρθῶς κρίνεσθαι;

ΠΡΩ. | Ποῖα δὴ καὶ πῶς; E

ΣΩ. Εἰ τὸ βούλημα ἡμῖν τῆς κρίσεως τούτων
ἐν τοιούτοις τισὶ διαγνώναι βούλεται ἐκάστοτε, τίς
τούτων πρὸς ἀλλήλας μείζων καὶ τίς ἐλάττων καὶ τίς
μᾶλλον καὶ τίς σφοδροτέρα, λύπη τε πρὸς ἠδονὴν καὶ
λύπη πρὸς λύπην καὶ ἠδονὴ πρὸς ἠδονήν.

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔστι ταῦτά τε τοιαῦτα καὶ ἡ βούλησις τῆς κρίσεως αὐτή.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐν μὲν ὄψει τὸ πόρρωθεν καὶ 42 ἐγγύθεν ὁρᾶν τὰ μεγέθη τὴν ἀλήθειαν | ἀφανίζει καὶ ψευδῆ ποιεῖ δοξάζειν, ἐν λύπαις δ' ἄρα καὶ ἡδοναῖς οὐκ ἔστι ταῦτόν τοῦτο γιγνόμενον;

ΠΡΩ. Πολὺ μὲν οὖν μᾶλλον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθεν γέγονεν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον λέγεις;

ΣΩ. Τότε μὲν αἱ δόξαι ψευδεῖς τε καὶ ἀληθεῖς αὐταὶ γιγνόμεναι τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἅμα τοῦ παρ' αὐταῖς παθήματος ἀνεπίμπλασαν.

B ΠΡΩ. | Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Νῦν δέ γε αὐταὶ διὰ τὸ πόρρωθέν τε καὶ ἐγγύθεν ἐκάστοτε μεταβαλλόμεναι θεωρεῖσθαι, καὶ ἅμα τιθέμεναι παρ' ἀλλήλας, αἱ μὲν ἡδοναὶ παρὰ τὸ λυπηρὸν μείζους φαίνονται καὶ σφοδρότεραι, λύπαι δ' αὖθις διὰ τὸ παρ' ἡδονὰς τούναντίον ἐκείναις.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη γίνεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ ταῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅσῳ μείζους τῶν οὐσῶν ἐκάτεραι καὶ ἐλάττους φαίνονται, τοῦτο ἀποτεμόμενος ἐκατέρων τὸ φαινόμενον, ἀλλ' οὐκ ὄν, οὔτε αὐτὸ ὀρθῶς φαινόμενον | ἐρεῖς, οὐδ' αὖ ποτὲ τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος τῆς 43 ἡδονῆς καὶ λύπης γιγνόμενον ὀρθόν τε καὶ ἀληθὲς τολμήσεις λέγειν.

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τούτων τοίνυν ἐξῆς ὁψόμεθα, εἰάν τῆδε ἀπαντῶμεν ἡδονὰς καὶ λύπας ψευδεῖς ἔτι μᾶλλον ἢ ταύτας φαινομένας τε καὶ οὔσας ἐν τοῖς ζῴοις.

ΠΡΩ. Ποίας δὴ καὶ πῶς λέγεις;

XXVI. ΣΩ. Εἴρηται που πολλάκις, ὅτι τῆς φύσεως ἐκάστων διαφθειρομένης μὲν συγκρίσειςι καὶ διακρίσειςι καὶ πληρώσειςι καὶ κενώσειςι | καὶ τισιν Δ αὔξαις καὶ φθίσειςι λῦπαί τε καὶ ἀλγηδόνες καὶ ὀδύνηαι καὶ πάνθ', ὅποσα τοιαῦτ' ὄνόματ' ἔχει, ξυμβαίνει γιγνόμενα.

ΠΡΩ. Ναί, ταῦτα εἴρηται πολλάκις.

ΣΩ. Εἰς δέ γε τὴν αὐτῶν φύσιν ὅταν καθιστῆται, ταύτην αὖ τὴν κατάστασιν ἡδονῆν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Τί δ', ὅταν περὶ τὸ σῶμα μηδὲν τούτων γιγνόμενον ἡμῶν ᾗ;

ΠΡΩ. Πότε δὲ τοῦτ' ἂν γένοιτο, ᾧ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐδὲν | πρὸς λόγον ἐστίν, ᾧ Πρώταρχε, ὃ ἐσὺ νῦν ἤρου τὸ ἐρώτημα.

ΠΡΩ. Τί δή;

ΣΩ. Διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύει ἐμὲ διερέσθαι σε πάλιν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

ΣΩ. Εἰ δ' οὖν μὴ γίγνοιτο, ᾧ Πρώταρχε, φήσω, τὸ τοιοῦτον, τί ποτε ἀναγκαῖον ἐξ αὐτοῦ συμβαίνειν ἡμῖν;

ΠΡΩ. Μὴ κινουμένου τοῦ σώματος ἐφ' ἐκάτερα φής;

ΣΩ. Οὕτως.

ΠΡΩ. Δῆλον δὴ τοῦτό γε, ᾧ Σώκρατες, ὡς οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ ποτὲ οὔτ' ἂν τις λύπη.

43 ΣΩ. | Κάλλιστ' εἶπες. ἀλλὰ γὰρ, οἶμαι, τόδε λέγεις, ὡς αἰεὶ τι τούτων ἀναγκαῖον ἡμῖν ξυμβαίνειν, ὡς οἱ σοφοὶ φασιν· αἰεὶ γὰρ ἅπαντα ἄνω τε καὶ κάτω ῥεῖ.

ΠΡΩ. Λέγουσι γὰρ οὖν, καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύλως λέγειν.

ΣΩ. Πῶς γὰρ ἂν μὴ φαῦλοί γε ὄντες; ἀλλὰ γὰρ ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι. τῆδ' οὖν διανοοῦμαι φεύγειν, καὶ σὺ μοι ξύμφευγε.

ΠΡΩ. Λέγε ὅπη.

ΣΩ. Ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτως ἔστω, φῶμεν πρὸς B τούτους. σὺ δ' | ἀπόκριναι· πότερον αἰεὶ πάντα, ὅποσα πάσχει τι τῶν ἐμψύχων, ταῦτ' αἰσθάνεται τὸ πάσχον, καὶ οὔτ' ἀξανάμενοι λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς οὔτε τι τῶν τοιούτων οὐδὲν πάσχοντες, ἢ πᾶν τὸ ὑναντίον;

ΠΡΩ. Ἄπαν δὴ που τὸ ὑναντίον. ὀλίγον γὰρ τά γε τοιαῦτα λέληθε πάνθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Οὐ τοίνυν καλῶς ἡμῖν εἴρηται τὸ νῦν δὴ ῥηθέν, ὡς αἰ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἀπεργάζονται.

ΠΡΩ. Τί μῆν;

C ΣΩ. Ὡδ' ἔσται κάλλιον | καὶ ἀνεπιληπτότερον τὸ λεγόμενον.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς αἰ μὲν μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς ποιοῦσιν ἡμῖν, αἰ δ' αὖ μέτριά τε καὶ σμικρὰ τὸ παράπαν οὐδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Ὅρθότερον οὕτως ἢ 'κείνως, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕτω, πάλιν ὁ νῦν δὴ ῥηθεὶς βίος ἂν ἦκοι.

ΠΡΩ. Ποῖος;

ΣΩ. Ὅν ἄλυπόν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων τιθῶμεν τριττοὺς ἡμῖν βίους, ἓνα μὲν ἡδύν, τὸν δ' αὖ λυπηρόν, τὸν δ' ἓνα | μηδέ- D τερα. ἢ πῶς ἂν φαίης σὺ περὶ τούτων;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως ἔγωγε ἢ ταύτῃ, τρεῖς εἶναι τοὺς βίους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν εἴη τὸ μὴ λυπεῖσθαι ποτε ταῦτόν τῳ χαίρειν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Ὅποταν οὖν ἀκούσης ὡς ἡδιστον πάντων ἐστὶν ἀλύπως διατελεῖν τὸν βίον ἅπαντα, τί τόθ' ὑπολαμβάνεις λέγειν τὸν τοιοῦτον;

ΠΡΩ. Ἡδὸν λέγειν φαίνεται ἔμοιγε οὗτος τὸ μὴ λυπεῖσθαι.

ΣΩ. Τριῶν οὖν ὄντων ἡμῖν, ὦντινων βούλει, τίθει, | καλλίσιον ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα, τὸ μὲν χρυ- E σόν, τὸ δ' ἄργυρον, τρίτον δὲ μηδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Κεῖται.

ΣΩ. Τὸ δὲ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα γένοιτ' ἄν, χρυσοῦς ἢ ἄργυρος;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς ἄν;

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα ὁ μέσος βίος ἡδὺς ἢ λυπηρὸς λεγόμενος ὀρθῶς ἄν ποτε οὗτ' εἰ δοξάζοι τις, δοξάζοιτο, οὗτ' εἰ λέγοι, λεχθεῖη, κατὰ γε τὸν ὀρθὸν λόγον.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Ἀλλὰ μήν, ὧ ἑταῖρε, λεγόντων γε ταῦτα | καὶ δοξαζόντων αἰσθανόμεθα.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Πότερον οὖν καὶ χαίρειν οἴονται τότε, ὅταν μὴ λυπῶνται;

ΠΡΩ. Φασὶ γοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν οἴονται τότε χαίρειν· οὐ γὰρ ἂν ἔλεγόν που.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ψευδῆ γε μὴν δοξάζουσι περὶ τοῦ χαίρειν, εἶπερ χωρὶς τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἢ φύσις ἑκατέρου.

ΠΡΩ. Καὶ μὴν χωρὶς γε ἦν.

ΣΩ. Πότερον οὖν αἰρώμεθα παρ' ἡμῖν ταῦτ' Βεῖναι, καθάπερ ἄρτι, τρία, ἢ δύο μόνα, | λύπην μὲν κακὸν τοῖς ἀνθρώποις, τὴν δ' ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν, αὐτὸ τοῦτο ἀγαθὸν ἔν, ἢ δὴν προσαγορεύεσθαι;

XXVII. ΠΡΩ. Πῶς δὴ νῦν τοῦτο, ᾧ Σώκρατες, ἐρωτώμεθα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν; οὐ γὰρ μανθάνω.

ΣΩ. Ὅντως γὰρ τοὺς πολεμίους Φιλίβου τοῦδε, ᾧ Πρώταρχε, οὐ μανθάνεις.

ΠΡΩ. Λέγεις δὲ αὐτοὺς τίνας;

ΣΩ. Καὶ μάλα δεινοὺς λεγομένους τὰ περὶ φύσιν, οἷ τὸ παράπαν ἡδονὰς οὐ φασιν εἶναι.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

C ΣΩ. Λυπῶν | ταύτας εἶναι πάσας ἀποφυγὰς, ἃς νῦν οἱ περὶ Φίληβον ἡδονὰς ἐπονομάζουσιν.

ΠΡΩ. Τούτοις οὖν ἡμᾶς πότερα πείθεσθαι ξυμβουλεύεις, ἢ πῶς, ᾧ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ, ἀλλ' ὥσπερ μάντεσι προσχοῖσθαι τισι, μαντενομένοις οὐ τέχνη ἀλλὰ τινι δυσχερεῖα. φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς, λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν καὶ νενομικότων οὐδὲν ὑγιές, ὥστε καὶ αὐτὸ

τοῦτο αὐτῆς τὸ ἐπαγωγὸν γοήτευμα, ἀλλ' οὐχ ἡδονὴν εἶναι. τούτοις | μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο, σκεψά- D
μενος ἔτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν δυσχεράσματα· μετὰ δὲ
ταῦτα αἶ γέ μοι δοκοῦσιν ἡδοναὶ ἀληθεῖς εἶναι, πεύ-
σει, ἵνα ἐξ ἀμφοῖν τοῖν λόγοιν σκεψάμενοι τὴν δύνα-
μιν αὐτῆς παραδώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Μεταδιώκωμεν δὴ τούτους, ὥσπερ ξυμμά-
χους, κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἔχνος. οἶμαι γὰρ
τοιόνδε τι λέγειν αὐτούς, ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν,
ὡς εἰ βουληθεῖμεν ὁτουοῦν | εἶδους τὴν φύσιν ἰδεῖν, E
οἶον τὴν τοῦ σκληροῦ, πότερον εἰς τὰ σκληρότατα
ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιομεν ἢ πρὸς
τὰ πολλοστὰ σκληρότητι; δεῖ δὴ σε, ὦ Πρώταρχε,
καθάπερ ἐμοί, καὶ τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρί-
νεσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ λέγω γε αὐτοῖς ὅτι
πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος ἰδεῖν
ἦντινά ποτε ἔχει φύσιν βουληθεῖμεν, οὐκ εἰς τὰς
πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτόν, | ἀλλ' εἰς τὰς ἀκρο- 45
τάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας.

ΠΡΩ. Πᾶς ἂν σοι ταύτη συγχαροίη τὰ νῦν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, αἶ πρόχειροί γε εἶπερ καὶ μέγι-
σται τῶν ἡδονῶν, ὃ λέγομεν πολλάκις, αἶ περὶ τὸ
σῶμά εἰσιν αὗται;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Πότερον οὖν μείζους εἰσὶ καὶ γίνονται
περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις ἢ περὶ τοὺς ὑγιαί-
νοντας; εὐλαβηθῶμεν δέ, μὴ προπετιῶς ἀποκρινόμενοι

Β πταίσωμέν πη. τάχα γὰρ ἴσως φαίμεν | ἂν περὶ ὑγιαίνοντας.

ΠΡΩ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Τί δ' ; οὐχ αὐται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλου-
σιν, ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμῖαι μέγιστα προγίγνονται;

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀληθές.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες καὶ ἐν τοιούτοις νοσήμασιν ἐχόμενοι μᾶλλον διψῶσι καὶ ριγοῦσι καὶ πάντα, ὅποσα διὰ τοῦ σώματος εἰώθασι πάσχειν, μᾶλλον τ' ἐνδεία ξυγγίγνονται καὶ ἀποπληρουμένων μείζους ἡδονὰς ἴσχουσιν; ἢ τοῦτο οὐ φήσομεν ἀληθές εἶναι;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν νῦν ρηθὲν | φαίνεται.

ΣΩ. Τί οὖν; ὀρθῶς ἂν φανοίμεθα λέγοντες, ὡς εἴ τις τὰς μεγίστας ἡδονὰς ἰδεῖν βούλοιτο, οὐκ εἰς ὑγίειαν ἀλλ' εἰς νόσον ἰόντας δεῖ σκοπεῖν; ὄρα δέ, μὴ με ἡγῆ διανοούμενον ἐρωτᾶν σε, εἰ πλείω χαίρουσιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν ὑγιαίνόντων, ἀλλ' οἴου μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς, καὶ τὸ σφόδρα περὶ τοῦ τοιούτου ποῦ ποτὲ γίγνεται ἐκάστοτε. νοῆσαι γὰρ δεῖν φαμὲν ἤντινα φύσιν ἔχει καὶ τίνα λέγουσιν οἱ φάσκον-
D τες μηδ' εἶναι τὸ παράπαν | αὐτήν.

ΠΡΩ. Ἄλλὰ σχεδὸν ἔπομαι τῷ λόγῳ σου.

XXVIII. ΣΩ. Τάχα, ὦ Πρώταρχε, οὐχ ἦτιον δείξεις. ἀπόκριναί γάρ· ἐν ὕβρει μείζους ἡδονὰς, οὐ πλείους λέγω, τῷ σφόδρα δὲ καὶ τῷ μᾶλλον ὑπερ-
εχούσας ὀρθῶς ἢ ἐν τῷ σώφρονι βίῳ; λέγε δὲ προσέχων τὸν νοῦν.

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔμαθον ὃ λέγεις, καὶ πολὺ τὸ δια-
φέρων ὀρθῶ. τοὺς μὲν γὰρ σώφρονάς που καὶ ὁ παροι-
μιαζόμενος ἐπίσχει λόγος ἐκάστοτε, ὃ τὸ μηδὲν ἄγαν

| παρακελευόμενος, ᾧ πείθονται· τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων Ε
τε καὶ ὑβριστῶν μέχρι μανίας ἢ σφοδρὰ ἠδονὴ κατ-
έχουσα περιβοήτους ἀπεργάζεται.

ΣΩ. Καλῶς· καὶ εἴ γε ταῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον
ὡς ἐν τινι πονηρία ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ
ἐν ἀρετῇ μέγισται μὲν ἠδοναί, μέγισται δὲ καὶ λῦπαι
γίννονται.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τούτων τινὰς προελόμενον δεῖ σκο-
πεῖσθαι, τίνα ποτὲ τρόπον ἐχούσας ἐλέγομεν αὐτὰς
εἶναι μεγίστας.

ΠΡΩ. | Ἀνάγκη.

46

ΣΩ. Σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἠδο-
νάς, τίνα ποτὲ ἔχουσι τρόπον.

ΠΡΩ. Ποίων;

ΣΩ. Τὰς τῶν ἀσχημόνων, ἃς οὐς εἶπομεν δυσχε-
ρεῖς μισοῦσι παντελῶς.

ΠΡΩ. Ποίας;

ΣΩ. Οἷον τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν, καὶ
ἄλλα τοιαῦτα, οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως· τοῦτο
γὰρ δὴ τὸ πάθος ἡμῖν, ᾧ πρὸς θεῶν, τί ποτε φῶμεν
ἐγγίγνεσθαι; πότερον ἠδονὴν ἢ λύπην;

ΠΡΩ. Σύμμικτον τοῦτό γε, ᾧ Σώκρατες, ἔοικε
γίγνεσθαι τι κακόν.

| ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ Φιλήβου γε ἔνεκα παρεθέμην Β
τὸν λόγον· ἀλλ' ἄνευ τούτων, ᾧ Πρώταρχε, τῶν
ἠδονῶν καὶ τῶν ταύταις ἐπομένων, ἂν μὴ κατοφθῶσι,
σχεδὸν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα διακρίνασθαι τὸ νῦν
ζητούμενον.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν ἰτέον ἐπὶ τὰς τούτων ξυγγενεῖς.

ΣΩ. Τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας λέγεις;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Εἰσὶ τοίνυν μίξεις αἱ μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασιν, αἱ δ' αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐν τῇ ψυχῇ· | τὰς δ' αὖ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀνευρήσομεν λύπας ἡδοναῖς μιχθείσας τοτὲ μὲν ἡδονὰς τὰ ξυναμφοτέρα, τοτὲ δὲ λύπας ἐπικαλουμένας.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅποταν ἐν τῇ καταστάσει τις ἢ τῇ διαφθορᾷ τάναντία ἅμα πάθη πάσχη, ποτὲ θιγῶν θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχεται, ζητῶν, οἶμαι, τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δ' ἀπαλλάττεσθαι, τὸ δὲ λεγόμενον πικρῶ γλυκὸν μεμιγμένον, μετὰ δυσπαλλακτίας παρόν, ἀγά-
D νάκτησιν | καὶ ὕστερον σύντασιν ἀγρίαν ποιεῖ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλ' ἀληθὲς τὸ νῦν λεγόμενον.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ τοιαῦται μίξεις αἱ μὲν ἐξ ἴσων εἰσὶ λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν, αἱ δ' ἐκ τῶν ἐτέρων πλειόνων;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὗ;

ΣΩ. Λέγε δὴ τὰς μὲν, ὅταν πλείους λῦπαι τῶν ἡδονῶν γίνωνται, τὰς τῆς ψώρας λεγομένας νῦν δὲ ταύτας εἶναι καὶ τὰς τῶν γαργαλισμῶν, ὅποταν ἐντὸς τὸ ζέον ἦ καὶ τὸ φλεγμαῖνον, τῇ τρίψει δὲ καὶ τῇ
E κνήσει μὴ ἐφικνῆταί τις, τὰ δ' ἐπιπολῆς | μόνον δια-
χέη, [τοτὲ] φέροντες εἰς πῦρ αὐτὰ καὶ εἰς τούναντίον, ἀπορίαις μεταβάλλοντες ἐνίοτε ἀμηχάνους ἡδονὰς, τοτὲ δὲ τούναντίον τοῖς ἐντὸς πρὸς τὰ τῶν ἔξω λύπας ἡδο-
ναῖς ξυγκερασθείσας, εἰς ὅποτερ' ἂν ῥέψῃ, παρέσχοντο
τῷ τὰ συγκεκριμένα βία διαχεῖν ἢ τὰ διακεκριμένα
47 συγχεῖν καὶ ὁμοῦ | λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁπόταν αὖ πλείων ἡδονὴ κατὰ τὰ τοιαῦτα πάντα ξυμμικθῆ, τὸ μὲν ὑπομειγμένον τῆς λύπης γαργαλίζει τε καὶ ἡρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ, τὸ δ' αὖ τῆς ἡδονῆς πολὺ πλεόν ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ, καὶ παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ πνεύματα ἀπεργαζόμενον πᾶσαν ἐκπληξιν καὶ βοᾶς μετ' ἀφροσύνης ἐνεργάζεται;

ΠΡΩ. | Μάλα γε.

B

ΣΩ. Καὶ λέγειν τε, ὧ ἑταῖρε, αὐτόν τε περὶ ἑαυτοῦ ποιεῖ καὶ ἄλλον, ὡς ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερούμενος οἷον ἀποθνήσκει· καὶ ταύτας γε δὴ παντάπασιν ἀεὶ μεταδιώκει τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ ἂν ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος ὦν τυγχάνῃ, καὶ καλεῖ δὴ μεγίστας ταύτας, καὶ τὸν ἐν αὐταῖς ὅτι μάλιστ' ἀεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.

ΠΡΩ. Πάντα, ὧ Σώκρατες, τὰ συμβαίνοντα πρὸς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς δόξαν | διεπέρανας.

C

ΣΩ. Περί γε τῶν ἡδονῶν, ὧ Πρώταρχε, τῶν ἐν τοῖς κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ ἐντὸς κερασθέντων· περὶ δὲ τῶν, εἰ ψυχὴ σώματι τάναντία ξυμβάλλεται, λύπην τε ἅμα πρὸς ἡδονὴν καὶ ἡδονὴν πρὸς λύπην, ὥστ' εἰς μίαν ἀμφοτέρα κρᾶσιν ἰέναι, ταῦτα ἔμπροσθεν μὲν διήλθομεν, ὡς, ὁπόταν [αὖ] κενῶται, πληρώσεως ἐπιθυμεῖ, καὶ ἐλπίζων μὲν χαίρει, κενούμενος δὲ ἀλγεῖ, ταῦτα δὲ τότε | μὲν οὐκ ἐμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν, ὡς D ψυχῆς πρὸς σῶμα διαφορομένης ἐν πᾶσι τούτοις πλήθει ἀμηχάνοις οὔσι μῖξις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς ξυμπίπτει γενομένη.

ΠΡΩ. Κινδυνεύεις ὀρθότατα λέγειν.

XXIX. ΣΩ. Ἐτι τοίνυν ἡμῖν τῶν μίξεων λύπης τε καὶ ἡδονῆς λοιπὴ μία.

ΠΡΩ. Ποία, φῆς;

ΣΩ. Ἦν αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτῇ πολλάκις λαμβάνειν σύγκρασιν ἔφαμεν.

ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ τοῦτ' αὐτὸ λέγομεν;

E ΣΩ. Ὁργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον | καὶ θρηῆνον καὶ ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνον καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἅρ' οὐκ αὐτῆς τῆς ψυχῆς τίθεσθαι ταύτας λύπας τινάς;

ΠΡΩ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὐτὰς ἡδονῶν μεστὰς εὐρήσομεν ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι τὸ ὅς τ' ἐφέηκε [τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς τὸ] πολύφρονά περ χαλεπῆναι,

ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο,
48 | καὶ τὰς ἐν τοῖς θρηῆνοις καὶ πόθοις ἡδονὰς ἐν λύπαις οὕσας ἀναμειγμένας;

ΠΡΩ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτω ταῦτά γε καὶ οὐκ ἄλλως ἂν ξυμβαίνοι γιγνόμενα.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὰς γε τραγικὰς θεωρήσεις, ὅταν ἅμα χαίροντες κλάωσι, μέμνησαι;

ΠΡΩ. Τί δ' οὖν;

ΣΩ. Τὴν δ' ἐν ταῖς κωμωδίαις διάθεσιν ἡμῶν τῆς ψυχῆς, ἅρ' οἶσθ' ὡς ἔστι κὰν τούτοις μίξις λύπης τε καὶ ἡδονῆς;

ΠΡΩ. Οὐ πάνυ κατανοῶ.

B ΣΩ. Παντάπασι γὰρ οὐ ῥάδιον, ᾧ | Πρώταρχε, ἐν τούτῳ ξυννοεῖν τὸ τοιοῦτον ἐκάστοτε πάθος.

ΠΡΩ. Οὐκουν ὡς γ' ἔοικεν ἐμοί.

ΣΩ. Λάβωμέν γε μὴν αὐτὸ τοσοῦτω μᾶλλον, ὄσῳ σκοτεινότερόν ἐστιν, ἵνα καὶ ἐν ἄλλοις ῥᾶον καταμαθεῖν τις οἴός τ' ἢ μίξιν λύπης τε καὶ ἡδονῆς.

ΠΡΩ. Λέγοις ἄν.

ΣΩ. Τό τοι νῦν δὴ ῥηθὲν ὄνομα φθόνου πότερα λύπην τινὰ ψυχῆς θήσεις, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ὁ φθονῶν γε ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος ἀναφανήσεται.

ΠΡΩ. | Σφόδρα γε.

ΣΩ. Κακὸν μὴν ἄγνοια καὶ ἦν δὴ λέγομεν ἀβελτέραν ἔξιν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων ἰδὲ τὸ γελοῖον ἦντινα φύσιν ἔχει.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Ἔστι δὴ πονηρία μὲν τις τὸ κεφάλαιον, ἔξεώς τινος ἐπίκλην λεγομένη· τῆς δ' αὖ πάσης πονηρίας ἐστὶ τούναντίον πάθος ἔχον ἢ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς γραμμάτων.

ΠΡΩ. Τὸ γυνῶθι σαντὸν λέγεις, ᾧ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἐγώ γε. τούναντίον | μὴν ἐκείνω δήλον ὅτι τὸ μηδαμῆ γινώσκειν αὐτὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ γραμματος ἄν εἶη.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ὡ Πρώταρχε, πειρῶ δὴ αὐτὸ τοῦτο τριχῆ τέμνειν.

ΠΡΩ. Πῆ φῆς; οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ᾧ.

ΣΩ. Λέγεις δὴ δεῖν ἐμὲ τοῦτο διελέσθαι τὰ νῦν;

ΠΡΩ. Λέγω, καὶ δέομαί γε πρὸς τῷ λέγειν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς κατὰ τρία ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα, δοξάζειν εἶναι
E | πλουσιώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν.

ΠΡΩ. Πολλοὶ γοῦν εἰσὶ τὸ τοιοῦτον πάθος ἔχοντες.

ΣΩ. Πλείους δέ γε, οἳ μείζους καὶ καλλίους αὐτοὺς δοξάζουσι, καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι διαφερόντως τῆς οὔσης αὐτοῖς ἀληθείας.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Πολὺ δὲ πλείστοί γε, οἷμαι, περὶ τὸ τρίτον εἶδος τὸ τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν, ἀρετὴν δοξάζοντες βελτίους ἑαυτούς, οὐκ ὄντες.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

49 ΣΩ. Τῶν ἀρετῶν δ' ἄρ' οὐ | σοφίας πέρι τὸ πλῆθος πάντως ἀντεχόμενον μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ψευδοῦς;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἂν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὀρθῶς ἂν εἴποι πάθος.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἔτι διαιρετέον, ᾧ Πρώταρχε, δίχα, εἰ μέλλομεν τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνον ἄτοπον ἡδονῆς καὶ λύπης ὑπεσθαι μίξιν. πῶς οὖν τέμνομεν δίχα, λέγεις;

ΠΡΩ. Ναί.

B ΣΩ. Πάντες ὁπόσοι ταύτην τὴν ψευδῆ | δόξαν περὶ ἑαυτῶν ἀνοήτως δοξάζουσι, καθάπερ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ τούτων ἀναγκαιότατον ἔπεσθαι τοῖς μὲν ῥώμην αὐτῶν καὶ δύναμιν, τοῖς δέ, οἷμαι, τούναντίον.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Ταύτη τοίνυν δίελε, καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν εἰσὶ μετ' ἀσθενείας τοιοῦτοι καὶ ἀδύνατοι καταγελώμενοι τιμωρεῖσθαι, γελοίους τούτους φάσκων εἶναι τάληθῆ φθέρξει· τοὺς δὲ δυνατοὺς τιμωρεῖσθαι καὶ ἰσχυροὺς φοβεροὺς καὶ ἐχθροὺς προσαγορεύων | ὀρθό- C
τατον τούτων σαυτῷ λόγον ἀποδώσεις. ἄγνοια γὰρ ἢ μὲν τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά τε καὶ αἰσχροά· βλαβερά γὰρ καὶ τοῖς πέλας αὐτή τε καὶ ὅσαι εἰκόνας αὐτῆς εἰσίν· ἢ δ' ἀσθενῆς ἡμῖν τὴν τῶν γελοίων εἴληχε τάξιν τε καὶ φύσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις. ἀλλὰ γὰρ ἢ τῶν ἡδονῶν καὶ λυπῶν μίξις ἐν τούτοις οὐπω μοι καταφανής.

ΣΩ. Τὴν τοίνυν τοῦ φθόνου λαβὲ δύναμιν πρῶτον.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. | Λύπη τις ἄδικός ἐστὶ πον καὶ ἡδονή; D

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν ἐχθρῶν κακοῖς οὗτ' ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὰ δέ γε τῶν φίλων ὀρῶντας ἔστιν ὅτε κακὰ μὴ λυπεῖσθαι, χαίρειν δὲ ἄρ' οὐκ ἄδικόν ἐστιν;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἶπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν;

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Τὴν οὖν τῶν φίλων δοξοσοφίαν καὶ δοξοκαλίαν καὶ | ὅσα νῦν δὴ διήλθομεν, ἐν τρισὶ λέγοντες E εἶδεσι γίνεσθαι, γελοῖα μὲν ὀπόσα ἀσθενῆ, μισητὰ δ' ὀπόσα ἐρρωμένα, <φῶμεν> ἢ μὴ φῶμεν ὅπερ εἶπον

ἄρτι, τὴν τῶν φίλων ἕξις ταύτην ὅταν ἔχη τις τὴν ἀβλαβῆ τοῖς ἄλλοις γελοίαν εἶναι;

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Κακὸν δ' οὐχ ὁμολογοῦμεν αὐτὴν ἄγνοιάν γε οὔσαν εἶναι;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Χαίρομεν δὲ ἢ λυπούμεθα, ὅταν ἐπ' αὐτῇ γελῶμεν;

50 | ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι χαίρομεν.

ΣΩ. Ἡδονὴν δὲ ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς, οὐ φθόνον ἔφαμεν εἶναι τὸν τοῦτο ἀπεργαζόμενον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Γελῶντας ἄρα ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων γελοίοις φησὶν ὁ λόγος, κεραινύνας ἠδονὴν φθόνῳ, λύπη τὴν ἠδονὴν ξυγκεραινύνας· τὸν γὰρ φθόνον ὁμολογῆσθαι λύπην τῆς ψυχῆς ἡμῶν πάλαι, τὸ δὲ γελᾶν ἠδονὴν, ἅμα γίγνεσθαι δὲ τοῦτο ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

B ΣΩ. Μηνύει | δὴ νῦν ὁ λόγος ἡμῶν ἐν θρήνοις τε καὶ ἐν τραγωδίαις, μὴ τοῖς δράμασι μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ τοῦ βίου ξυμπάσῃ τραγωδίᾳ καὶ κωμωδίᾳ, λύπας ἠδοναῖς ἅμα κεραινύσθαι, καὶ ἐν ἄλλοις δὴ μυρίοις.

ΠΡΩ. Ἀδύνατον μὴ ὁμολογεῖν ταῦτα, ὧς Σάκρατες, εἰ καὶ τις φιλονεικοῖ πάνυ πρὸς τὰναντία.

C XXX. ΣΩ. Ὅργην μὴν καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ φόβον καὶ ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνον προουθέ-
C μεθα | καὶ ὅποσα τοιαῦτα, ἐν οἷς ἔφαμεν εὐρήσειν μιγνύμενα τὰ νῦν πολλάκις λεγόμενα. ἢ γὰρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν, ὅτι θρήνον πέρι καὶ φθό-
νου καὶ ὀργῆς πάντα ἐστὶ τὰ νῦν δὴ διαπερανθέντα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν;

ΣΩ. Οὐκοῦν πολλὰ ἔτι τὰ λοιπὰ;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Διὰ δὴ τί μάλισθ' ὑπολαμβάνεις με δεῖξαι
σοι τὴν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ μίξιν; ἄρ' οὐ πίστεως χάριν,
ὅτι τὴν γε ἐν τοῖς φόβοις καὶ ἔρωσι καὶ τοῖς | ἄλλοις D
ῥάδιον κρᾶσιν ἐπιδείξαι· λαβόντα δὲ τοῦτο παρὰ
σαντῶ ἀφεῖναι με μηκέτι ἐπ' ἐκεῖνα ἴοντα δεῖν μη-
κύνειν τοὺς λόγους, ἀλλ' ἀπλῶς λαβεῖν τοῦτο, ὅτι καὶ
σῶμα ἄνευ ψυχῆς καὶ ψυχὴ ἄνευ σώματος καὶ κοινῇ
μετ' ἀλλήλων ἐν τοῖς παθήμασι μεστὰ ἐστὶ συγκεκρα-
μένης ἡδονῆς λύπαις; νῦν οὖν λέγε, πότερα ἀφίης με
ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας; εἰπὼν δὲ σμικρὰ οἶμαί σου
τεύξεσθαι μεθεῖναι με· τούτων γὰρ ἀπάντων αὔριον
ἐθελήσω | σοι λόγον δοῦναι, τὰ νῦν δὲ ἐπὶ τὰ λοιπὰ E
βούλομαι στέλλεσθαι πρὸς τὴν κρίσιν ἣν Φίληβος
ἐπιτάττει.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' ὅσα λοιπὰ
ἡμῖν διέξελθε ὄπη σοι φίλον.

XXXI. ΣΩ. Κατὰ φύσιν τοίνυν μετὰ τὰς μι-
χθείσας ἡδονὰς ὑπὸ δὴ τινος ἀνάγκης ἐπὶ τὰς ἀμίκτους
πορευοίμεθ' ἂν ἐν τῷ μέρει.

| ΠΡΩ. Κάλλιστ' εἶπες.

51

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ πειράσομαι μεταβαλὼν σημαίνειν
ἡμῖν αὐτάς. τοῖς γὰρ φάσκουσι λυπῶν εἶναι παῦλαν
πάσας τὰς ἡδονὰς οὐ πάνυ πῶς πείδομαι, ἀλλ' ὅπερ
εἶπον, μάρτυσι καταχρῶμαι πρὸς τὸ τινὰς ἡδονὰς εἶναι
δοκούσας, οὔσας δ' οὐδαμῶς, καὶ μεγάλας ἐτέρας τινὰς

ἄμα καὶ πολλὰς φαντασθείσας, εἶναι δ' αὐτὰς συμπεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις τε καὶ ἀναπαύσεσιν ὀδυνῶν τῶν μερίστων περὶ τε σώματος καὶ ψυχῆς ἀπορίας.

B | ΠΡΩ. Ἀληθεῖς δ' αὖ τίνας, ὦ Σώκρατες, ὑπολαμβάνων ὀρθῶς τις διανοοῖτ' ἄν;

ΣΩ. Τὰς περὶ τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα καὶ περὶ τὰ σχήματα καὶ τῶν ὀσμῶν τὰς πλείστας καὶ τὰς τῶν φθόγγων καὶ ὅσα τὰς ἐνδείας ἀναισθήτους ἔχοντα καὶ ἀλύπους τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς καὶ ἡδεῖας καθαράς λυπῶν παραδίδωσιν.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, αὖ λέγομεν οὕτως;

ΣΩ. Πάνν μὲν οὖν οὐκ εὐθύς δῆλά ἐστιν ἃ
C λέγω, πειρατέον | μὴν δηλοῦν. σχημάτων τε γὰρ
κάλλος οὐχ ὅπερ ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοὶ πειρῶμαι
νῦν λέγειν, οἷον ζῶων ἢ τινων ζωγραφημάτων, ἀλλ'
εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος, καὶ περιφερῆς καὶ ἀπὸ
τούτων δὴ τὰ τε τοῖς τόνοις γιγνόμενα ἐπίπεδά τε
καὶ στερεὰ καὶ τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις, εἴ μου
μανθάνεις. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶναι πρὸς τι καλὰ λέγω,
καθάπερ ἄλλα, ἀλλ' αἰεὶ καλὰ καθ' αὐτὰ πεφυκέναι
D καὶ τίνας ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν, | οὐδὲν ταῖς τῶν κνή-
σεων προσφερεῖς· καὶ χρώματα δὴ τοῦτον τὸν τύπον
ἔχοντα καλὰ καὶ ἡδονὰς. ἀλλ' ἄρα μανθάνομεν, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Πειρῶμαι μὲν, ὦ Σώκρατες· πειράθητι δὲ καὶ σὺ σαφέστερον ἔτι λέγειν.

ΣΩ. Λέγω δὴ ἰὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας καὶ λαμπράς τὰς ἐν τι καθαρὸν ἰεῖσας μέλος, οὐ πρὸς ἕτερον καλὰς ἀλλ' αὐτὰς καθ' αὐτὰς εἶναι, καὶ τούτων ξυμφύτους ἡδονὰς ἐπομένας.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν καὶ τοῦτο.

ΣΩ. | Τὸ δὲ περὶ τὰς ὁσμάς ἤττον μὲν τούτων Ε θεῖον γένος ἡδονῶν· τὸ δὲ μὴ συμμεμίχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίους λύπας, καὶ ὅπη τοῦτο καὶ ἐν ὅτῳ τυγχάνει γερονὸς ἡμῖν, τοῦτ' ἐκείνοις τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. ἀλλ', εἰ κατανοεῖς, ταῦτα εἶδη δύο λέγομεν ἡδονῶν.

ΠΡΩ. Κατανοῶ.

ΣΩ. Ἔτι δὴ τοίνυν τούτοις προσθῶμεν | τὰς 52 περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς, εἰ ἄρα δοκοῦσιν ἡμῖν αὐταὶ πείνας μὲν μὴ ἔχειν τοῦ μανθάνειν μηδὲ διὰ μαθημάτων πείνην ἀλγηδόνας ἐξ ἀρχῆς γενομένας.

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὕτω ξυνδοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; μαθημάτων πληρωθεῖσιν ἐὰν ὕστερον ἀποβολαὶ διὰ τῆς λήθης γίνωνται, καθορᾶς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας;

ΠΡΩ. Οὐ τι φύσει γε, ἀλλ' ἐν τισὶ λογισμοῖς, τοῦ μαθήματος, ὅταν | τις στέρηθῆις λυπηθῆῖ διὰ τὴν χρείαν. Β

ΣΩ. Καὶ μὴν, ὦ μακάριε, νῦν γε ἡμεῖς αὐτὰ τὰ τῆς φύσεως μόνον παθήματα χωρὶς τοῦ λογισμοῦ διαπεραίνομεν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ τοίνυν λέγεις, ὅτι χωρὶς λύπης ἡμῖν λήθη γίννεται ἐκάστοτε ἐν τοῖς μαθήμασιν.

ΣΩ. Ταύτας τοίνυν τὰς τῶν μαθημάτων ἡδονὰς ἀμίκτους τε εἶναι λύπαις ρητέον καὶ οὐδαμῶς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ τῶν σφόδρα ὀλίγων.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ ρητέον;

XXXII. | ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτε μετρίως ἤδη διακεκρί- C μεθα χωρὶς τὰς τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν λεχθεῖσας, προσθῶμεν τῷ λόγῳ ταῖς μὲν σφοδραῖς ἡδοναῖς ἀμετρίαν, ταῖς δὲ μὴ τού-

ναντίον ἐμμετρίαν· καὶ <τὰς> τὸ μέγα καὶ τὸ σφοδρὸν
 [αὐ̄] <δεχομένας> καὶ πολλάκις καὶ ὀλιγάκις γιγνο-
 μένας τοιαύτας [τῆς] τοῦ ἀπείρου γε ἐκείνου καὶ ἦττον
 καὶ μᾶλλον διὰ τε σώματος καὶ ψυχῆς φερομένου
 D [προσ]θῶμεν αὐτὰς εἶναι γένους, | τὰς δὲ μὴ τῶν
 ἐμμέτρων.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις μετὰ ταῦτα τόδε
 αὐτῶν διαθεατέον.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τί ποτε χρῆ φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι; τὸ
 καθαρὸν τε καὶ εἰλικρινὲς ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ
 πολὺ καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ ἱκανόν;

ΠΡΩ. Τί ποτ' ἄρα, ὦ Σώκρατες, ἐρωτᾷς βουλό-
 μενος;

ΣΩ. Μηδέν, ὦ Πρώταρχε, ἐπιλείπειν ἐλέγχων
 E ἡδονῆς τε καὶ ἐπιστήμης, εἰ | τὸ μὲν ἄρ' αὐτῶν ἐκα-
 τέρου καθαρὸν ἐστὶ, τὸ δ' οὐ καθαρὸν, ἵνα καθαρὸν
 ἐκότερον ἴδῃ εἰς τὴν κρίσιν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ ξυνάπασι
 τοῖσδε ὁἴω παρέχῃ τὴν κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, περὶ πάντων, ὅσα καθαρὰ γένη
 λέγομεν, οὕτως δὲ διανοηθῶμεν· προελόμενοι πρῶτον
 αὐτῶν ἔν τι διασκοπῶμεν.

53 | ΠΡΩ. Τί οὖν προελώμεθα;

ΣΩ. Τὸ λευκὸν ἐν τοῖς πρῶτον, εἰ βούλει, θεα-
 σῶμεθα γένος.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Πῶς οὖν ἂν λευκοῦ καὶ τίς καθαρότης ἡμῖν
 εἴη; πότερα τὸ μέγιστόν τε καὶ πλεῖστον ἢ τὸ ἀκρα-

τέστατον, ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδε-
νός ἐνείη;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι τὸ μάλιστα εἰλικρινὲς ὄν.

ΣΩ. Ὅρθως. ἄρ' οὖν οὐ τοῦτο ἀληθέστατον, ᾧ
Πρώταρχε, καὶ ἅμα δὴ κάλλιστον τῶν λευκῶν πάντων
| θήσομεν, ἀλλ' οὐ τὸ πλείστον οὐδὲ τὸ μέγιστον; B

ΠΡΩ. Ὅρθότατά γε.

ΣΩ. Σμικρὸν ἄρα καθαρὸν λευκὸν μεμιγμένον
πολλοῦ λευκοῦ λευκότερον ἅμα καὶ κάλλιον καὶ ἀλη-
θέστερον ἐὰν φῶμεν γίνεσθαι, παντάπασιν ἐροῦμεν
ὀρθῶς.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐ δὴ που πολλῶν δεησόμεθα παρα-
δειγμάτων τοιούτων ἐπὶ τὸν τῆς ἡδονῆς πέρι λόγον,
ἀλλ' ἀρκεῖ νοεῖν ἡμῖν αὐτόθεν, ὡς ἄρα καὶ ξύμπασα
ἡδονὴ σμικρὰ μεγάλης | καὶ ὀλίγη πολλῆς, καθαρὰ C
λύπης, ἡδίων καὶ ἀληθεστέρα καὶ καλλίων γίγνοιτ' ἔν.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν, καὶ τό γε παράδειγμα
ἱκανόν.

ΣΩ. Τί δὲ τὸ τοιόνδε; ἄρα περὶ ἡδονῆς οὐκ
ἀκηκόαμεν, ὡς αἰεὶ γένεσις ἐστίν, οὐσία δὲ οὐκ ἐστὶ
τὸ παράπαν ἡδονῆς; κομψοὶ γὰρ δὴ τινες αὖ τοῦτον
τὸν λόγον ἐπιχειροῦσι μηνύειν ἡμῖν, οἷς δεῖ χάριν ἔχειν.

ΠΡΩ. Τί δὴ;

ΣΩ. Διαπερανοῦμαί σοι τοῦτ' αὐτὸ ἐπανερωτῶν,
ᾧ Πρώταρχε | φίλε. D

ΠΡΩ. Λέγε καὶ ἐρώτα μόνον.

XXXIII. ΣΩ. Ἐστὸν δὴ τινε δύο, τὸ μὲν αὐτὸ
καθ' αὐτό, τὸ δὲ αἰεὶ ἐφιέμενον ἄλλου.

ΠΡΩ. Πῶς τούτω καὶ τίνε λέγεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σεμνότατον ἀεὶ πεφυκός, τὸ δ' ἑλλιπὲς ἐκείνου.

ΠΡΩ. Λέγ' ἔτι σαφέστερον.

ΣΩ. Παιδικά που καλὰ καὶ ἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τούτοις τοίνυν εἰκότα δυοῖν οὔσι δὴ ἄλλα
Ε ζήτηι κατὰ | πάντα ὅσα λέγομεν εἶναι.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον ἔτ' ἐρῶ; λέγε σαφέστερον, ὦ Σώκρατες, ὅτι λέγεις.

ΣΩ. Οὐδέν τι ποικίλον, ὦ Πρώταρχε· ἀλλ' ὁ λόγος ἐρεσχηλεῖ νῶν, λέγει δ' ὅτι τὸ μὲν ἔνεκά του τῶν ὄντων ἔστ' ἀεὶ, τὸ δ' οὐ χάριν ἐκάστοτε τὸ τινὸς ἔνεκα γιγνόμενον ἀεὶ γίγνεται.

ΠΡΩ. Μόγισ ἔμαθον διὰ τὸ πολλάκις λεχθῆναι.

ΣΩ. Τάχα δ' ἴσως, ὦ παῖ, μᾶλλον μαθησόμεθα
54 προελθόντος | τοῦ λόγου.

ΠΡΩ. Τί γὰρ οὔ;

ΣΩ. Δύο δὴ τάδε ἕτερα λάβωμεν.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Ἐν μὲν τι γένεσιν πάντων, τὴν δὲ οὐσίαν ἕτερον ἔν.

ΠΡΩ. Δύο ἀποδέχομαί σου ταῦτα, οὐσίαν καὶ γένεσιν.

ΣΩ. Ὅρθότατα. πότερον οὖν τούτων ἔνεκα ποτέρου, τὴν γένεσιν οὐσίας ἔνεκα φῶμεν ἢ τὴν οὐσίαν εἶναι γενέσεως ἔνεκα;

ΠΡΩ. Τοῦτο ὃ προσαγορεύεται οὐσία εἰ γενέσεως ἔνεκα τοῦτ' ἔστιν ὕπερ ἔστί, νῦν πυνθάνει;

ΣΩ. Φαίνομαι.

ΠΡΩ. | Πρὸς θεῶν ἄρ' ἐπανερωτᾷς με τοιόνδε Β
τι; λέγ', ὦ Πρώταρχε, μοί, πότερα πλοίων ναυπηγίαν
ἔνεκα φῆς γίνεσθαι μᾶλλον ἢ πλοῖα ἔνεκα ναυπηγίας,
καὶ πάνθ' ὀπόσα τοιαῦτ' ἐστί;

ΣΩ. Λέγω τοῦτ' αὐτό, ὦ Πρώταρχε.

ΠΡΩ. Τί οὖν οὐκ αὐτὸς ἀπεκρίνω σαντῶ, ὦ Σώ-
κρατες;

ΣΩ. Οὐδὲν ὄτι οὔ· σὺ μέντοι τοῦ λόγου συμμετέχε.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Φημί δὴ γενέσεως μὲν ἔνεκα φάρμακά τε καὶ
| πάντα ὄργανα καὶ πᾶσαν ὕλην παρατίθεσθαι πᾶσιν, C
ἐκάστην δὲ γένεσιν ἄλλην ἄλλης οὐσίας τινὸς ἐκάστης
ἔνεκα γίνεσθαι, ξύμπασαν δὲ γένεσιν οὐσίας ἔνεκα
γίνεσθαι ξυμπάσης.

ΠΡΩ. Σαφέστατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἠδονή γε, εἶπερ γένεσις ἐστίν, ἔνεκά
τινος οὐσίας ἐξ ἀνάγκης γίγνοιτ' ἄν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τό γε μὴν οὗ ἔνεκα τὸ ἔνεκά του γιγνό-
μενον ἀεὶ γίγνοιτ' ἄν, ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοῖρα ἐκεῖνό
ἐστί· τὸ δὲ τινὸς ἔνεκα γιγνόμενον εἰς ἄλλην, ὦ ἄριστε,
μοῖραν θετέον.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατον.

| ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἠδονή γε εἶπερ γένεσις ἐστίν, D
εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες
ὀρθῶς θήσομεν;

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τούτου τοῦ
λόγου, τῶ μνηύσαντι τῆς ἠδονῆς πέρι τὸ γένεσιν μὲν,
οὐσίαν δὲ μὴδ' ἠντινοῦν αὐτῆς εἶναι, χάριν ἔχειν δεῖ·

δῆλον γὰρ ὅτι οὗτος τῶν φασκόντων ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι καταγελά.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Καὶ μὴν <ὁ> αὐτὸς οὗτος ἐκάστοτε καὶ τῶν |
 Ε ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀποτελουμένων καταγελάσεται.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ ποίων λέγεις;

ΣΩ. Τῶν ὅσοι ἐξιώμενοι ἢ πείνην ἢ δίψαν ἢ τι τῶν τοιούτων, ὅσα γένεσις ἐξιᾶται, χαίρουσι διὰ τὴν γένεσιν ἅτε ἡδονῆς οὔσης αὐτῆς, καὶ φασὶ ζῆν οὐκ ἂν δέξασθαι μὴ διψῶντές τε καὶ πεινῶντες καὶ τᾶλλα, ἅ τις ἂν εἴποι, πάντα τὰ ἐπόμενα τοῖς τοιούτοις παθήμασι μὴ πάσχοντες.

55 ΠΡΩ. | Ἐοίκασι γοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ γίγνεσθαι γε τὸναντίον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαίμεν ἂν.

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Τὴν δὴ φθορὰν καὶ γένεσιν αἰροῦτ' ἂν τις τοῦθ' αἰρούμενος, ἀλλ' οὐ τὸν τρίτον ἐκείνου βίον, τὸν ἐν ᾧ μῆτε χαίρειν μῆτε λυπεῖσθαι, φρονεῖν δ' ἦν δυνατὸν ὡς οἶόν τε καθαρώτατα.

ΠΡΩ. Πολλή τις, ὡς ἔοικεν, ᾧ Σώκρατες, ἀλογία συμβαίνει γίγνεσθαι, ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται.

ΣΩ. Πολλή, ἐπεὶ καὶ τῆδε ἔτι λέγωμεν.

ΠΡΩ. Πῆ;

B | ΣΩ. Πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μῆδὲν ἀγαθὸν εἶναι μῆδὲ καλὸν μῆτε ἐν σώμασι μῆτ' ἐν πολλοῖς ἄλλοις πλὴν ἐν ψυχῇ, καὶ ἐνταῦθα ἡδονὴν μόνον, ἀνδρείαν δὲ ἢ σωφροσύνην ἢ νοῦν ἢ τι τῶν ἄλλων, ὅσα ἀγαθὰ εἴληχε ψυχῇ, μῆδὲν τοιοῦτον εἶναι; πρὸς τούτοις δὲ

ἔτι τὸν μὴ χαίροντα, ἀλοῦντα δὲ ἀναγκάζεσθαι φάναι κακὸν εἶναι τότε ὅταν ἀλγῆ, κὰν ἧ ἄριστος πάντων, καὶ τὸν χαίροντα αὖ, ὅσῳ μᾶλλον χαίρει, τότε ὅταν χαίρῃ, τοσοῦτῳ διαφέρειν | πρὸς ἀρετήν. C

ΠΡΩ. Πάντ' ἐστὶ ταῦτα, ὧ Σώκρατες, ὡς δυνατὸν ἀλογώτατα.

XXXIV. ΣΩ. Μὴ τοίνυν ἡδονῆς μὲν πάντως ἐξέτασιν πᾶσαν ἐπιχειρῶμεν ποιήσασθαι, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι σφόδρα φανῶμεν· γενναίως δέ, εἴ πῃ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν περικρούωμεν, ἕως ὅτι καθαρώτατόν ἐστ' αὐτῶν φύσει, τοῦτο κατιδόντες εἰς τὴν κρίσιν χρώμεθα τὴν κοινὴν τοῖς τε τούτων καὶ τοῖς τῆς ἡδονῆς μέρεσιν ἀληθεστάτοις.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡμῖν | τὸ μὲν, οἶμαι, δημιουργικόν D ἐστὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης, τὸ δὲ περὶ παιδείαν καὶ τροφήν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἐν δὴ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δὲ ἥττον ἐστὶ, καὶ δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν, τὰ δ' ὡς ἀκαθαρότερα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χροῖ.

ΣΩ. Τὰς τοίνυν ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἐκάστων αὐτῶν χωρὶς;

ΠΡΩ. Ποίας καὶ πῶς;

| ΣΩ. Οἷον πασῶν που τεχνῶν ἂν τις ἀριθμη- E τικὴν χωρίζῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικὴν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἐκάστης ἂν γίγνοιτο.

ΠΡΩ. Φαῦλον μὲν δὴ.

ΣΩ. Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτ' εἰκάξειν λείποιτ' ἂν καὶ τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρία καὶ τινι τριβῇ, ταῖς τῆς στοχαστικῆς προσχρωμένους δυνάμεσιν, ἃς 56 πολλοὶ τέχνας ἐπονομάζουσι, | μελέτη καὶ πόνος τὴν ῥώμην ἀπειροασμένας.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν μεστὴ μὲν που μουσικῆ προῶτον, τὸ ξύμφωνον ἀρμόττουσα οὐ μέτρον ἀλλὰ μελέτης στοχασμῶ· καὶ ξύμπασα αὐτῆς ἀληθικῆ, τὸ μέτρον ἐκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα, ὥστε πολὺ μεμιγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές, σμικρὸν δὲ τὸ βέβαιον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

B ΣΩ. Καὶ μὴν | ἰατρικὴν τε καὶ γεωργίαν καὶ κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν ὡσαύτως εὐρήσομεν ἐχούσας.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Τεκτονικὴν δέ γε, οἶμαι, πλείστοις μέτροις τε καὶ ὀργάνοις χρωμένην τὰ πολλὴν ἀκριβείαν αὐτῇ πορίζοντα τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρέχεται.

ΠΡΩ. Πῆ;

ΣΩ. Κατὰ τε ναυπηγίαν καὶ κατ' οἰκοδομίαν καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς. κανόνι γάρ, οἶμαι, C καὶ τόρῳ χρῆται καὶ διαβήτη καὶ στάθμη | καὶ τινι προσαγωγίῳ κεκομφευμένῳ.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Θῶμεν τοίνυν διχῆ τὰς λεγομένας τέχνας, τὰς μὲν μουσικῆ ξυνεπομένας ἐν τοῖς ἔργοις ἐλάττους ἀκριβείας μετισχούσας, τὰς δὲ τεκτονικῆ πλείονος.

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τούτων δὲ ταύτας ἀκριβεστάτας εἶναι τέχνας, ἃς νῦν δὴ πρώτας εἶπομεν.

ΠΡΩ. Ἀριθμητικὴν φαίνει μοι λέγειν καὶ ὅσας μετὰ ταύτης τέχνας ἐφθέγγω νῦν δὴ.

ΣΩ. Πάνυ μὲν | οὖν. ἀλλ', ὦ Πρώταρχε, ἄρ' οὐ διττὰς αὖ καὶ ταύτας λεκτέον; ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Ποίας δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ἀριθμητικὴν πρῶτον ἄρ' οὐκ ἄλλην μὲν τινα τὴν τῶν πολλῶν φατέον, ἄλλην δ' αὖ τὴν τῶν φιλοσοφούντων;

ΠΡΩ. Πῆ ποτὲ διορισάμενος οὖν ἄλλην, τὴν δὲ ἄλλην θείη τις ἂν ἀριθμητικὴν;

ΣΩ. Οὐ σμικρὸς ὄρος, ὦ Πρώταρχε. οἱ μὲν γάρ που μονάδας ἀνίσους καταριθμοῦνται τῶν περὶ ἀριθμόν, οἷον στρατόπεδα δύο καὶ βοῦς δύο | καὶ δύο τὰ Ε σμικρότατα ἢ καὶ τὰ πάντων μέγιστα· οἱ δ' οὐκ ἂν ποτε αὐτοῖς συνακολουθήσειαν, εἰ μὴ μονάδα μονάδος ἐκάστης τῶν μυρίων μηδεμίαν ἄλλην ἄλλης διαφέρουσάν τις θήσει.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα γ' εὖ λέγεις οὐ σμικρὰν διαφορὰν τῶν περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν δύο αὐτὰς εἶναι.

ΣΩ. Τί δέ; λογιστικὴ καὶ μετροητικὴ ἢ κατὰ τεκτονικὴν καὶ κατ' ἐμπορικὴν τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν | καταμελετωμένων — 57 πότερον ὡς μία ἐκατέρα λεκτέον ἢ δύο τιθῶμεν;

ΠΡΩ. Τοῖς πρόσθεν ἐπόμενος ἔγωγ' ἂν δύο κατὰ τὴν ἐμὴν ψῆφον τιθείην ἐκατέραν τούτων.

ΣΩ. Ὅρθῶς. οὗ δ' ἔνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον, ἄρα ἐννοεῖς;

ΠΡΩ. Ἴσως, ἀλλὰ σὲ βουλοίμην ἂν ἀποφήνασθαι τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΣΩ. Δοκεῖ τοίνυν ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος οὐχ ἦττον, ἢ ὅτε λέγειν αὐτὸν ἠρχόμεθα, ταῖς ἡδοναῖς Β ζητῶν ἀντίστροφον ἐνταῦθα προβεβληκέναι, | σκοπῶν ἄρα ἐστὶ τις ἐτέρας ἄλλη καθαρωτέρα ἐπιστήμης ἐπιστήμη, καθάπερ ἡδονῆς ἡδονή.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα σαφὲς τοῦτό γε, ὅτι ταῦθ' ἔνεκα τούτων ἐπικεχείρηκεν.

XXXV. ΣΩ. Τί οὖν; ἄρ' οὐκ ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπ' ἄλλοις ἄλλην τέχνην οὔσαν ἀνεύρισκε σαφεστέραν καὶ ἀσαφεστέραν ἄλλην ἄλλης;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἐν τούτοις δὲ ἄρ' οὐ τίνα τέχνην ὡς ὁμῶν-
νυμον φθεργάμενος, εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μιᾶς,
C πάλιν ὡς δυοῖν ἐπανερωτᾷ τούτοις | αὐτοῖν τὸ σαφὲς
καὶ τὸ καθαρὸν περὶ ταῦτα πότερον ἢ τῶν φιλοσοφούντων ἢ μὴ φιλοσοφούντων ἀκριβέστερον ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα δοκεῖ μοι τοῦτο διερωτᾶν.

ΣΩ. Τίν' οὖν, ὦ Πρώταρχε, αὐτῶ δίδομεν ἀπόκρισιν;

ΠΡΩ. Ὡ Σώκρατες, εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος εἰς σαφήνειαν προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀποκρινόμεθα ῥᾶον;

ΠΡΩ. Τί μὴν; καὶ εἰρήσθω γε ὅτι πολὺ μὲν αὐταὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσι, τούτων δ' αὐτῶν D αἰ περὶ τὴν τῶν | ὄντως φιλοσοφούντων ὁριμὴν ἀμύχανον ἀκριβεῖα τε καὶ ἀληθεία περὶ μέτρα τε καὶ ἀριθμοὺς διαφέρουσιν.

ΣΩ. Ἔστω ταῦτα κατὰ σέ, καὶ σοὶ δὴ πιστεύοντες

θαρροῦντες ἀποκρινόμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων
ὀλκήν —

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ καὶ δύο μετρητικαὶ
καὶ ταύταις ἄλλαι τοιαῦται συνεπόμεναι συχναί, τὴν
διδυμότητα ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος δὲ ἑνὸς κοι-
νωμένα.

ΠΡΩ. | Διδῶμεν τύχῃ ἀγαθῇ τούτοις, οὓς φῆς E
δεινοὺς εἶναι, ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, ᾧ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτας οὖν λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μά-
λιστα εἶναι;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄλλ' ἡμᾶς, ᾧ Πρώταρχε, ἀναίνοιτ' ἂν ἡ
τοῦ διαλέγεσθαι δύναμις, εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην
κρίναιμεν.

ΠΡΩ. Τίνα δὲ ταύτην αὖ δεῖ | λέγειν; 58

ΣΩ. Δῆλον ὅτι πᾶς ἂν τὴν γε νῦν λεγομένην
γνοίῃ. τὴν γὰρ περὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ
ταύτῳ ἀεὶ πεφυκὸς πάντως ἔγωγε οἶμαι ἠγεῖσθαι
ξύμπαντας, ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρτηται, μακροῦ
ἀληθεστάτην εἶναι γνῶσιν· σὺ δὲ τί; πῶς τοῦτο, ᾧ
Πρώταρχε, διακρίνοις ἂν;

ΠΡΩ. Ἦκουον μὲν ἔγωγε, ᾧ Σώκρατες, ἐκάστοτε
Γοργίου πολλάκις, ὡς ἡ τοῦ πείθειν πολὺ διαφέρει
πασῶν τεχνῶν· πάντα γὰρ ὑφ' αὐτῆς δοῦλα δι' ἐκόντων
| ἀλλ' οὐ διὰ βίας ποιοῖτο, καὶ μακροῦ ἀρίστη πασῶν B
εἴη τῶν τεχνῶν· νῦν δ' οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ
βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι.

ΣΩ. Τὰ ὄπλα μοι δοκεῖς βουληθεῖς εἰπεῖν αἰσχυν-
θεῖς ἀπολιπεῖν.

ΠΡΩ. Ἔστω νῦν ταῦτα ταύτη, ὅπη σοι δοκεῖ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν αἴτιος ἐγὼ τοῦ μὴ καλῶς ὑπολαβεῖν σε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Οὐκ, ὦ φίλε Πρώταρχε, τοῦτο ἔγωγε ἐξήτουν
 πω, τίς τέχνη ἢ τίς ἐπιστήμη πασῶν διαφέρει τῷ |
 C μεγίστη καὶ ἀρίστη καὶ πλεῖστα ὠφελουῖσα ἡμᾶς, ἀλλὰ
 τίς ποτε τὸ σαφές καὶ τὰκριβές καὶ τὸ ἀληθέστατον
 ἐπισκοπεῖ, κἂν ἦ σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὀνινᾶσα, τοῦτ'
 ἔστιν ὃ νῦν δὴ ζητοῦμεν. ἀλλ' ὄρα· οὐδὲ γὰρ ἀπε-
 χθῆσει Γοργία, τῇ μὲν ἐκείνου ὑπερέχειν τέχνη διδοὺς
 πρὸς χρεῖαν τοῖς ἀνθρώποις, κρατεῖν δ' ἢ εἶπον ἐγὼ
 νῦν πραγματεία, καθάπερ τοῦ λευκοῦ πέρι τότε ἔλε-
 γον, κἂν εἰ σμικρόν, καθαρὸν δ' εἴη, τοῦ πολλοῦ καὶ
 D μὴ τοιούτου διαφέρειν | τούτῳ γ' αὐτῷ τῷ ἀλη-
 θεστάτῳ, καὶ νῦν δὴ σφόδρα διανοηθέντες καὶ ἱκα-
 νῶς διαλογισάμενοι, μήτ' εἰς τινὰς ὠφελείας ἐπιστη-
 μῶν βλέψαντες μήτε τινὰς εὐδοκίμιας, ἀλλ' εἴ τις
 πέφυκε τῆς ψυχῆς ἡμῶν δύναμις ἐρᾶν τε τοῦ ἀληθοῦς
 καὶ πάντα ἔνεκα τούτου πράττειν, ταύτην εἰπώμεν,
 διεξερευνησάμενοι τὸ καθαρὸν νοῦ τε καὶ φρονήσεως,
 εἰ ταύτην μάλιστα ἐκ τῶν εἰκότων ἐκτῆσθαι φαίμεν
 E ἂν ἢ τινα ἑτέραν ταύτης κυριωτέραν ἡμῖν | ζητητέον.

ΠΡΩ. Ἀλλὰ σκοπῶ, καὶ χαλεπόν, οἶμαι, συγχωρη-
 σαί τινα ἄλλην ἐπιστήμην ἢ τέχνην τῆς ἀληθείας
 ἀντέχεσθαι μᾶλλον ἢ ταύτην.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἐννοήσας τὸ τοιόνδε εἰρηκας ὃ
 λέγεις νῦν, ὡς αἱ πολλαὶ τέχναι καὶ ὅσοι περὶ ταῦτα
 59 πεπύνηται, πρῶτον | μὲν δόξαις χρῶνται καὶ τὰ περὶ
 δόξας ζητοῦσι συντεταμένως; εἶτε καὶ περὶ φύσεως

ἡγεῖται τις ζητεῖν, οἶσθ' ὅτι τὰ περὶ τὸν κόσμον
τόνδε, ὅπη τε γέγονε καὶ ὅπη πάσχει τι καὶ ὅπη ποιεῖ,
ταῦτα ζητεῖ διὰ βίου; φαῖμεν ἂν ταῦτα, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐ περὶ τὰ ὄντα ἀεὶ, περὶ δὲ τὰ
γιννόμενα καὶ γεννησόμενα καὶ γερονότα ἡμῶν ὁ τοιοῦ-
τος ἀνήρηται τὸν πόνον;

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Τούτων οὖν τι σαφὲς ἂν φαῖμεν τῇ ἀκριβε-
στάτῃ ἀληθείᾳ | γίννεσθαι, ὧν μήτε ἔσχε μηδὲν πάποτε B
κατὰ ταῦτά μήθ' ἔξει μήτε εἰς τὸ νῦν παρὸν ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Περὶ οὖν τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ'
ἠντινοῦν πῶς ἂν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ
ὄτιοῦν;

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα νοῦς οὐδέ τις ἐπιστήμη περὶ αὐτά
ἔστι τὸ ἀληθέστατον ἔχουσα.

ΠΡΩ. Οὐκουν εἰκός γε.

XXXVI. ΣΩ. Τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ καὶ Γορ-
ρίαν καὶ Φίληβον χρὴ συχνὰ χαίρειν ἔαν, τόδε δὲ
διαμαρτύρασθαι | τῷ λόγῳ. C

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς ἢ περὶ ἐκεῖνα ἔσθ' ἡμῖν τό τε βέβαιον
καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλι-
κρινές, περὶ τὰ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμικτότατα
ἔχοντα, ἢ [δεύτερος] ἐκείνων ὅτι μάλιστά ἐστι ξυγ-
γενές· τὰ δ' ἄλλα πάντα δευτέρά τε καὶ ὕστερα
λεκτέον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τὰ δὴ τῶν ὀνομάτων περὶ τὰ τοιαῦτα κάλλιστα ἄρ' οὐ τοῖς καλλίστοις δικαιοτάτων ἀπονέμειν;

ΠΡΩ. Εἰκός γε.

D | ΣΩ. Οὐκοῦν νοῦς ἐστὶ καὶ φρόνησις, ἃ γ' ἂν τις τιμήσειε μάλιστα ὀνόματα;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ταῦτ' ἄρα ἐν ταῖς περὶ τὸ ὄν ὕψους ἐννοίαις ἐστὶν ἀπηκριβωμένα ὀρθῶς κείμενα καλεῖσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἃ γε εἰς τὴν κρίσιν ἐγὼ τότε παρεσχόμην, οὐκ ἄλλ' ἐστὶν ἢ ταῦτα τὰ ὀνόματα.

ΠΡΩ. Τί μὴν, ὦ Σώκρατες;

E πέρη πρὸς τὴν ἀλλήλων μίξιν | εἴ τις φαίη καθάπερ εἰ
δημιουργοῖς ἡμῖν, ἐξ ὧν ἢ ἐν οἷς δεῖ δημιουργεῖν τι, παρακαεῖσθαι, καλῶς ἂν τῷ λόγῳ ἀπεικάξοι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα ἄρ' οὐ μιν γίνουσι ἐπιχειρητέον;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Οὐκοῦν τάδε προειποῦσι καὶ ἀναμνήσασιν ἡμᾶς αὐτοὺς ὀρθότερον ἂν ἔχοι;

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Ἄ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· εὖ δ' ἢ παρομιμία δοκεῖ ἔχειν, τὸ καὶ δις καὶ τρις τό γε καλῶς |
60 ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ δεῖν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρὸς Διός· οἶμαι γὰρ οὕτωςί πως τὰ τότε λεχθέντα δηθῆναι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Φίληβός φησι τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι ζώοις γεγυμέναι καὶ δεῖν πάντα τούτου στοχάζεσθαι, καὶ δὴ καὶ τὰγαθὸν τοῦτ' αὐτὸ εἶναι ξύμπασι, καὶ δύο ὀνόματα, ἀγαθὸν καὶ ἡδύ, ἐνὶ τινι καὶ φύσει μιᾷ τούτῳ ὀρθῶς τεθέντ' ἔχειν. Σωκράτης δ' ἐν μὲν | οὐ φησι τοῦτ' εἶναι, δύο δὲ καθάπερ τὰ ὀνόματα, καὶ B τό τε ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδύ διάφορον ἀλλήλων φύσιν ἔχειν, μᾶλλον δὲ μέτοχον εἶναι τῆς τοῦ ἀγαθοῦ μοίρας τὴν φρόνησιν ἢ τὴν ἡδονήν. οὐ ταῦτ' ἔστι τε καὶ ἦν τὰ τότε λεγόμενα, ὦ Πρώταρχε;

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε καὶ τότε καὶ νῦν ἡμῖν ἀν ξυνομολογοῖτο;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τὴν τὰγαθοῦ διαφέρειν φύσιν τῷδε τῶν ἄλλων.

ΠΡΩ. | Τίνι; C

ΣΩ. Ὡς παρείη τοῦτ' ἀεὶ τῶν ζώων διὰ τέλους πάντως καὶ πάντῃ, μηδενὸς ἑτέρου ποτὲ ἔτι προσδεῖσθαι, τὸ δὲ ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν. οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ λόγῳ ἐπειράθημεν χωρὶς ἐκάτερον ἐκατέρου θέντες εἰς τὸν βίον ἐκάστων, ἄμικτον μὲν ἡδονὴν φρονήσει, φρόνησιν δὲ ὡσαύτως ἡδονῆς μηδὲ τὸ σμικρότατον ἔχουσαν;

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα.

ΣΩ. Μῶν οὖν ἡμῖν αὐτῶν τότε πότερον | ἱκανὸν D ἔδοξεν εἶναί τω;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

XXXVII. ΣΩ. Εἰ δέ γε παρηνέχθημέν τι τότε,

νῦν ὁστισοῦν ἐπαναλαβῶν ὀρθότερον εἰπάτω, μνήμην καὶ φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην καὶ ἀληθῆ δόξαν τῆς αὐτῆς ἰδέας τιθέμενος καὶ σκοπῶν εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἂν οἱ καὶ ὀτιοῦν εἶναι ἢ καὶ γίγνεσθαι, μὴ ὄτι δὴ γε ἡδονὴν εἶθ' ὡς πλείστην εἶθ' ὡς σφοδρότάτην, ἣν μήτε ἀληθῶς δοξάζοι χαίρειν μήτε τὸ παρά-
 Επαν γιννώσκοι τί ποτε πέπονθε πάθος | μῆτ' αὖ μνήμην τοῦ πάθους μὴδ' ὄντινοῦν χρόνον ἔχοι. ταῦτά δὲ λεγέτω καὶ περὶ φρονήσεως, εἴ τις ἄνευ πάσης ἡδονῆς καὶ τῆς βραχυτάτης δέξαιτ' ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ τινῶν ἡδονῶν ἢ πάσας ἡδονὰς χωρὶς φρονήσεως μᾶλλον ἢ μετὰ φρονήσεως αὖ τινός.

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστιν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε πολλάκις ἐπερωτᾶν.

61 ΣΩ. | Οὐκοῦν τό γε τέλεον καὶ πᾶσιν αἰρετὸν καὶ τὸ παντάπασιν ἀγαθὸν οὐδέτερον ἂν τούτων εἴη;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Τὸ τοίνυν ἀγαθὸν ἦτοι σαφῶς ἢ καὶ τινα τύπον αὐτοῦ ληπτέον, ἴν', ὅπερ ἐλέγομεν, δευτερεῖα ὄτω δώσομεν ἔχωμεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁδὸν μὲν τινα ἐπὶ τἀγαθὸν εἰλήφαμεν;

ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Καθάπερ εἴ τις τινα ἄνθρωπον ζητῶν τὴν Βοῖκησιν πρῶτον | ὀρθῶς, ἴν' οἴκει, πύθοιτο αὐτοῦ, μέγα τι δὴ πού πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Καὶ νῦν δὴ τις λόγος ἐμήνυσεν ἡμῖν, ὥσπερ

καὶ κατ' ἀρχάς, μὴ ζητεῖν ἐν τῷ ἀμίκτῳ βίῳ τὰ γαθὸν ἀλλ' ἐν τῷ μικτῷ.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐλπίς μὴν πλείων ἐν τῷ μιχθέντι καλῶς τὸ ζητούμενον ἔσεσθαι φανερώτερον ἢ ἐν τῷ μῆ;

ΠΡΩ. Πολύ γε.

ΣΩ. Τοῖς δὴ θεοῖς, ᾧ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραννύομεν, εἴτε Διόνυσος | εἴτε Ἑφαιστος εἶθ' ὅστις C
θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρε-
στᾶσι κοῦραι, μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάξοι τις τὴν τῆς
ἡδονῆς, τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον
αὐστηροῦ καὶ ὑγιεινοῦ τινὸς ὕδατος· ἄς προθυμητέον
ὡς κάλλιστα συμμιγνύναι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρότερον· ἄρα πᾶσαν | ἡδονὴν D
πάσῃ φρονήσει μιγνύντες τοῦ καλῶς ἂν μάλιστα ἐπι-
τύχοιμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἀσφαλές. ἢ δὲ ἀκινδυνότερον ἂν
μιγνύοιμεν, δόξαν μοι δοκῶ τινὰ ἀποφήνασθαι ἂν.

ΠΡΩ. Λέγε τίνα.

ΣΩ. Ἦν ἡμῖν ἡδονὴ τε ἀληθῶς, ὡς οἴομεθα,
μᾶλλον ἐτέρας ἄλλη καὶ δὴ καὶ τέχνη τέχνης ἀκρι-
βεστέρα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Καὶ ἐπιστήμη δὴ ἐπιστήμης διάφορος, ἢ μὲν
ἐπὶ τὰ γιγνόμενα καὶ ἀπολλύμενα ἀποβλέπουσα, ἢ δὲ
ἐπὶ | τὰ μῆτε γιγνόμενα μῆτε ἀπολλύμενα, κατὰ ταῦτα E

δὲ καὶ ὡσαύτως ὄντα ἀεί. ταύτην εἰς τὸ ἀληθὲς ἐπι-
σκοπούμενοι ἠγησάμεθα ἐκείνης ἀληθεστέραν εἶναι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ τάληθέστατα τμήματα ἐκατέρας
ἴδοιμεν πρῶτον συμμίξαντες, ἄρα ἱκανὰ ταῦτα συγκε-
κραμένα τὸν ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν
ἡμῖν, ἣ τινος ἔτι προσδεόμεθα καὶ τῶν μὴ τοιούτων;

62 | ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ δρᾶν οὕτως.

XXXVIII. ΣΩ. Ἐστω δὴ τις ἡμῖν φρονῶν ἄν-
θρωπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἔστι, καὶ λόγον
ἔχων ἐπόμενον τῷ νοεῖν, καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ἀπάντων τῶν ὄντων ὡσαύτως διανοούμενος.

ΠΡΩ. Ἐστω γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὗτος ἱκανῶς ἐπιστήμης ἔξει κύκλου
μὲν καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων, τὴν
δὲ ἀνθρωπίνην ταύτην σφαῖραν καὶ τοὺς κύκλους
B τούτους ἀγνοῶν, καὶ χρώμενος ἐν οἰκοδομίᾳ καὶ | τοῖς
ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καινοῖς καὶ κύκλοις;

ΠΡΩ. Γελοῖαν διάθεσιν ἡμῶν, ὦ Σώκρατες, ἐν
ταῖς θείαις οὔσαν μόνον ἐπιστήμας λέγομεν.

ΣΩ. Πῶς φῆς; ἢ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἅμα καὶ
τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην
ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συγκρατέον;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ
τὴν ὁδὸν ἐκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε.

C ΣΩ. Ἡ καὶ μουσικὴν, | ἣν ὀλίγον ἔμπροσθεν
ἔφαμεν στοχασεῶς τε καὶ μιμήσεως μεστὴν οὔσαν
καθαρότητος ἐνδεῖν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον φαίνεται ἔμοιγε, εἶπερ γε ἡμῶν
ὁ βίος ἔσται καὶ ὀπωσοῦν ποτὲ βίος.

ΣΩ. Βούλει δῆτα, ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τις ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος, ἠττηθεὶς ἀναπετάσας τὰς θύρας ἀφῶ πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰσερεῖν καὶ μίγνυσθαι ὁμοῦ καθαροῦ τὴν ἐνδεεστέραν;

ΠΡΩ. Οὐκουν ἔρωγε οἶδα, ὦ Σώκρατες, | ὅτι τις D
ἂν βλάπτοιτο πάσας λαβὼν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἔχων
τὰς πρώτας.

ΣΩ. Μεθιῶ δὴ τὰς ξυμπάσας δεῖν εἰς τὴν τῆς Ὀμήρου καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχὴν;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

XXXIX. ΣΩ. Μεθεινται· καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν ἡδονῶν πηγὴν ἰτέον. ὡς γὰρ διενοήθημεν αὐτὰς μίγνυναι, τὰ τῶν ἀληθῶν μόρια πρῶτον, οὐκ ἐξεγένεθ' ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ πᾶσαν ἀγαπᾶν ἐπιστήμην εἰς | ταύ- E
τὸν μεθεῖμεν ἀθρόας καὶ πρόσθεν τῶν ἡδονῶν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ὄρα δὴ βουλευέσθαι νῶν καὶ περὶ τῶν ἡδονῶν, πότερα καὶ ταύτας πάσας ἀθρόας ἀφετέον ἢ καὶ τούτων πρώτας μεθετέον ἡμῖν ὅσαι ἀληθεῖς.

ΠΡΩ. Πολύ τι διαφέρει πρὸς γε ἀσφάλειαν πρώτας τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι.

ΣΩ. Μεθείσθων δὴ. τί δὲ μετὰ ταῦτα; ἄρ' οὐκ εἰ μὲν τινες ἀναγκαῖαι, καθάπερ ἐκεῖ, ξυμμικτέον καὶ ταύτας;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ; τὰς γε ἀναγκαίας δήπουθεν.

ΣΩ. Εἰ δέ γε καί, καθάπερ τὰς | τέχνας πάσας 63
ἀβλαβές τε καὶ ὠφέλιμον ἦν ἐπίστασθαι διὰ βίου, καὶ νῦν δὴ ταῦτὰ λέγομεν περὶ τῶν ἡδονῶν, εἴπερ πάσας ἡδονὰς ἠδεσθαι διὰ βίου συμφέρον τε ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἀβλαβές ἅπασιν, πάσας συγκρατέον.

ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ περὶ αὐτῶν τούτων λέγωμεν;
καὶ πῶς ποιῶμεν;

ΣΩ. Οὐχ ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, διερωτᾶν χρὴ, τὰς
ἡδονὰς δὲ αὐτὰς καὶ τὰς φρονησεις διαπυνθανομένους
B τὸ τοιόνδε ἀλλήλων | πέρι.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. ὦ φίλοι, εἴτε ἡδονὰς ὑμᾶς χρὴ προσαγο-
ρεύειν εἴτε ἄλλῳ ὄνοματι, μῶν οὐκ ἂν δέξαισθε
οἰκεῖν μετὰ φρονησεως πάσης ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν;
οἶμαι μὲν πρὸς ταῦτα τόδ' αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι
λέγειν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι καθάπερ ἔμπροσθεν ἐρρήθη, τὸ μόνον
καὶ ἔρημον εἰλικρινὲς εἶναί τι γένος οὔτε πάνυ τι δυ-
νατὸν οὔτ' ὠφέλιμον· πάντων γε μὴν ἡγούμεθα γενῶν
C ἄριστον | ἐν ἀνθ' ἐνὸς συνοικεῖν ἡμῖν τὸ τοῦ γινώ-
σκειν τᾶλλά τε πάντα καὶ [αὐτὴν] αὐτὴν ἡμῶν τελέως
εἰς δύναμιν ἐκάστην.

ΠΡΩ. Καὶ καλῶς γε εἰρήκατε τὰ νῦν, φήσομεν.

ΣΩ. Ὁρθῶς. πάλιν τοίνυν μετὰ τοῦτο τὴν φρο-
νησιν καὶ τὸν νοῦν ἀνερωτητέον· ἄρ' ἡδονῶν τι
προσδεῖσθε ἐν τῇ συγκράσει; φαῖμεν ἂν αὐτὸν νοῦν
τε καὶ τὴν φρόνησιν ἀνερωτῶντες. ποίων, φαῖεν ἂν
ἴσως, ἡδονῶν;

ΠΡΩ. Εἰκόσ.

D ΣΩ. Ὁ δέ γ' ἡμέτερος | λόγος μετὰ τοῦτ' ἐστὶν
ὅδε. πρὸς ταῖς ἀληθείαις ἐκείναις ἡδοναῖς, φήσομεν,
ἄρ' ἐτι προσδεῖσθ' ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς συνοί-
κους εἶναι καὶ τὰς σφοδροτάτας; καὶ πῶς, ὦ Σώκρα-
τες, φαῖεν ἂν, αἴ γ' ἐμποδίσματά τε μυρία ἡμῖν

ἔχουσι, τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν ταράττουσαι διὰ
 μηχανικὰς ἡδονὰς, καὶ γίνεσθαι τε ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν
 οὐκ ἔωσι, τὰ τε γινόμενα ἡμῶν | τέκνα ὡς τὸ πολὺ, Ε
 δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι, παντάπασι διαφθει-
 ρουσιν; ἀλλ' ἄς γε ἡδονὰς ἀληθεῖς καὶ καθαρὰς [ἄς]
 εἶπες, σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιζε, καὶ πρὸς ταύταις
 τὰς μεθ' ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ δὴ καὶ ξυμ-
 πάσης ἀρετῆς ὀπόσαι καθάπερ θεοῦ ὀπαδοὶ γινόμεναι
 αὐτῇ συνακολουθοῦσι πάντῃ, ταύτας μίγνυ· τὰς δ'
 αἰὲ μετ' ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης κακίας ἐπομένας
 πολλή που ἀλογία τῷ νῷ μίγνύναι τὸν βουλόμενον
 ὅτι καλλίστην ἰδόντα καὶ ἀστασιαστοτάτην μίξιν καὶ
 κροᾶσιν | ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειραᾶσθαι, τί ποτε ἐν τε 64
 ἀνθρώπῳ καὶ τῷ παντὶ πέφυκεν ἀγαθὸν καὶ τίνα ἰδέαν
 αὐτὴν εἶναι ποτε μαντευτέον.' ἄρ' οὐκ ἐμφρόνως
 ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπὲρ τε
 αὐτοῦ καὶ μνήμης καὶ δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ
 νῦν ῥηθέντα;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε γε ἀναγκαῖον, καὶ οὐκ
 ἄλλως ἂν ποτε γένοιτο οὐδ' ἂν ἔν.

ΠΡΩ. | Τὸ ποῖον;

B

ΣΩ. Ὡς μὴ μίξομεν ἀλήθειαν, οὐκ ἂν ποτε τοῦτο
 ἀληθῶς γίνοιτο οὐδ' ἂν γενόμενον εἶη.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

XL. ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλ' εἴ τινος ἔτι προσδεῖ
 τῇ συγκράσει ταύτῃ, λέγετε σύ τε καὶ Φίληβος. ἐμοὶ
 μὲν γὰρ καθάπερ εἰ κόσμος τις ἀσώματος ἀρξῶν
 καλῶς ἐμψύχου σώματος ὁ νῦν λόγος ἀπειργάσθαι
 φαίνεται.

ΠΡΩ. Καὶ ἐμοὶ τοίνυν, ὦ Σώκρατες, οὕτω λέγε δεδόχθαι.

C ΣΩ. | Ἄρ' οὖν ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ νῦν ἤδη προθύροις καὶ τῆς οἰκίσεως ἐφεστάναι τῆς τοῦ τοιούτου λέγοντες ἴσως ὀρθῶς ἂν τινα τρόπον φαίμεν;

ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δῆτα ἐν τῇ ξυμμίξει τιμιώτατον ἅμα καὶ μάλιστ' αἴτιον εἶναι δόξειεν ἂν ἡμῖν τοῦ πᾶσι γεγυέναι προσφιλῆ τὴν τοιαύτην διάθεσιν; τοῦτο γὰρ ἰδόντες μετὰ τοῦτ' ἐπισκεψόμεθα, εἰθ' ἡδονῆ εἶτε τῷ νῶ προσφνέστερον καὶ οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ ξυνέστηκεν.

D ΠΡΩ. Ὅρθῶς· | τοῦτο γὰρ εἰς τὴν κρίσιν ἡμῖν ἐστὶ συμφορώτατον.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ ξυμπάσης γε μίξεως οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἢ παντὸς ἀξία γίγνεται ἠτισοῦν ἢ τὸ παράπαν οὐδενός.

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις;

ΣΩ. Οὐδείς που τοῦτο ἀνθρώπων ἀγνοεῖ.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι μέτρον καὶ τῆς συμμέτρου φύσεως μὴ τυχοῦσα ἠτισοῦν καὶ ὀπωσοῦν σύγκρασις πᾶσα ἐξ ἀνάγκης ἀπόλλυσι τὰ τε κεραννύμενα καὶ πρῶτην αὐτήν. οὐδὲ
E | γὰρ κρᾶσις, ἀλλὰ τις ἄκρατος συμπεφορημένη ἀληθῶς ἢ τοιαύτη γίγνεται ἐκάστοτε ὄντως τοῖς κερτημένοις ξυμφορά.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Νῦν δὴ καταπέφευγεν ἡμῖν ἢ τοῦ ἀγαθοῦ δύναμις εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν. μετριότης γὰρ καὶ

συμμετρία κάλλος δὴ πού καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἀλήθειάν γε ἔφαμεν αὐτοῖς ἐν τῇ κρᾶσει μεμιχθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέα τὸ ἀγαθὸν | θηρεῦσαι, σὺν τρισὶ λαβόντες, κάλλει καὶ ξυμ- 65
μετρία καὶ ἀληθεία, λέγωμεν ὡς τοῦτο οἶον ἐν ὀρθότατ' ἂν αἰτιασαίμεθ' ἂν τῶν ἐν τῇ συμμίξει, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἀγαθὸν ὄν τοιαύτην αὐτὴν γεγονέναι.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

XLI. ΣΩ. Ἦδη τοίνυν, ὦ Πρώταρχε, ἱκανὸς ἡμῖν γένοιτ' ἂν ὅστισοῦν κριτῆς ἡδονῆς τε πέρι καὶ φρονήσεως, ὀπότερον αὐτοῖν τοῦ ἀρίστου | ξυγγενέστε- B
ρόν τε καὶ τιμιώτερον ἐν ἀνθρώποις τέ ἐστι καὶ θεοῖς.

ΠΡΩ. Δῆλον μὲν, ὅμως δ' οὖν τῷ λόγῳ ἐπέξε-
θεῖν βέλτιον.

ΣΩ. Καθ' ἐν ἕκαστον τοίνυν τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν νοῦν κρῖνωμεν. δεῖ γὰρ ἰδεῖν, ποτέρῳ μᾶλλον ξυγγενὲς ἕκαστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν.

ΠΡΩ. Κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι λέγεις;

ΣΩ. Ναί. πρῶτον δέ γε ἀληθείας λαβοῦ, ὦ Πρώταρχε· καὶ λαβόμενος βλέψας εἰς τρία νοῦν καὶ | ἀλήθειαν καὶ ἡδονὴν πολὺν ἐπισχῶν χρόνον ἀπόκρι- C
ναι σταντῶ, πότερον ἡδονὴ ξυγγενέστερον ἢ νοῦς ἀληθεία.

ΠΡΩ. Τί δὲ χρόνου δεῖ; πολὺ γάρ, οἶμαι, διαφέ-
ρετον. ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαξονίστατον, ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τέφροδίσια, αἰ

δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, καὶ τὸ ἐπισηκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὡς καθάπερ παίδων τῶν ἠδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον | κεκτημένων· νοῦς δὲ ἦτοι ταῦτόν καὶ ἀλήθειά ἐστιν ἢ πάντων ὁμοιωτατόν τε καὶ ἀληθέστατον.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο τὴν μετριότητα ὡσαύτως σκέψαι, πότερον ἠδονῆ φρονήσεως ἢ φρόνησις ἠδονῆς πλείω κέκτηται;

ΠΡΩ. Εὐσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας. οἶμαι γὰρ ἠδονῆς μὲν καὶ περιχαρείας οὐδὲν τῶν ὄντων πεφυκὸς ἀμετροτέρου εὐρεῖν ἄν τινα, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης ἐμμετροτέρου οὐδ' ἂν ἔν ποτε.

Ε ΣΩ. Καλῶς | εἴρηκας. ὅμως δ' ἔτι λέγε τὸ τρίτον. νοῦς ἡμῖν κάλλους μετείληφε πλεον ἢ τὸ τῆς ἠδονῆς γένος, ὥστε εἶναι καλλίω νοῦν ἠδονῆς, ἢ τούναντίον;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὔν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν, ὧ Σώκρατες, οὐδεὶς πώποτε οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ αἰσχρὸν οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὔτε γιγνόμενον οὔτε ὄντα οὔτε ἐσόμενον.

ΣΩ. Ὅρθῶς.

ΠΡΩ. Ἦδονὰς δέ γέ που, καὶ ταῦτα σχεδὸν τὰς μεγίστας, ὅταν ἴδωμεν ἠδόμενον δυτινοῦν, ἢ τὸ γελοῖον ἐπ' αὐταῖς ἢ τὸ πάντων αἰσχιστον ἐπόμενον 66 ὁρῶντες | αὐτοὶ τε αἰσχυνόμεθα καὶ ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι μάλιστα, νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες, ὡς φῶς οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά.

ΣΩ. Πάντη δὴ φήσεις, ὧ Πρώταρχε, ὑπό τε ἀγγέλων πέμπων καὶ παροῦσι φράζων, ὡς ἠδονῆ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ' αὖ δευτέρον, ἀλλὰ πρῶτον

μέν πη περὶ μέτρον καὶ τὸ μέτριον καὶ καιρίον καὶ πάντα ὀπόσα χρῆ τοιαῦτα νομίζειν, τὴν αἰδίων ἡρῆσθαι φύσιν.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων.

ΣΩ. | Δεύτερον μὴν περὶ τὸ σύμμετρον καὶ καλὸν B καὶ τὸ τέλειον καὶ ἱκανὸν καὶ πάνθ' ὀπόσα τῆς γενεᾶς αὐτῆς ταύτης ἐστίν.

ΠΡΩ. Ἔοικε γοῦν.

ΣΩ. Τὸ τοίνυν τρίτον, ὡς ἡ ἐμὴ μαντεία, νοῦν καὶ φρόνησιν τιθεὶς οὐκ ἂν μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις.

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τέταρτα, ἀ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔθεμεν, ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας καὶ δόξας ὀρθὰς λεχθείσας, ταῦτ' εἶναι τὰ | πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα, C εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ γέ ἐστι μᾶλλον [ἢ] τῆς ἡδονῆς ξυγγενῆ;

ΠΡΩ. Τάχ' ἂν.

ΣΩ. Πέμπτας τοίνυν, ἅς ἡδονὰς ἔθεμεν ἀλύπους ὀρισάμενοι, καθαρὰς ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἐπιστήμας, τὰς δὲ αἰσθηθεσὶν ἐπομένας;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἐκτῆ δ' ἐν γενεᾷ, φησὶν Ὀρφεύς, καταπαύσατε κόσμον αἰοιδῆς· ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἕκτῃ καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει. τὸ δὲ μετὰ | ταῦθ' ἡμῖν οὐδὲν λοιπὸν πλὴν ὥσπερ κεφαλὴν D ἀποδοῦναι τοῖς εἰρημένοισι.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρῆ.

XLII. ΣΩ. Ἴθι δὴ, τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι τὸν αὐτὸν διαμαρτυράμενοι λόγον ἐπεξέλθωμεν.

ΠΡΩ. Ποῖον δῆ;

ΣΩ. Φίληβος τὰγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελεῆ.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον, ὃ Σώκρατες, ὡς ἔοικας, ἔλεγες ἀρτίως τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαβεῖν δεῖν λόγον.

Ε ΣΩ. Ναί, τὸ δέ γε μετὰ | τοῦτο ἀκούωμεν. ἐγὼ γὰρ δὴ κατιδὼν ἄπερ νῦν δὴ διελήλυθα, καὶ δυσχεράνας τὸν Φιλήβου λόγον οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλάκις μυρίων, εἶπον ὡς ἡδονῆς γε νοῦς εἴη μακροῦ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα.

ΣΩ. Ὑποπιτεύων δέ γε καὶ ἄλλα εἶναι πολλὰ εἶπον, ὡς εἰ φανείη τι τούτοις ἀμφοῖν βέλτιον, ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῶ πρὸς ἡδονὴν ξυνδιαμαχοίμην, ἡδονὴ δὲ καὶ δευτερείων στερήσοιτο.

67 ΠΡΩ. | Εἶπες γὰρ οὖν.

ΣΩ. Καὶ μετὰ ταῦτά γε πάντων ἱκανώτατα τούτοις οὐδέτερον ἱκανὸν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Οὐκοῦν παντάπασιν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μὴ τοι τὰγαθὸν γε αὐτὸ μὴδ' ἕτερον αὐτοῖς εἶναι, στερομένοις αὐταρκειᾶς καὶ τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως;

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Φανέντος δέ γε ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτοις ἑκατέρου, μυρίῳ γ' αὖ νοῦς ἡδονῆς οἰκειότερον καὶ προσφυνέστερον πέφανται νῦν τῇ τοῦ νικῶντος ἰδέα.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν πέμπτον κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν νῦν ὁ λόγος ἀπεφήνατο, γίγνοιτ' ἂν ἢ τῆς ἡδονῆς δύναμις.

ΠΡΩ. Ἔοικεν.

ΣΩ. | Πρῶτον δέ γε οὐδ' ἂν οἱ πάντες βόες τε B καὶ ἵπποι καὶ τᾶλλα ξύμπαντα θηρία φῶσι τῷ τὸ χαίρειν διώκειν· οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντις ὄρνιθιν, οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι, καὶ τοὺς θηρίων ἔρωτας οἴονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ἐκάστοτε λόγων.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες, εἰρησθαί σοι νῦν ἤδη φαμὲν ἅπαντες.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἀφίετέ με;

ΠΡΩ. Σμικρὸν ἔτι τὸ λοιπόν, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ δὴ που σύ γε ἀπερεῖς πρότερος ἡμῶν· ὑπομνήσω δέ σε τὰ λειπόμενα.

